

காலத்தின் சாட்சி

பார்ப்பன பணியாக்களின் அதிகார மய்யமான 'இந்தியா'வில் அந்த அதிகார மய்யங்களுக்கு எதிராக செயல்படத் துணியும் ஒரு பிரதமர், எப்படி தூக்கி வீசப்படுவார் என்பதற்கு காலத்தின் சாட்சியாக நிற்பவர் வி.பி.சிங்.

பாபர் மகுதி இடிப்பையொட்டி எழுந்த பம்பாய் கலவரத்தின்போது அவர் 'தண்ணீர் குடிக்காமல்' நடத்திய 'உண்ணாவிரதப்' போராட்டத்தால் அவரது சிறுநீரகம் செயலிழந்தது. பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு மத்திய அரசுப் பதவிகளில் 27 சதவீத இடஒதுக்கீட்டுக்காகப் பிறப்பித்த ஆணை அவரது பிரதமர் பதவியை பறித்தது. ராஜீவ் அமைச்சரவையில் இடம் பெற்றிருந்தபோது சொந்தக் கட்சி என்பதையும் தாண்டி பாதுகாப்புத் துறையில் நடந்த ஊழலுக்கு எதிராக நடத்திய போராட்டத்தால் அவரை காங்கிரஸ் நீக்கியது.

ஆதிக்க சக்திகளிடம் குவிந்து கிடந்த அதிகாரங்களை மக்களிடம் பகிர்ந்து கொள்ள அவர் முயற்சித்தார். அலமாரிகளில் முடங்கிக் கிடந்த மண்டல் அறிக்கையை வெளியே எடுத்து மத்திய அரசுப் பதவிகளில் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு 27 சதவீத இடஒதுக்கீட்டு ஆணையைப் பிறப்பித்தார். மகுதியை இடித்துத் தள்ளிய மதவெறி சக்திகளை எதிர்த்துப் போராடினார். மாநிலங்களின் உரிமைகளை அங்கீகரித்தார். ஊழலுக்கு எதிராக சமரசமின்றி களமிறங்கினார். மோசடி செய்த பெரும் தொழிலதிபர்களைக் கைது செய்து, கைவிலங்குப் பூட்டச் செய்தார். அதன் காரணமாகவே பார்ப்பனர்களின் வெறுப்புக்கு உள்ளானார்.

இன்று வரை அரசியல் வரலாற்றுப் பக்கங்களில் அவர் இருட்டடிப்புகளையே சந்திக்கிறார். பெரியார் தனது நீண்டகால பொது வாழ்வில் சமுதாயக் களத்தில் சந்தித்த பார்ப்பன எதிர்ப்புகளை தனது குறுகிய கால அரசியல் வாழ்வில் சந்தித்தவர் வி.பி.சிங் என்று கூறலாம். இந்தியாவின் தலைநகரம் டெல்லி என்றால், சமூகநீதியின் தலைநகரம் பெரியாரின் தமிழ்நாடு என்று பெருமையாகக் கூறியவர் அவர்.

“என் மீது எத்தனை குண்டுகள் வீசினாலும், அமிலம் வீசினாலும், எத்தனைத் துண்டுகளாக வெட்டினாலும் மண்டல் பரிந்துரையை செயல்படுத்துவதிலிருந்து என்னை எவரும் தடுத்துவிட முடியாது” என்று ஆக்ராவில் நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் உறுதியுடன் பிரகடனம் செய்தார்.

“வாணா ஜாதி” அமைப்பு உழைக்கும் மக்களை ‘சூத்திரர்’களாக்கி அவர்களுடைய சிந்தனைகளிலே விலங்கு மாட்டி வைத்திருந்ததாலேதான் பெரியார், சுயமரியாதை என்ற ஆணியை அதன் தலையிலேயே அடித்தார்” என்ற பேசக்கூடிய துணிவு அவருக்குத்தான் இருந்தது.

இராஜீவ் காந்தி ஈழத்துக்கு அனுப்பிய இராணுவம் அங்கே தமிழர்களைக் கொன்று குவித்தபோது துணிவோடு திருப்பி அழைத்தவர் வி.பி.சிங். இல்லாவிட்டால் காஷ்மீரைப்போல இன்று வரை இந்திய இராணுவத்தின் பிடிக்குள்ள்தான் ஈழத் தமிழர்கள் இறுக்கப்பட்டிருப்பார்கள். ஈழத் தமிழர் பிரச்சனைக்கான அரசியல் தீர்வை தமிழர்களோடு மொழி இனவுறவுக் கொண்ட தமிழ்நாடே எடுக்கட்டும் என்று அன்றைய முதல்வர் கலைஞருடன் விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகளைப் பேச வைத்தவரும் அவர் தான்.

வரலாற்றில் இருட்டடிப்புக்குள்ளான வி.பி.சிங் என்ற மாமனிதர் நடத்திய போராட்டம், நிகழ்த்திய சாதனைகளை இளைய தலைமுறையின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது இந்த இதழ்.

அதற்காக 'நிமிர்வோம்' பெருமையடைகிறது!

ஜூன் 25 வி.பி.சிங் பிறந்த நாள்

மகாத்ம காந்தி ஆதர்த்தாரா?

- ஏ.ஜி. நாராணி

காந்தியின் 150ஆவது பிறந்த நாள் கொண்டாட்டத்துக்கு மத்திய பா.ஜ.க. ஆட்சி குடியரசுத் தலைவர் தலைமையில் ஒரு குழு அமைத்திருக்கிறது. பா.ஜ.க. - ஆர்.எஸ்.எஸ். ஜனசங்கம் என்ற காவி அமைப்புகள் காந்தியைத் தங்களின் ஆதரவாளராகக் காட்டுவதற்கு நிகழ்த்திய மோசடிகளை அம்பலப்படுத்துகிறது, இந்தக் கட்டுரை.

காந்திஜி எந்த இலட்சியங்களுக்காகப் பாடுபட்டாரோ அவற்றை நிராகரித்து வரும் சங்கரிவார் தனது அரசியலை நியாயப்படுத்திக் கொள்ள காந்திஜியின் பெயரைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது வழக்கமான நடைமுறை. பிரிட்டனில் செயல்படும் விஸ்வ இந்து பரிஷத்தின் தலைவரான எல்.சி. பெளன்ஞ் என்பவர் அயோத்தி பிரச்சனைப் பற்றி இந்துக்களின் கருத்து என்ன என்று விளக்கும் கடிதம் ஒன்றை பிரிட்டனில் உள்ள இந்திய தூதரக அதிகாரியிடம் அளித்தார். இராம ஜென்ம பூமி பற்றிய சர்ச்சையைப் பற்றி காந்திஜியின் கருத்துக்கள் 27.7.1937 தேதியிட்ட 'நவஜீவன்' பத்திரிகையில் வெளி வந்துள்ளதாகக் கூறிய அவர் அவற்றைத் தமது கடிதத்தில் மேற்கோள் காட்டியிருந்தார். காந்திஜியின் கருத்துக்கள் சங்கரிவாரின் கருத்துக்களை ஆதரிக்கும் வகையில் இருப்பதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டார் (ஆர்கனைசர் செப்.23,1990).

இரண்டு மாதங்கள் கழித்து பா.ஜ.க.வும் இதே முறையில் செயல்பட்டது. அப்போதைய பிரதமர் சந்திரசேகருக்கு பா.ஜ.க. பொதுச் செயலாளர் லால் கிருஷ்ண சர்மா கடிதம் எழுதினார். இராமஜென்ம பூமி பற்றி காந்தியின் கருத்துக்கள் 27.7.37 தேதியிட்ட 'ஹரிஜன் சேவக்' பத்திரிகையில் (நவஜீவன் பத்திரிகையில் அல்ல) வெளிவந்ததாகக் குறிப்பிட்டு அக்கட்டுரையிலிருந்து இரண்டு பத்திகளை மேற்கோள் காட்டியிருந்தார். இச்செய்தி 1990ஆம் ஆண்டிடிசம்பர் 3 ஆம் தேதியன்று 'டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா' பத்திரிகையில் வெளி வந்தது. குறிப்பிடப்பட்ட ஹரிஜன் சேவக், இந்தி வார இதழைத் தாமே படித்துப் பார்த்ததாகவும் கிஷன்லால் சர்மா குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இச்செய்தி பொய்யானது என்று 'டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா' பத்திரிகையின் புலனாய்வுப் பிரிவு செய்தி வெளியிட்டது. காந்திஜி அப்படிப்பட்ட கட்டுரை எதனையும் எழுதவில்லை. இதுபற்றி சர்மாவிடம் பத்திரிகையாளர்கள் வினாக்களை தொடுத்தபோது விஸ்வாஸ் என்ற உள்ளூர் பத்திரிகை ஒன்றில் வெளிவந்த கட்டுரையிலிருந்து இதனைத் தான் தெரிந்து கொண்டதாக அவர் பதில் அளித்தார். பின்னர் வேறுவிதமாகப் பேச ஆரம்பித்தார். தான் கூறிய செய்தி சரியானது.

தவறா என்று ஆய்வு செய்யும் பொறுப்பு பிரதமருடையது என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அந்தச் செய்தி ஆதாரபூர்வமற்றது என்றால் பிரதமர் மறுப்புச் செய்தி வெளியிட வேண்டும் என்றும் அவர் கூறினார்.

“கட்டுரை வெளிவந்ததாகச் சொல்லப்படும் ஹரிஜன் சேவக் அல்லது நவஜீவன் பத்திரிகையின் பிரதி ஒன்றை அளிக்குமாறு பா.ஜ.க. மத்திய அலுவலகத்துக்கு ‘டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா’ மீண்டும் மீண்டும் வேண்டுகோள் விடுத்தது. ஆனால் குறிப்பிட்ட பத்திரிகைகளின் பிரதிகளை அதனால் அளிக்க முடியவில்லை” என்று ‘டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா’ பத்திரிகை அம்பலப்படுத்தியது (டிசம்பர் 4, 1990).

பாபர் மசூதி பிரச்சனையில் சங்பரிவாரின் நிலைக்கு காந்தியின் ஆதரவு இருந்தது என்ற செய்தி பொய்யானது என்று நிரூபிக்கப்பட்ட பிறகும் மீண்டும் ஒருமுறை காந்தியை மேற்கோள் காட்டி பிரதமருக்கு சர்மா கடிதம் எழுதினார். காந்தி பல்வேறு சமயங்களில் எழுதியவை பல நூல் தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டிருந்தது. அவற்றில் 26ஆவது தொகுதியின் 65ஆவது பக்கத்தை மேற்கோள் காட்டியிருந்தார். யங் இந்தியா பத்திரிகையின் வாசகர் ஒருவர் எழுதிய கடிதத்துக்கு காந்தி அனுப்பியிருந்த பதிலில், “ஒரு மசூதி முறையான அங்கீகாரம் பெறப்படாமலோ அல்லது வலுக்கட்டாயமான முறையிலோ கட்டப்பட்டிருந்தால் அதனைப் புனிதமானது என்று நான் கருத மாட்டேன்” என்று குறிப்பிட்டதாக மேற்கோள் காட்டப்பட்டிருந்தது. 1925ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 5ஆம் தேதி வெளியிடப்பட்ட ‘யங் இந்தியா’ இதழிலும், 1950ஆம் ஆண்டு ஜூன் 23ஆம் தேதி வெளியிடப்பட்ட ‘சேவக்’ இதழிலும் காந்தியின் பதில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்ததாக சர்மாவின் கடிதம் தெரிவித்தது. (‘தி ஸ்டேட்ஸ்மேன்’, டிச.6, 1950) இதுவும் பொய் என்று நிரூபிக்கப்பட்டதைப் பின்னர் விவாதிக்கிறோம். சர்மா பிரதமருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அளித்த உறுதிமொழியை நினைவு கூர்வது நல்லது. “எனது கட்சியோ அல்லது நானோ எந்த மசூதியையும் இடிப்பதை ஆதரிக்கவில்லை. அதனால்தான் பாபர் மசூதிக் கட்டிடத்தை கௌரவமான முறையில் வேறு

இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் என்று பா.ஜ.க. தலைவர் அத்வானி ஆலோசனை தெரிவித்துள்ளார்” என்று சர்மா பிரதமரிடம் வாக்குறுதி அளித்திருந்தார். ஆனால் அவர் கடிதம் எழுதிய நாளிலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து அத்வானியின் முன்னிலையில் அவரது ஒப்புதலுடன் பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்டது.

காந்தியின் எழுத்துக்கள் இடம் பெற்ற 90 தொகுதிகளையும் ஆய்வு செய்த அஜய் மற்றும் சகுந்தலா சிங் இருவரும் இப்படிப்பட்ட கடிதம் எதுவும் அத்தொகுதிகளில் இடம் பெறவில்லை என்பதைக் கண்டனர். இது பற்றி சர்மாவோ அல்லது காந்தியின் சீடர்கள் எவராவதோ விளக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டனர் (மெயின் ஸ்ட்ரீம், ஜனவரி 12, 1991). ‘மெயின் ஸ்ட்ரீம்’ பத்திரிகையின் அதே இதழில் 1947ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 30ஆம் தேதியன்று காந்திஜி பேசிய பேச்சை மேற்கோள் காட்டி விஷ்ணுநாகர் என்பவர் எழுதிய கட்டுரையும் வெளி வந்திருந்தது. மசூதிகளைக் கைப்பற்றுவது பற்றியும், அவற்றைக் கோயில்களாக மாற்று வதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்ட காந்திஜி, பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். “ஒரு மசூதியை வலுக்கட்டாயமாகக் கைப்பற்றுவது இந்து மதத்திற்கும் சீக்கிய மதத்திற்கும் அவமானத்தை ஏற்படுத்தும். மசூதிகளுக்குள் வைக்கப்பட்ட கடவுள் சிலைகளை அப்புறப்படுத்துவது இந்துக்களின் கடமையாகும். மசூதிகளுக்குள் சிலைகளை வைப்பதன் மூலம் மசூதிகளின் புனிதத்தைக் கெடுப்பதுடன் சிலைகளையும் அவர்கள் அவமானப்படுத்துகிறார்கள்” என்று அக்கட்டுரையில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டிருந்தது.

சர்மாவின் கூற்றுகள் உண்மையானவையா என்று ஆய்வு செய்த இரண்டு எழுத்தாளர்களும் ‘பீப்பிள்ஸ் டெமாக்ரசி’ (மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இதழ், டிச.9, 1990)யில் வந்த இரண்டு கட்டுரைகளைக் காணத் தவறிவிட்டனர். ‘பீப்பிள்ஸ் டெமாக்ரசி’ வெளியிட்ட அந்த இரு கட்டுரைகளும், காந்தியைப் பற்றி சங்பரிவாரங்கள் பரப்பிய தவறான தகவல்களை ஆதாரப்பூர்வமாக அம்பலப்படுத்தியிருந்தது. ‘நவஜீவன்’ பத்திரிகையில் (ஜூலை 27, 1937) வெளிவந்ததாகச்

கூறி, ஒரு கட்டுரையை ஷரத் மேற்கோள் காட்டியிருந்தார். சர்மா அதே தேதியிட்ட 'ஹரிஜன் சேவக்' பத்திரிகையில் காந்தியின் கட்டுரை வந்ததாகக் கூறியிருந்தார். அந்தத் தேதியிட்ட 'ஹரிஜன் சேவக்' பத்திரிகையே வெளியிடப்படவில்லை என்று கூறிய 'டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா' அந்தத் தேதிக்கு நெருக்கமான நிலையில் ஜூலை 24 மற்றும் ஜூலை 21 தேதியிட்ட இதழ்கள்தான் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தன என்று நிலைநாட்டியிருந்தனர். 'நவஜீவன்' பத்திரிகை இதழ்கள் வெளிவருவது 1932ஆம் ஆண்டிலேயே நின்று போய்விட்டது. எனவே தான் சர்மா தனது நிலையை நாம் முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு மாற்றிக் கொண்டார். அவர் பின்னர் மற்றொரு மேற்கோளையும் காட்டி சிக்கலில் மாட்டிக் கொண்டார்.

1950ஆம் ஆண்டு ஜூலை 13ஆம் தேதியிட்ட 'ஹரிஜன் சேவக்' இதழில் 'ஜோடிக்கப்பட்ட கடிதமும் கட்டுரையும்' என்ற தலைப்பில் ஜீவன்ஜி தேசாய் கட்டுரை ஒன்றை எழுதியிருந்தார். இந்தக் கட்டுரையைத்தான் பீப்பிள்ஸ் டெமாக்கிரசி இதழ் மறுபிரசுரமாக வெளியிட்டிருந்தது. 'இராம ஜென்ம பூமி எதிர்ப்பாளர்களின் கருப்பு நடவடிக்கைகள்' என்ற தலைப்பில் ராம்கோபால் பாண்டே (ஷரத்) புத்தகம் ஒன்றை எழுதியிருந்தார். ராமஜென்ம பூமி சேவா சமிதி அந்த நூலைப் பிரசுரித்தது. அந்தப் புத்தகத்தில் தாம் 1937ஆம் ஆண்டு மே 15ஆம் தேதியன்று காந்திஜிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியதாகவும் அதற்கு காந்திஜியின் தனிச் செயலாளரான மகாதேவ் தேசாய் வார்தாவிலிருந்து மே 20ஆம் தேதி பதில் எழுதியதாகவும் அந்த நூலில் குறிப்பிட்டிருந்தார். பாண்டேயின் கடிதம் குறித்து தமது கருத்துக்களை நவஜீவன் இந்தி மொழி இதழிலோ அல்லது ஹரிஜன் இதழிலோ காந்திஜி விளக்குவார் என்று மகாதேவ் தேசாய் தமது கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்ததாகவும் பாண்டே தமது நூலில் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஜூலை 27 (1937) 'நவஜீவன்' இதழில் காந்திஜியின் கட்டுரை வந்ததாகக் கூறி அதனை முழுமையாகத் தமது நூலில் பாண்டே வெளியிட்டிருந்தார்.

**எல்லாப் பிரச்சனைகளையும்
தூண்டிவிடுவது ஆர்.எஸ்.எஸ். தான்
என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன்.
கொலைவெறித் தாண்டவங்கள்
மூலம் இந்து மதத்தைக்
காப்பாற்ற முடியாது”**

மகாதேவ் தேசாயின் கடிதமும், காந்திஜி நவஜீவன் பத்திரிகையில் எழுதியதாக மேற்கோள் காட்டப்பட்ட கருத்துக்களும் போலியானவை என்று ஜீவன்ஜி தேசாய் கருத்துத் தெரிவித்தார். 1937ஆம் ஆண்டில் இந்தி மொழியில் 'நவஜீவன்' பத்திரிகை எதுவும் வெளியிடப்படவில்லை. 'நவஜீவன்' பத்திரிகையின் இந்தி பதிப்பாக 'ஹரிஜன் சேவக்' தான் வெளியிடப்பட்டு வந்தது. ஹரிஜன் சேவக் மற்றும் ஹரிஜன் (ஆங்கிலம்) பத்திரிகைகள் தொடர்பான கோப்புகள் அனைத்தையும் தாம் பரிசீலனை செய்ததாகவும் காந்திஜி எழுதிய தாகக் கூறப்பட்ட கட்டுரை ஜோடிக்கப்பட்டது என்றும் இல்லாத ஒன்று என்ற முடிவுக்கும் தாம் வந்ததாக ஜீவன்ஜி தேசாய் குறிப்பிட்டிருந்தார். அது தொடர்பான மற்ற விவரங்களும் இந்த முடிவை உறுதிப்படுத்தின. 1957ஆம் ஆண்டு மே 20ஆம் தேதி வாக்கில் காந்திஜியோ, மகாதேவ் தேசாயோ வார்தாவில் இருக்கவில்லை. அவர்கள் அப்போது குஜராத்தில் இருந்தனர்.

காந்திஜியின் நெருங்கிய கூட்டாளியான கே.ஜி.மஷ்ருவாலா என்பவர் எழுதி 1950 ஆகஸ்டு 19ஆம் தேதியிட்ட ஹரிஜன் மற்றும் ஹரிஜன் சேவக் இதழ்களில் வெளிவந்த கட்டுரை ஒன்றையும் பீப்பிள்ஸ் டெமாக்கிரசி பிரசுரித்திருந்தது. 'அயோத்தி முஸ்லிம்கள்' என்பது அக்கட்டுரையின் தலைப்பு. 1949ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 23ஆம் தேதியன்று பாபர் மசூதி கைப்பற்றப்பட்டது குறித்து, அதே காலத்தில் எழுதப்பட்டிருந்த அதிகாரப்பூர்வமான கட்டுரை அது. அட்சய பிரம்மச்சாரி என்பவர் அளித்த சாட்சியத்தின் அடிப்படையில் அக்கட்டுரை எழுதப்பட்டிருந்தது. மசூதி கைப்பற்றப்பட்ட விதம் குறித்து சம்பரிவார் பரப்பி வரும் பொய்களை அம்பலப்படுத்தும்

வகையில் அக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. காந்திஜி எழுதியதாகக் கட்டுரை விவகாரத்தில் எந்த அளவுக்குக் கீழ்த்தரமான பொய்களைக் கூறும் அளவுக்கு பா.ஜ.க.வின் உயர்மட்டத் தலைவர்கள் தரம் தாழ்ந்த வகையில் செயல்பட்டனர் என்பது இக்கட்டுரைகளின் மூலம் அம்பலமாகியுள்ளது. இந்த விவகாரம் குறித்து இன்று வரை அவர்கள் மன்னிப்பு எதனையும் கோரவில்லை.

அவதூறு பிரச்சாரம்

1980ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 28ஆம் தேதியன்று பா.ஜ.க. தனது முதல் மாநாட்டை நடத்தியது. அப்போது 'காந்தியன் சோஷலிசத்' தில் தனது நம்பிக்கையையும் அது வெளியிட்டது. ஐந்து குறிக்கோள்களில் காந்தியன் சோஷலிசத்தை அது குறிப்பிட்டிருந்தது. அப்போது மரியாதைக்குரிய கட்சி என்ற அந்தஸ்தைப் பெறுவதற்குக் கட்டும் முயற்சியில் பா.ஜ.க. ஈடுபட்டிருந்தது. 1985ஆம் ஆண்டு அக்டோபரில் பா.ஜ.க. தேசிய செயற்குழு 'காந்தியன் சோஷலிசம்' என்ற கொள்கையைக் கைவிட்டது. ஆனால் அதற்கு ஏற்பட்ட எதிர்ப்புகளைக் கண்டு பா.ஜ.க.வின் தேசியக் குழு மீண்டும் அக்கொள்கையை இணைத்துக் கொண்டது. பாராளுமன்றத் தேர்தலில் தோல்வியைச் சந்தித்ததற்கு அடுத்த ஆண்டில் இது நடைபெற்றது.

காந்திஜிக்கும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.சுக்கும் இடையே ஆழமான கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தன. அவை சரி செய்ய இயலாத அளவுக்கு இருந்தன. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியைப் பற்றி, வன்முறையைப் பயன்படுத்துவது பற்றி, முஸ்லிம்களைப் பற்றி இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்தியாவின் கலப்புக் கலாச்சாரம் பற்றி காந்திஜிக்கும் ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்புக்கும் கடுமையான கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தன. டெல்லியில் நிலவும் கலாச்சாரம் இந்துக்கள் - முஸ்லிம்கள் ஆகிய இரு தரப்பினருக்கும் சொந்தமானவை. தனித்தனியாக எங்களுக்கு மட்டுமே என்று இரு தரப்பினருமே சொந்தம் கொண்டாட முடியாது என்று 1947ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 11ஆம் தேதி காந்திஜி குறிப்பிட்டிருந்தார். (காந்தி நூல் தொகுதி 98:77) கலப்புக் கலாச்சாரம் என்றெல்லாம் பேசுவது

அபாயகரமானது என்று 1969ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில் ஜனசங்கம் கூறியது. 1988ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 8ஆம் தேதியன்று ஆக்ராவில் நடைபெற்ற பா.ஜ.க.வின் மாநாட்டில் கலப்புக் கலாச்சாரத்தைத் தாக்கி அத்வானி பேசினார். வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் துவக்கப்பட்ட நேரத்தில் தான் ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பில் சேர்ந்ததாக அத்வானி, கிரிஸ்டபல் ஜாஃப்ரலட் என்ற நிருபரிடம் தெரிவித்திருந்தார். 1943ஆம் ஆண்டில் காந்திஜி உண்ணாவிரதமிருந்தபோது வைஸ்ராயின் செயற்குழுவைச் சேர்ந்த மூன்று உறுப்பினர்கள் (என்.பி.சர்க்கார், எம்.எஸ்.ஆனே, ஹோமிமோடி) ராஜினாமா செய்தனர். இந்து மகாசபையின் ஆதரவாளர்கள் வைஸ்ராயின் கவுன்சிலில் சேர்ந்து கொண்டனர். இந்து மகாசபை ஆதரவாளரான எம்.எஸ்.ஆனே பின்னர் இலங்கைக்கான தூதர் பதவியைப் பெற்றார்.

'நாங்கள் அல்லது எங்கள் தேசியத்தின் அடையாளம்' என்ற தலைப்பில் கோல்வால்கர் எழுதிய நூலின் 42ஆவது பக்கத்தில் எடுத்துக் காட்டான மனிதர்கள் பட்டியல் ஒன்றை அவர் தொகுத்திருந்தார். அதில் அவர் காந்தியின் பெயரைச் சேர்க்கவில்லை. 'சிந்தனைக் கொத்து' என்ற தமது நூலில் காந்திஜியின் பெயரைக் குறிப்பிடாமல் அவரது கருத்துக்களை கோல்வால்கர் விமர்சனம் செய்திருந்தார். அந்நூலின் பத்தாவது அத்தியாயத்தில் 'பிராந்திய அடிப்படையிலான தேசியம்' என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ளதைக் குறிப்பிடலாம். (பா.ஜ.க.வும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.கும் கலாச்சார தேசியம் பற்றி அடிக்கடி குறிப்பிடுவது வழக்கம்)

கம்யூனிஸ்டுகளைத் தாக்கி முடித்த பிறகு கோல்வால்கர் தமது கவனத்தைக் காங்கிரஸ் பக்கம் திருப்பினார். "காங்கிரஸ் கட்சியின் செயல்பாடுகளால் நாடு பெரும் இழப்புகளையும், சிறுமைப்படுத்தும் விளைவுகளையும் எதிர்கொள்ள நேரிட்டது. கடந்த பல ஆண்டுகளாக நம் நாடு சந்தித்து வரும் சோக நிகழ்ச்சிகளுக்கும் தீமைகளுக்கும், தற்போது நம் நாட்டின் தேசிய வாழ்க்கையே அரிக்கப்படும் நிலை தோன்றியதற்கும், காங்கிரஸ் செயல்பாடுகளே காரணம்" (1968ஆம் ஆண்டு பதிப்புப் பக்கம் 149). "தங்களுடைய மக்களின்

ஆண்மையை போக்குவதற்கு உறுதி எடுத்துக் கொண்டது போல செயல்படும் தலைவர்களும் இருக்கிறார்கள்” என்று தமது புத்தகத்தில் (பக்.151) கோல்வால்கர் சர்வசாதாரணமாக எழுதியுள்ளார். ‘தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்ளும் தலைமை’ அது என்றும் காங்கிரசைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நாடு விடுதலை பெற்ற பிறகு காந்திஜி ஆர்.எஸ்.எஸ்.சுடனும் அதன் தலைவரான கோல்வால்கருடனும் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார். ஆர்.எஸ்.எஸ்.சின் நடவடிக்கைகள் பற்றி டெல்லி பிரதேச காங்கிரஸ் தலைவரான அருணா ஆசப் அலி காந்திஜியிடம் புகார் கூறியிருந்தார். (காந்தி நூல் தொகுதி 76 : 401). 1947 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 3ஆம் தேதி நடைபெற்ற காந்திஜியின் பிரார்த்தனைக் கூட்டத்திற்கு ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர்கள் இடையூறு விளை வித்தனர். ஆர்.எஸ்.எஸ். ஒரு பெரிய அமைப்பு என்று அக்காலத்தில் காந்திஜி கூறியிருந்தார். பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் இடையூறு விளைவித்தவர்கள் ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர்கள் அல்ல என்று மறுத்து ஆர்.எஸ்.எஸ். காந்திஜிக்குக் கடிதம் எழுதியது.

1947 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் காந்திஜி கோல்வால்கரை சந்தித்தார். செப்டம்பர் 16ஆம் தேதியன்று ஆர்.எஸ்.எஸ். பேரணியில் உரையாற்றும்போது காந்திஜி கோல்வால்கரிடம் தாம் பேசியவைகள் பற்றி குறிப்பிட்டார்.

கல்கத்தாவிலும் டெல்லியிலும் தாம் இருந்தபோது ஆர்.எஸ்.எஸ். பற்றி தமக்குக் கிடைத்த பல புகார்களை கோல்வால்கரிடம் தெரிவித்ததாக காந்திஜி கூறினார். “தமது சங் பரிவார் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் சரியான முறையில் நடந்திருப்பார்கள் என்று தம்மால் உறுதி கூற முடியாது என்றாலும் இந்துக் களுக்கும் இந்து மதத்துக்கும் தாய்மையான முறையில் பணிபுரிவதே ஆர்.எஸ்.எஸ்.சின் இலட்சியம் என்று கோல்வால்கர் தமது பதிலில் குறிப்பிட்டார். அவ்வாறு செய்யும் பணிகளால் மற்றவர்களின் நலன் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதே தங்கள் கொள்கை என்றும் கோல்வால்கர் குறிப்பிட்டார். ஆக்கிரமிப்பு

நடவடிக்கைகளில் ஆர்.எஸ்.எஸ்.சுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. தற்காப்புக் கலையைத்தான் அது கற்றுத் தருகிறது. திருப்பித் தாக்குமாறு அது கற்றுத் தரவில்லை” என்று கோல்வால்கர் கூறியிருந்தார்.

அதற்கு முன்னர் செப்டம்பர் 12ஆம் தேதி நடைபெற்ற பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் பேசும் போது காந்திஜி பின்வருமாறு பேசியிருந்தார். “அந்த அமைப்பின் கரங்களும் (ஆர்.எஸ்.எஸ்.) இரத்தம் தோய்ந்தவைதான் என்று சிலர் தம்மிடம் கூறியதாகவும் ஆனால் அது உண்மையானதல்ல என்று குருஜி உறுதி யளித்ததாகவும்” காந்திஜி கூறினார். அமைதி நிலவ வேண்டும் என்பதற்காக ஆர்.எஸ்.எஸ். பாடுபடுவதாக கோல்வால்கர் கூறினார். மேலும் தம்மைப் பற்றிய கருத்துக்களைப் பொது மக்களுக்குத் தெரிவிக்குமாறு கோல்வால்கர் காந்திஜியைக் கேட்டுக் கொண்டார் (காந்தி நூல் தொகுதி 89:177)

கோல்வால்கர் கூறிய விளக்கங்கள் காந்திஜிக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லை. இரண்டு மாதங்கள் கழித்து நடைபெற்ற அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் கூட்டத்தில் பேசும் போது (நவ.15), “எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் தூண்டிவிடுவது ஆர்.எஸ்.எஸ்.தான் என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். கொலைவெறித் தாண்டவங்கள் மூலம் இந்து மதத்தைக் காப்பாற்ற முடியாது” (காந்தி நூல் தொகுதி 90-43) என்று அவர் குறிப்பிட்டார். அடுத்த நாள் (நவ. 16) அவர் பேசும்போது, “முஸ்லிம்கள் அனைவரும் இந்திய நாட்டை விட்டு விரட்டியடிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்பும் ஆர்.எஸ்.எஸ். உறுப்பினர்கள் இந்து மகாசபைக்கு உதவி வருகின்றனர்” என்று குறிப்பிட்டார். ஆர்.எஸ்.எஸ். ஊழியர்களின் நடத்தைப் பற்றிய புகார்கள் காந்திஜியிடம் ராஜ்காட்டிலும் அளிக்கப்பட்டன. அவர்கள் முஸ்லிம்களைத் துன்புறுத்தினார்கள் என்பது உண்மையா? இல்லை என்றால் வேறு யார் அப்படிச் செய்தது?” என்று காந்திஜி கேள்வி எழுப்பினார். (காந்தி நூல் தொகுதி 90:144)

ஜனவரி 13ஆம் தேதி முதல் காந்திஜி உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டார். உண்ணா விரதத்தைக் கைவிடுமாறு அவருக்கு

வேண்டுகோள் விடுத்து சில இயக்கங்கள் முஸ்லிம்கள் தொடர்பாகவும் வாக்குறுதிகளை அளித்திருந்தன. அந்த வேண்டுகோளில் ஆர்.எஸ்.எஸ்.சும் கையெழுத்திட்டிருந்தது. வேண்டுகோளைத் தொடர்ந்து காந்திஜி உண்ணாவிரதத்தை ஜனவரி 18ஆம் தேதி முடித்துக் கொண்டார். (காந்தி நூல் தொகை 90:444) ஆனாலும் காந்திஜிக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. “மற்ற இடங்களில் தங்கள் வாக்குறுதிகளை மீறி அவர்கள் நடந்தால் அது ஒரு நம்பிக்கை துரோகமாக இருக்கும்” என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். “இப்படிப்பட்ட ஏமாற்று வேலைகள் இந்த நாட்டில் தற்போது பெரிய அளவில் நடப்பதை நான் கவனித்து வருகிறேன்” காந்திஜி தெளிவான முறையில் பதிவு செய்த இந்தக் கருத்துக்களுடன் அவருடைய நெருங்கிய கூட்டாளிகளான ஜவகர்லால் நேரு மற்றும் பியாரிலால் அளித்த சான்றிதழ்களையும் சேர்த்துப் படிக்க வேண்டும். 1948ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 27ஆம் தேதியன்று நேரு, சர்தார் படேலுக்குப் பின்வருமாறு கடிதம் எழுதினார்.

“கோல்வால்கருடன் முதல் சந்திப்புக்குப் பிறகு காந்திஜி கோல்வால்கரைப் பற்றி கூறும் போது அவரது பேச்சுக்கள் அவர் மீது ஓரளவு நல்ல அபிப்பிராயங்களை என்னிடம் ஏற்படுத்தின. ஆனாலும் அவரை நான் நம்பவில்லை” என்று தம்மிடம் தெரிவித்ததாக நேரு தமது கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார். “இரண்டாவது, மூன்றாவது சந்திப்புக்களுக்குப் பிறகு கோல்வால்கருக்கு

எதிராகவும், ஆர்.எஸ்.எஸ்.சுக்கு எதிராகவும் கடுமையான முறையில் காந்திஜி கருத்துத் தெரிவித்தார். “அவர்களின் சொற்களை நம்புவது இயலாத காரியம்” என்றும் காந்திஜி குறிப்பிட்டார். “அவர்கள் பேசும்போது மிகவும் நியாயமாகப் பேசுவது போலத் தோன்றும். ஆனால் அவர்கள் பேசியதற்கு நேர் எதிராக எத்தகைய குற்ற உணர்வும் இன்றிச் செயல்படுவார்கள்” என்றும் காந்திஜி குறிப்பிட்டார் என்று தெரிவித்த நேரு, ‘தமது கருத்தும் அதுதான்’ என்று பட்டேலுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

ஆர்.எஸ்.எஸ். பற்றி பியாரிலால் (காந்தியின் சரித்திரத்தை எழுதியவர்) விரிவாகவே எழுதியுள்ளார். அவருடைய விமர்சனங்கள் பொருத்தமானவையாகவும் இருந்தன.

ஜான்சனுக்கு பாஸ்வெல் எப்படியோ அதுபோல காந்திஜிக்கு பியாரிலால் தோழராகவும் சீடராகவும் விளங்கினார். டெல்லியில் நடைபெற்ற கொலைகளில் பெரும்பாலானவையிலும் இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் நடைபெற்ற கொலைகளிலும் பின்னணியில் இருந்து செயல்பட்டது ஆர்.எஸ்.எஸ். என்பது பலருக்கும் தெரிந்த ஒன்றே. (பக்.439) காந்திஜி பேசும்போது அங்கே இருந்த ஒருவர் குறுக்கிட்டு, “ ‘வார்தா’ வில் உள்ள அகதிகள் முகாமில் ஆர்.எஸ்.எஸ். ஊழியர்கள் சிறப்பான முறையில்

காஷ்மீர் அத்துமீறல் : சர்வதேச விசாரணை கோருகிறது - அய்.நா.

காஷ்மீர் பகுதிகளில் இந்திய இராணுவம் நடத்தி வரும் ‘பெல்லட் குண்டு’ வீச்சு அடக்குமுறை சட்டத்தின் கீழ் நடக்கும் கைதுகள் குறித்து சர்வதேச விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டும் என்று அய்.நா. மனித உரிமை ஆணையம் 2018 ஜூன் 14ஆம் தேதி அறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளது, இந்தியாவை அதிர்ச்சியடைய வைத்துள்ளது. காஷ்மீரில் பாகிஸ்தான் நடத்தும் அத்துமீறல்களையும், இந்த விசாரணைக்கு உள்ளாக்கக் கோருகிறது இந்த அறிக்கை. நடுவண் ஆட்சி, இந்த அறிக்கையை நிராகரிப்பதாகக் கூறிவிட்டது. காங்கிரஸ் கட்சியும் இதில் பாக.ஐ.க.வுடன் இணைந்து அய்.நா.வின் அறிக்கைக்குக் கண்டனம் தெரிவித்திருக்கிறது. அய்.நா. அறிக்கையைத் தொடர்ந்தே ஐம்மு-காஷ்மீர் மானிலத்தில் நேரடியாக குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அங்கே கூட்டணியில் இருந்த பாக.ஐ.க. ஆதரவை விலக்கிக் கொண்டு ஆளுநர் ஆட்சிக்கு வழி திறந்துள்ளது.

**கோல்வால்கர் எழுதிய நூலில்
'நாங்கள் அல்லது எங்கள்
தேசியத்தின் அடையாளம்'
என்ற தலைப்பில் எடுத்துக்காட்டான
மனிதர்கள் பட்டியல் ஒன்றை
தொகுத்திருந்தார். அதில் அவர்
காந்தியின் பெயரைச் சேர்க்கவில்லை.**

பணிபுரிந்துள்ளனர். கட்டுப்பாட்டுடனும், துணிவுடனும், கடுமையான முறையிலும் பணியாற்ற முடியும் என்பதை அவர்கள் நிரூபித்துள்ளனர்” என்று கூறினார். அதற்கு காந்தி பதிலளிக்கும்போது, “இடலரின் நாஜிக் கட்சி ஊழியர்களும், முசோலினியின் பாசிஸ்ட் அமைப்பு ஊழியர் களும் கூட இதே முறையில் பணிபுரிந்துள்ளனர் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்” என்று கூறினார். “சர்வாதிகாரக் கண்ணோட்டமுள்ள ஒரு வகுப்புவாத அமைப்பு” என்று ஆர்.எஸ்.எஸ். பற்றி காந்திஜி மதிப்பீடு செய்தார்.

காந்திஜி உண்ணாவிரதத்தை முடித்துக் கொண்ட இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு மதன்லாலா பாவா என்பவன் காந்திஜியை நோக்கி எறிந்த குண்டு அவர் அமர்ந்திருந்த இடத்திலிருந்து 20 மீட்டர் தள்ளி வெடித்தது. “பொறுப்பற்ற ஒரு இளைஞனின் சிறுபிள்ளைத் தனமான செயல்” என்று ஒருவர் அதனைப் பற்றி காந்திஜியிடம் கூறினார். காந்திஜி சிரித்துவிட்டு, “முட்டாளே! இதற்கு பின் ஒரு பயங்கரமான விரிவான சதியாலோசனை இருப்பது உனக்குத் தெரியவில்லையா?” என்று கேட்டார். பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு சதியாலோசனை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டது. மற்றவர்களுடன் இணைந்து நடத்திய சதியாலோசனையின் அடிப்படையில் நாதூராம் கோட்சே காந்திஜியைப் படுகொலை செய்தான். அதுபற்றி பின்னர் வெளிவந்த விவரங்களை பியாரிலால் பதிவு செய்துள்ளார். அவை இன்றும் பொருத்தமானவையாக இருக்கின்றன. அவர் பதிவு செய்தது முழுமையாகக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

“காந்திஜியின் கொலைக்குப் பிறகு சர்தார் படேலுக்கு ஒரு இளைஞனிடமிருந்து கடிதம் வந்தது. ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பைப் பற்றி சரியாகத் தெரியாமல் ஏமாந்து போய் அதில் தான் சேர்ந்ததாக அந்த இளைஞன் தனது கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தான். பின்னர் ஆர்.எஸ்.எஸ். நடவடிக்கைகள் தனக்குப் பிடிக்காமல் போனதாகவும் அவன் தெரிவித்திருந்தான். காந்திஜி கொலை செய்யப்பட்ட வெள்ளிக்கிழமையன்று வானொலிப் பெட்டியின் அருகிலேயே இருக்குமாறும் சில இடங்களில் ஆர்.எஸ்.எஸ். உறுப்பினர்கள் முன்கூட்டியே அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தனர் என்றும் அந்த இளைஞன் தனது கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தான். காந்திஜி படுகொலை பற்றிய செய்தி வெளிவந்தவுடன் டெல்லி உள்பட பல இடங்களில் ஆர்.எஸ்.எஸ். வட்டாரங்களில் இனிப்புகள் விநியோகிக்கப்பட்டன. ஒரு மாநில அரசின் போலீஸ் அதிகாரி ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பாளர்களை துக்கத்தின் அடையாளமாகத் தங்கள் அலுவலகங்களை பதிமூன்று நாட்கள் மூடிவிட்டுக் கலைந்து விடுமாறு கூறினார். ஆனால் ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பைக் கலைத்துவிட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொண்டார். அரசாங்க உத்தரவின்படி ஆர்.எஸ்.எஸ். தடை செய்யப்பட்டபோது இந்த விஷயத்தை ஒருவர் கடிதம் மூலம் சர்தார் படேலுக்குத் தெரிவித்திருந்தார். அந்த அளவுக்கு மோசமாகவும், விரிவாகவும் நாட்டின் நிலைமை நாசமடைந்திருந்தது. உயர்ந்தபட்சத் தியாகத்தின் மூலம்தான் இப்போக்கைத் தடுத்து நிறுத்தவோ அல்லது அகற்றவோ முடியும்.”

அதே மோசமான சூழ்நிலை மீண்டும் உருவாகியுள்ளது. தங்களிடம் இருந்து வீசும் துர்நாற்றத்தைக் குறைத்துக் கொள்ள காந்தியின் பெயர் என்கிற நறுமண நீரை தங்கள் மீது அவர்கள் தெளித்துக் கொள்கின்றனர். எந்த மனிதனை எதிர்த்து 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அவதூறுப் பிரச்சாரத்தை நடத்தினார்களோ அந்த மனிதனின் பெயரை பயன்படுத்தித் தங்களின் கறைகளை எப்படியாவது போக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற வெறியுடன் சங் பரிவார் கூட்டத்தினர் முயற்சித்து வருகின்றனர்.

ஆன்மீகக் கருத்துகளுக்கு இடம் தருகிற பாட நூல்கள் ஏன் நாத்திகக் கருத்துகளுக்கு இடம்தரக் கூடாது? அப்படி இடம் தந்தால் இருபதே ஆண்டுகளில் இந்த சமுதாயத்தை விஞ்ஞானப் பூர்வமாகச் சீந்திக்கிற மனிதநேயப் பொதுவுடைமைச் சமுதாயமாக மாற்றிக் காட்ட முடியும்.

அடிப்படைவான பத்து கேள்விகளுக்கு அறிவியல் விளக்கம்

இன்றைய உலகில் விஞ்ஞானம் மிக மிக வளர்ந்திருக்கிறது. சரி! விஞ்ஞானப்பூர்வ மனோபாவம் அதே அளவு வளர்ந்திருக்கிறதா? இல்லை! அதுவும் இந்தியா போன்ற பழம் பிரதேசங்களில் மூட நம்பிக்கைகள் கொடிகட்டி பறப்பதை கண்கூடாகவே காண முடிகிறது. நமது நாட்டில் மெத்தப் படித்த பல மேதாவிகள் கூட சூரியனையும் சேர்த்துத்தான் “நவக்கிரகம்” என்று நம்புகிறார்கள்! வழிபடுகிறார்கள்! ஆனால் உண்மை அதுவா? இல்லை! சூரியன் ஒரு நட்சத்திரம்! அதேபோல “இராகுகால” நம்பிக்கை! பூமத்திய ரேகையையொட்டி பூமியின் சுற்றளவு சுமார் 40ஆயிரம் கிலோ மீட்டர். அந்த தூரத்தை 24 மணி நேரத்தில் பூமி தன்னைத் தானே சுற்றுவதன் மூலமாகக் கடக்கிறது என்றால், ஒரு நிமிடத்தில் அது கடக்கும் தூரம் சுமார் 27 கி.மீ.மேற்கிலிருந்து கிழக்காக பூமி சுழல்வதால், இந்தியாவைப் பொறுத்தமட்டில் முதலில் வரும் கொல்கத்தா விற்கும் தொடர்ந்து வரும் மும்பைக்கும் உள்ள கால வித்தியாசம் ஒரு மணி நேரம். அதே போல் சென்னைக்கும் நீலகிரிக்கும் உள்ள நேர வித்தியாசம் 15 நிமிடங்கள். இதில் இராகுகாலம் என்று நாம் குறிப்பிடும் ஒன்றரை மணி நேர காலவரம்பு சென்னைக்கும் நீலகிரிக்கும் எப்படி ஒரு சேரப் பொருந்தும்?

அதே போல நட்சத்திரங்கள் பற்றி நம்முடைய பஞ்சாங்கங்கள் குறிப்பிடும் செய்தியும் கணிப்பும் அறிவியல் பூர்வமற்ற அப்பட்டமான கேலிக் கூத்துகளே! “அம்மாவின் புடவையை மடிக்க முடியாது அப்பாவின்

சில்லறையை எண்ண முடியாது! அது என்ன?” என்ற விடுகதைக்கு விடையாக “வானத்தையும் நட்சத்திரத்தையும்” குறிப்பிடுவார்கள். அதையே இன்றைய விண்ணியற்பியல் விஞ்ஞானம் பொய்யாக்கி விடும் போலும்! பிரபஞ்சத் திலுள்ள மொத்த நட்சத்திரங்களின் எண்ணிக்கை 10¹⁹ (லட்சம் கோடி கோடி) என்று விஞ்ஞானிகள் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு 27 நட்சத்திரங்களையும் இல்லாத இராகு, கேது உள்ளிட்ட சில கிரகங்களையும் வைத்துக் கொண்டு நம்முடைய பிறப்புக்கும் அவை களுக்கும் ஒரு முடிச்சுப் போடுகிறார்கள் நம் ‘பெரியவர்கள்’.

“விண்வெளியிலுள்ள நட்சத்திரங்கள் மற்றும் கிரகங்கள் இவற்றுக்கும் மனித வாழ்க்கைக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை! ஆகவே ஜோதிடம் என்பது விஞ்ஞான பூர்வமற்ற ஒரு அபத்தமே!” என்று ஆணி அடித்தாற்போல தெளிவுபடுத்தியவர்தான் நோபல் பரிசு பெற்ற அமெரிக்க வாழ் இந்திய விஞ்ஞானி வெங்கட்ராமன் இராமகிருஷ்ணன்.

அந்த ஜோதிடத்தை, விஞ்ஞானப் பூர்வமானது என்று நிரூபிப்பதற்கும் பல்கலைக் கழகங்களில் ஒரு பாடமாக வைப்பதற்கும் வளர்ப்பதற்கும் இன்றைய பாஜக மோடி அரசு பாடாய்ப்படுகிறது என்பதையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது. பூமியிலிருந்து 15 கோடி கி.மீ. தொலைவிலுள்ள சூரியனிடமிருந்து வெளிச்சம் நமக்கு வந்து சேர எடுத்துக் கொள்ளும் நேரம் சுமார் 8 நிமிடங்கள். அப்படியென்றால் நம்மை

அடைய சுமார் 4 ஆண்டுகள் எடுத்துக் கொள்ளும் வெளிச்சத்தைத் தரும் “பிராக்ஸிமா சென்ட்ரி” என்ற நட்சத்திரம் எவ்வளவு தொலைவில் இருக்கிறது என்று எண்ணிப் பாருங்கள்.

இத்தனைக்கும் அந்த நட்சத்திரம்தான் சூரிய குடும்பத்துக்கு மிகமிக அருகில் இருக்கும் நட்சத்திரம். இதுபோன்ற விஷய ஞானமோ, நட்சத்திரம் என்பது அடிப்படையில் ஒரு நெருப்புக்கோளம் என்ற தெளிவோ இல்லாமல், நமது முன்னோர்களில் சிலர், அவர்களுக்கு வாய்த்த அரைகுறையான அறிவைக் கொண்டு கற்பிதம் செய்து வைத்ததை இந்த விஞ்ஞான யுகத்தில் நாம் ஏற்பது எப்படி சரியாகும்? இப்படிப்பட்ட மூட நம்பிக்கைகள் படிக்காதவர்களிடம் மட்டுமல்ல படித்தவர்களிடமும் இருக்கிறது. படிப்புக்கும் பகுத்தறிவுச் சிந்தனைக்கும் சம்பந்தம் இல்லாத ஒரு கல்வி முறைதான் நமது நாட்டில் நடப்பிலுள்ளது. ஆன்மீகக் கருத்துகளுக்கு இடம் தருகிற பாட நூல்கள் ஏன் நாத்திகக் கருத்துகளுக்கு இடம் தரக் கூடாது? அப்படி இடம் தந்தால் ஒரு இருபதே ஆண்டுகளில் இந்த சமுதாயத்தை விஞ்ஞானப் பூர்வமாகச் சிந்திக்கிற மனித நேயப் பொதுவுடைமைச் சமுதாயமாக மாற்றிக்காட்ட முடியும். அந்த அடிப்படையில் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் பயணம் செய்யும் மனித சமுதாயத்துக்கு பத்து கேள்வி பதில்கள் தேவையான சிந்தனைத் தெளிவைத் தரக்கூடும்.

1. நாம் வாழும் இந்த பூமியின் வயது என்ன? 460 கோடி ஆண்டுகள்.
2. முதல் உயிரினம் முதன் முதலாக பூமியில் எப்போது தோன்றியது? (சைனோ பைட்டா பாசி போன்றது) 360 கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக.
3. கடவுள் தான் மனிதனை படைத்தார் என்று எல்லா மதங்களும் சொல்கின்றன. மனிதன் திடீரென்று படைக்கப்பட்ட வனல்ல பரிணாம வளர்ச்சிப்படி உருவானவன் என்று டார்வின் கொள்கை கூறுகிறது! இரண்டில் எது சரி? டார்வின் பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கையே சரி. சைனோ பைட்டா பாசி போன்ற முதல் உயிரிலிருந்து “நீர்வாழ் உயிர்கள்” தோன்றின. நீர்வாழ் உயிரினங்

ஜோதிடம் என்பது “விஞ்ஞான பூர்வமற்ற ஒரு அபத்தமே!” என்று ஆணி அடித்தாற்போல தெளிவுபடுத்தியவர்தான் நோபல் பரிசு பெற்ற அமெரிக்க வாழ் இந்திய விஞ்ஞானி வெங்கட்ராமன் இராமகிருஷ்ணன்

களிலிருந்து “நில நீர் வாழ்வன” தோன்றின. நிலநீர் வாழ்வன உயிரினத்திலிருந்து “ஊர்வன” தோன்றின. இவ்விரண்டு இனங்களுக்கும் இணைப்பாக தண்ணீர்ப் பாம்பு, ஆமை போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம். ஊர்வன உயிரினங்கள் “பறப்பன”வாக பரிணாம வளர்ச்சி அடைய இணைப்பாக உருவான உயிரினம் பறக்கும் பல்லி!

அதேபோல் “பறப்பன” உயிரினம் “பாலூட்டி” இனமாக வளர்ச்சியுற்ற போது இணைப்பாகத் தோன்றிய உயிரினம் வவ்வால்கள் எனலாம். ஏனென்றால் வவ்வால்கள் பறக்கவும் செய்யும் குட்டிபோட்டு பால் கொடுக்கவும் செய்யும்; அந்தப் பாலூட்டிகள் இனத்தில் பலப் பல உயிர்கள் தோன்றிய பிறகு “ஹோமோ சேபியன்ஸ்” என்ற ‘நாம்’ தோன்றினோம். இப்படி டார்வின் முன் வைத்த “பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கை” நிரூபணமானதொரு உண்மை. ஆனால் கடவுள் மனிதனைப் படைத்தார் என்று மதங்கள் காலங்காலமாகச் சொல்லி வருவது விஞ்ஞானப்பூர்வமாக எந்த விதத்திலும் நிரூபிக்கப்படாத அப்பட்டமான கற்பனையே!

- 4) டார்வின், வாலஸ் போன்றோர் முன் வைத்த பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கைப் படி நம்மிலிருந்து (ஹோமா சேபியன்ஸ்) ஏன் புதிதாக ஒரு இனம் தற்காலத்தில் தோன்றவே இல்லை?

பரிணாம வளர்ச்சி மாற்றம் என்பது நீண்டகால இடைவெளியில் தேவைகளின் நிர்ப்பந்தத்தால் நிகழ்வது! உதாரணமாக 50 லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய

கொரில்லா இனத்திலிருந்து உயிரியல் ரீதியாக கொஞ்சமே வேறுபடும் சிம்பன்சி இனம் தோன்ற காலம் எடுத்துக் கொண்ட இடைவெளி ஆண்டுகள் 25 லட்சம்! ஆனால் 20 லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய மனித இனத்தின் முன்னோடி இனமான “ஹோமோ எபிலிஸ்” 17.5 லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய “ஹோமோ எரக்டஸ்” - அந்த இனத்திலிருந்து பரிணாமம் பெற்ற நாம் அதாவது “ஹோமோ சேபியன்ஸ்” தோன்றி 5 லட்சம் ஆண்டுகள் கூட முடியவில்லை. ஆகவே “ஹோமோ சேபியன்ஸ்” எனப்படும் நமது மனித இனத்திலிருந்து புதிதாக ஒரு வளர்ந்த இனம் பரிணாமம் பெற சில லட்சம் ஆண்டுகள் ஆகக் கூடும்.

ஆனால் பாலின செல்களில் (செக்ஸ் செல்கள்) இருந்து உயிர்கள் தோன்றுவதற்கு மாறாக உடல் செல்களிலிருந்தே (சோமாடிக் செல்கள்) உயிர்களை இனப் பெருக்கம் செய்யும் “குளோனிங் முறை” போன்ற மரபணுவியல் விஞ்ஞானத்தின் அபார வளர்ச்சிக் காரணமாக இயல்பாக நடக்க வேண்டிய மனித இனத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியை அதன் போக்கில் விடாமல், மனித இனமாகிய நாமே வெகு வேகமாக முந்திக் கொள்ளும் வாய்ப்புகள் இருப்பதை மறந்து விடக்கூடாது!

- 5) சுமார் 360 கோடி ஆண்டுக்கு முன்னால் தோன்றியது போல் புதிதாக ஒரு உயிரினம் பூமியில் இன்று ஏன் தானாகத் தோன்றவில்லை? (இனப்பெருக்க முறையில் மட்டும்தானே தோன்றுகிறது?)

இந்த பூமியில் முதல் உயிரி தானாக தோன்றியபோது காற்று மண்டலத்தில் ஹைட்ரஜன், நைட்ரஜன், கரியமில வாயு, மீத்தேன் போன்ற வாயுக்கள் இருந்தன. ஆக்சிஜன் மட்டும் கொஞ்சம்கூட கிடையாது. ஆனால் இப்போது ஆக்சிஜன் இருக்கிறது.

அது உயிரி தோற்றத்தை முற்று முழுதாகத் தடுத்துவிடுவதால் புதிய உயிரினம் தானாகத் தோன்றவில்லை. (ஆதாரம்: அல்டேன்/ஓபரின், மில்லர்/ஊரே

ஆய்வுகள்) இனப் பெருக்க முறையில் மட்டுமே தோன்று கிறது!

6. சூரியன் என்பது யாது?

13 லட்சம் பூமிகளை தன்னுள் அடக்கி விடும் விஸ்தாரமான பரும அளவு கொண்ட ஒரு நட்சத்திரம். ஹைட்ரஜன், ஹீலியம் அணுக்கள் கொண்ட நெருப்புக் கோளம். உலகிலுள்ள எல்லா உயிர்களுக்குமான மூலசக்தி! அதன் உட்புற வெப்ப நிலை லட்சம் டிகிரி சென்டி கிரேடு. வெளிப்புற வெப்ப நிலை 6000. இந்த மாபெரும் நெருப்புக்கோளமான சூரியனை பகவானாக்கி சூரிய வாகனத்தை குதிரைகள் இழுத்துச் செல்லும் புராண அபத்தத்தை என்னவென்று சொல்ல?

7. விண்வெளியிலுள்ள மொத்த நட்சத்திரம் எத்தனை?

இலட்சம் கோடி கோடி நட்சத்திரம் எண்ணிப் பார்க்கவே நமக்கு தலை சுற்றவில்லையா?

8. பூமியில் உள்ளதுபோல் வேறு கிரகங்களில் உயிர்கள் வாழ்கிறதா?

வாழலாம். கோடி நட்சத்திரத்திற்கு ஒரு கிரகம் இருந்து, அதில் உயிர்கள் வாழ்வதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இருந்தால் கூட லட்சம் கோடி கிரகங்களில் பூமியைப் போல உயிர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அதைக் கண்டறிய நமது விஞ்ஞானம் இன்னும் வெகுதூரம் செல்ல வேண்டிய யுள்ளது.

9. பிரபஞ்சத்திற்கு எல்லை கண்டறியப்பட்டுள்ளதா?

ஏறக்குறைய 1250 கோடி ஒளிஆண்டுகள் தூரம் பிரபஞ்சத்தின் எல்லை என்று டாலிப்ளர் விளைவின்படி கணித்துள்ளார்கள் விஞ்ஞானிகள். அதாவது பூமி தோன்றுவதற்கும் (460 கோடி ஆண்டுகள்) முன்னால் பிரபஞ்சத்தின் ஒரு முனையிலிருந்து புறப்பட்ட வெளிச்சம் நொடிக்கு 3 லட்சம் கி.மீ. வேகத்தில் பயணம் செய்துகூட இன்னும் நம்மை வந்தடையவில்லை. அதாவது ஒரு ஒளி ஆண்டு என்பது சுமார் 10 லட்சம் கோடி

கி.மீ. அப்படியென்றால் பிரபஞ்சத்தின் எல்லை சுமார் 1250 கோடி ஒளி ஆண்டுகள் தூரம்.

அதாவது சுமார் 125 கோடி கோடி கோடி கி.மீ. இதைவிட நமக்கு ஆச்சரியம் தரும் விஷயம் வேறெது? சிந்தித்துப் பாருங்கள்! அந்த பிரபஞ்சத்திற்கும் அப்பால்என்ன என்று ஒரு கேள்வி போட்டால் தலை சுற்றலைத் தவிர எதுவுமே மிஞ்சாது!

10. மறுபிறப்பு என்பது உண்டா?

இதயம், கார்னியா (கண்), சிறுநீரகம், கல்லீரல் போன்ற மாற்றக்கூடிய உடல் உறுப்புகளை - இல்லாதவர்களுக்கு, பழுதடைந்தவர்களுக்கு தானம் செய்பவர்கள் தான் மறுபிறப்பு அடைபவர்கள் எனச் சொல்லலாம். மற்றபடி மறுபிறப்பு என்பதெல்லாம் வெறும் கற்பனை தான்!

இவை போன்ற அடிப்படையான, தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அறிவியல் உண்மைகளை ஒவ்வொரு மனிதனும் கட்டாயம் அறியச் செய்ய வேண்டும். ஆனால், இன்றைய மோடி அரசு விஞ்ஞானப்பூர்வ மனோபாவத்துக்கு நேர் எதிரான புராணக் குப்பைகளை பாடத் திட்டங்களில் புகுத்தும் “காவி மயமாக்கும்” கல்வித் திட்டத்தையல்லவா நடைமுறைப்படுத்த எத்தனிக்கிறது?

நமது மனித இனம் “ஹோமோ சேபியன்ஸ்” மிகச் சரியாக 5 லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆப்பிரிக்காவில் தோன்றி 2.5 லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆசியாவில் குடிபெயர்ந்தது என்பதை மனித மண்டையோடுகள், எலும்புக் கூடுகள் இவைகளை “ஐசோடோப் டேடிங்” முறையில் ஆய்வு செய்து தெளிவாக கணக்கிடுகிறது இன்றைய நவீன விஞ்ஞானம்! ஆனால் ஆர்எஸ்எஸ், பாஜக இந்துத்துவா சங்பரிவாரத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இராமன் 9 லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன் அயோத்தியில் பிறந்ததாக கதையளக்கிறார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு அயோத்தியில் இராமர் கோயில் கட்டுவதை நியாயப்படுத்துகிறார்கள் என்றால் அது அபத்தம் மட்டுமல்ல; நாட்டிற்கு விஞ்ஞானப் பூர்வ மனோபாவத்துக்கு எதிரான அபாயமும் அல்லவா?

இணையத்திலிருந்து

இனி மரணத்தை ஏதல்லலாம்

இனி உயிர்க்கொல்லி நோய்களாலும், முதுமையாலும் மரணம் அடைவதைத் தடுத்து நிறுத்திவிட முடியும் என்று மரபணு பொறியாளர்களான வெனிசூலா நாட்டைச் சேர்ந்த ஜேஐஸ் லூயிஸ் கார்டெய் ரோவும், இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த டேவிட் உட்டும் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

அண்மையில் இவர்கள் ‘தி டெத் ஆப் டெத்’ (மரணத்தின் மரணம்) என்ற தலைப்பில் ஒரு ஆராய்ச்சி கட்டுரை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். அதில் அவர்கள் இனி மரணம் இல்லாத நீரந்தரமான வாழ்வு, யதார்த்தமாகவும், அறிவியல்பூர்வமாகவும் சாத்தியம் ஆகும். அது எதிர்பார்த்ததைவிட இன்னும் வேகமாக சாத்தியம் ஆகப் போகிறது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

இனி மனிதர்கள் விபத்துகளில் மரணம் அடைவது மட்டுமே தவிர்க்க முடியாமல் போகுமே தவிர, ஒரு போதும் இயற்கையாகவோ, நோயினாலோ மரணம் அடைய மாட்டார்கள் என்ற சூழல் வந்துவிடும். பிற புதிய மரபணுக்களை கையாளும் தொழில் நுட்பங்களுடன் நானே தொழில் நுட்பம், இதில் முக்கிய பங்கு ஆற்றப் போகிறதாம்.

அப்போது, ‘மறு ஜென்மம்’, ‘தலைவிதி’ தத்துவங்களும் முடிவுக்கு வந்துவிடும். அதைப் பேசும் பகவத் கீதை குப்பைக் கூடைக்குத்தான் போகும்!

அடையாளங்களை அழிக்கும் வடமொழி

செ.கார்கி

गुजराती
उड़ीया
कन्नड़
বাংলা
नेपाली
हिन्दी
मराठी
पंजाबी

நம்மிடையேயுள்ள
சாதிப் பிரச்சனையை
எடுத்துக் கொள்வோம்.
'ஜாத்' என்ற
வடமொழிச் சொல்லை
தமிழிலிருந்து எடுத்து
விட்டால் அதற்குச்
சரியான தமிழ்ச்சொல்
ஒன்று கூறுங்களேன்.
பண்டிதர்கள்தான்
கூறட்டுமே.

- பெரியார்

உலகில் எந்த ஒரு மொழியும் தூய மொழியாக இருப்பதற்கான வாய்ப்பு என்பது அறவே கிடையாது. மனிதர்கள் இடம் பெயரும்போது அவர்களுடன் சேர்ந்து அவர்களின் மொழியும் இடம் பெயருகின்றது. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து நடந்து வரும் இடப்பெயர்ச்சியும், போர்களும், வர்த்தகமும் உலகில் உள்ள அனைத்து மொழிகளின் தூயத்தன்மையும் இழக்கச் செய்திருக்கின்றது. மொழி கலப்படைதல் என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக இருந்தாலும் சில சமயம் பண்பாட்டு ரீதியாக மேம்பட்ட நிலையில் இருக்கும் ஒரு மக்கள் கூட்டத்தை பண்பாட்டு ரீதியாக மிகவும் பின்தங்கி இருக்கும் இன்னொரு மக்கள் கூட்டத்தின் மொழி அதில் இரண்டற கலக்கும்போது நாகரிக நிலையில் இருக்கும் மக்கள் கூட்டத்தின் பண்பாடு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சீரழிவிற்கு உள்ளாவதுடன் அந்த மக்களின் அறிவியல் சிந்தனை அழிக்கப்பட்டு அந்த மக்கள் தன்மான மற்றவர்களாகவும் சுயமரியாதை அற்றவர்களாகவும் மாற்றப்படுகின்றார்கள்.

பண்டைய தமிழர்கள் கிரீஸ், ரோம், எகிப்து, பாலஸ்தீனம், மெசப்பொடோமியா, பாபிலோனியா, சீனா போன்ற நாடுகளுடன் வாணிகம் செய்ததற்கான தரவுகள் கிடைக்கின்றன. ஆனால் தமிழன் இத்தனை நாடுகளுடன் வாணிகம் செய்தாலும் அவர்களின் பண்பாட்டில் நடைமுறை வாழ்க்கையில் பெரிய மாற்றம் எதுவும் நிகழவில்லை. காரணம் பல நாடுகளில் இருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து வாணிகம் செய்தவர்களோ இல்லை இங்கிருந்து மற்ற பல நாடுகளுக்கு

சென்று வாணிகம் செய்த தமிழர்களோ பொருள் ஈட்டுவதை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்பட்டார்கள். தம்முடைய மொழியையோ, பண்பாட்டையோ மற்றவர்கள் மேல் திணிக்கும் எண்ண மற்ற ஜனநாயகப் பண்பு கொண்டவர்களாகவே தமிழர்களும் மற்ற நாகரிகமடைந்த நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இருந்தார்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டிற்குள் ஆடுமாடு மேய்த்துக் கொண்டு வயிறு பிழைக்க வந்த ஆரிய கூட்டம் இதற்கு நேர்மாறாக செயல்பட்டது. வரலாற்று அறிஞர் டாக்டர் கே.கே.பிள்ளை சொல்கிறார் “தமிழரின் சமயம், சமூக வாழ்வு, மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள் ஆகிய துறைகள் எல்லாவற்றிலும் ஆரியர்கள் தலையிட்டு அவற்றைத் தம் இயல்புக்கு ஏற்ப மாற்றிவிட முனைந்து வந்தனர். மக்கள் பெயர்கள், கடவுளரின் பெயர்கள், ஊர்கள், ஆறுகள், மலைகள் முதலியவற்றின் பெயர்கள் யாவும் தமிழ் வடிவத்தை இழந்தன. ஆரிய வடிவத்தை ஏற்றன. ஆரியர் தம் பழக்க வழக்கங்கட்கும், மொழிக்கும் எத்தனை ஏற்றம் கற்பிக்க வேண்டுமோ அவ்வளவும் கற்பிக்கவும், அவற்றையே தமிழரின் வாழ்க்கை முறையில் ஆட்சியில் நிறுத்தவும் நுண்ணிய திட்டங்கள் பல செயற்படுத்தி ஓரளவு வெற்றியுங்கண்டார்கள்”. (தமிழக வரலாறு-மக்களும் பண்பாடும்)

இப்படி தமிழரின் வாழ்க்கையில் அத்துமீறி நுழைந்த பார்ப்பனியம் அவர்களின் மொழி, பண்பாடு என அனைத்தையும் ஆக்கிரமித்து இன்று தமிழனை சுயமரியாதை அற்றவனாக மாற்றியிருக்கின்றது. இன்று பெரும்பாலான தமிழ் மக்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு புரியாத சமஸ்கிருத மொழியில் பெயர்வைப்பதையே நாகரிகம் என்று கருதும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. தமிழில் பெயர் வைத்தால் தங்கள் குழந்தைகளின் எதிர்காலமே அதனால் பாதிப்புக்கு ஆளாகிவிடும் என்று அஞ்சுகின்ற மனப்போக்கு பெற்றோர்களிடம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. தமிழன் தன்னுடைய மண்ணும், காற்றும், நீரும் அழிக்கப்படுகின்ற போது அதற்கு எதிராகக் காட்டும் ஆவேசத்தை தன்னுடைய மொழி அழிக்கப்படும் போது

காட்டுவதில்லை உண்மையில் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு மொழி மீதான அக்கறையும் விழிப்பும் இருந்திருந்தால் இன்று அவன் தன்மீது சுமந்து கொண்டிருக்கும் சூத்திர பட்டத்தில் இருந்து என்றோ வெளியேறி இருப்பான்.

தமிழர்கள் தன் வாழ்நாளில் கடைபிடிக்கும் மூட நம்பிக்கைகள் அனைத்துமே பார்ப்பனியத்தால் இங்கே இறக்குமதி செய்யப்பட்டது என்பதை இன்னும் உணராதவனாய் உணர்ந்தாலும் அதை விட்டு வெளியேற திராணியில்லாதவனாய் இருக்கின்றான். நவமி, தசமி, சஷ்டி, பிரதோஷம், ஏகாதசி, ஆருத்ரா தரிசனம், சந்திர தரிசனம், சங்கட ஹரசதுர்த்தி, இராகு, குளிகை, எமகண்டம் என காலையில் கண் விழித்து எழுந்ததில் இருந்து இரவு படுக்கப்போகும் வரை அவனை பார்ப்பனியம் சுரண்டிக்கொண்டே இருக்கின்றது. படித்தவன் படிக்காதவன் என எல்லோருமே பார்ப்பனியத்தை கடைபிடிப்பதில் எந்தக் கூச்சமும் அற்றவர்களாகவே உள்ளார்கள்.

தமிழன் மீது திணிக்கப்பட்ட இந்த இழிவுக்கு எதிராக தமிழ்நாட்டில் அன்று பகுத்தறிவு பூர்வமாக குரல் கொடுத்த ஒரே தலைவர் பெரியார் மட்டும் தாம். தமிழ் மொழியும் தமிழர்களும் தன்மானத்தோடும், சுயமரியாதையோடும் வாழவேண்டும் என்றால் தமிழ்மொழியில் கலந்துள்ள வடமொழி சொற்களை நீக்கவேண்டும் என குரல் கொடுத்தார். அதனால்தான் இன்றுவரையிலும் பெரியார் அவர்களை தமிழுக்கு எதிரி போன்று சித்தரிக்கும் கீழ்த்தரமான வேலையில் பார்ப்பன அடிவருடிகள் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள்.

“நம்மிடையேயுள்ள சாதிப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொள்வோம். ‘ஜாதி’ என்ற வடமொழிச் சொல்லை தமிழிலிருந்து எடுத்து விட்டால் அதற்குச் சரியான தமிழ்ச் சொல் ஒன்று கூறுங்களேன். பண்டிதர்கள்தான் கூறட்டுமே. வார்த்தை இல்லையே. ஆதலால் நம் மக்களிடையே ஆதியில் சாதிப் பிரிவினை இல்லை என்பதும், இது வடநாட்டுத் தொடர்பால் தான் ஏற்பட்டது என்பதும் தெரிகிறதா? இல்லையா? கூறுங்களேன்.

ஆங்கிலேயர்கள் நவீன அறிவியல்
கல்வியை சாதி வித்தியாசம் இன்றி
கல்வி நிலையங்கள் நிறுவி
இங்கு கொடுக்கவில்லை என்றால்
இப்போது இருப்பதைவிட
தமிழன் இன்னும் மோசமான
இழிநிலையிலேயே
இருந்திருப்பான்.

இதேபோல் திவசம், திதி, கல்யாணம், வைகுந்தம், சொர்க்கம், மோட்சம், நரகம், சாலோக, சாரூப சாயுச்சிய என்ற இவ்வார்த்தையும் வட மொழியா? தமிழா? இவ்வார்த்தைகளின் தொடர்பால் நம் புத்தி தெளிந்ததா? இருந்த புத்தியும் போனதா? சிந்தித்துப் பாருங்கள். தாரா முகூர்த்தம், கன்னிகாதானம் என்ற பேர்கள் வந்த பிறகு தானே நம் பெண்கள் கணவனின் கைப்பொம்மைகள் ஆனார்கள். அதன் பிறகு தானே சிறிது சச்சரவு நேர்ந்து தன் வீட்டுக்கு வந்த தன் மகளைப் பார்த்து 'ஆமாம்மா! உன்னைக் கன்னிகாதானம் செய்தாயிற்றே! உன்னை உன் புருஷனுக்குக் கொடுத்து விட்டோமே! இனி உனக்கிடம் அவன் இருப்பிடம் தானம்மா' என்று கூறும் தகப்பன்மார் தோன்றினார்கள். கன்னிகாதானம் என்பதற்கு தமிழ் வார்த்தை ஒன்று கண்டு பிடியுங்களேன். திருவள்ளுவர் வாழ்க்கைத் துணை என்றுதானே கூறுகின்றார். அதாவது புருஷனும் மனைவியும் ஸ்நேகிதர்கள், நண்பர்கள் என்றுதானே அதற்குப் பொருள். எவ்வளவு கருத்து வேறுபாடு பாருங்கள். 'மோக்ஷம்' என்பதற்குத் தமிழ் வார்த்தை ஏது? மோக்ஷத்தை நாடி எத்தனை தமிழர் காலத்தையும், கருத்தையும், பொருளையும் வீணாக்குகிறார்கள் கவனியுங்கள். மதம் என்பதற்கு தமிழில் சொல்லேது? மதம் என்ற வார்த்தையால் ஏற்பட்டது தானே மதவெறி? நெறி, கோள் என்றால் வெறி ஏது?

'பதிவிரதாத் தன்மை' என்பதற்காவது தமிழில் வார்த்தையுண்டா? பதிவிரதம் என்ற வார்த்தை இருந்தால் சதி விரதம் அல்லது

மனைவி விரதம் என்கின்ற வார்த்தையும் இருக்க வேண்டுமே. இதுவும் வடமொழித் தொடர்பால் ஏற்றவினைதான். ஆத்மா என்ற வார்த்தைக்கு தமிழில் மொழியேது? ஆத்மாவால் எவ்வளவு மூட நம்பிக்கைக் களஞ்சியங்கள் நம் புலவர்கள், அறிஞர்களிடையேயும் புகுந்துவிட்டன. தமிழ்நாட்டு மக்களின் வழக்கங்கள் யாவும் பெரிதும் ஆண், பெண் இருபாலர்க்கும் சமஉரிமை என்ற அடிப்படையின் மீதும், பகுத்தறிவு என்ற அடிப்படையின் மீதும் அமைந்திருக்கக் காண்கிறோம்.

நம் நாட்டுச் சீதோஷண நிலையைப் பொறுத்தும் கருத்துக்களின் செழுமையைப் பொறுத்தும் நமக்குத் தமிழ் தான் உயர்ந்த மொழியாகும். வடநாட்டானுடைய ஆச்சாரங்கள், தர்மங்கள், ஆசாபாசங்கள் முற்றிலும் நமக்கு மாறுபட்டவை. அவற்றிற்கேற்ப அமைக்கப்பட்டுள்ள அவர்களது மொழியே அவர்களுக்கு உயர்வானதாகவும், நமது மொழி அவர்களுக்குத் தாழ்வானதாகவும் தோன்றுவது இயல்பு. ஆனால் நாமும், அவர்கள் நம் மொழியை மட்டமாகக் கருதுகிறார்களே என்பதற்காக நம் மொழியை மட்டம் என்று கருதிவிடலாமா? வடமொழியை ஆதரிக்கப் புகுந்து தானே நாம் பல மூடநம்பிக்கை களுக்கும், பல இழிவுகளுக்கும் ஆட்பட்டுத் தவிக்கிறோம். வடமொழியில் நமக்குப் பெயர் சூத்திரன். நாம் ஏன் சூத்திரர்கள் என்று இன்று கேட்க ஆரம்பித்திருக்கின்றோம். இதற்கு நம் தமிழ் மொழியிலிருந்து ஒரே ஒரு ஆதாரமாவது காட்டட்டுமே. ஒன்றுகூட இல்லையே. வடமொழியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், எவ்வளவு ஆதாரங்கள், கடவுள் வாக்குகளே அதற்கு ஆதாரமாய் வந்து விடுமே. இதே போல் மேலே கூறிய எந்த மூட நம்பிக்கைகளுக்கும் தூய தமிழ்மொழி இலக்கியத்திலிருந்து ஒரு ஆதாரங்கூட காட்ட முடியாதே. தற்போது தமிழில் வந்து புகுந்து கொண்ட வடமொழி வார்த்தைகளை எடுத்துவிட்டால் நம் குறைகள், தொல்லைகள் எவ்வளவு நீங்குமென்பதும், தொடர்பை ஏற்றுக் கொண்டால் எவ்வளவு இழிநிலைக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிற தென்பதும் புரிகிறதல்லவா? பெரியார். (நான் சொன்னால் உனக்கு ஏன் கோபம் வரவேண்டும்- தொகுதி 1)

வடமொழி சொற்களின் அர்த்தம் புரியாமல் அதை ஏற்றுக்கொண்ட தமிழர்கள் இன்று வரையிலும் பார்ப்பனியத்துக்கு அடிமையாய் வாழ்ந்துவருகின்றார்கள். சக மனிதனை 'ஜாதி' என்ற வார்த்தையாலும், 'மதம்' என்ற வார்த்தையாலும் ஒதுக்கி வைத்தான். தான் வாழும் சமூகத்தில் உள்ள மனிதர்களுக்காக வாழ்வது என்பது போய் மோட்சத்துக்காக வாழும் இழிநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டான். அவனின் வாழ்க்கையே அர்த்தமற்றதாக பார்ப்பனியத்தால் மாற்றப்பட்டது. தமிழ்நாட்டை ஜாதியாலும், மதத்தாலும், மூடநம்பிக்கையாலும் நாசம் செய்த பார்ப்பனியம் தமிழ்மன்னர்களை தன்னுடைய பார்ப்பனிய சூழ்ச்சியால் ஆட்டுவித்தது. தன் சொந்த நாட்டு மக்களுக்கு அவர்களின் தாய்மொழியில் கல்வி கொடுக்க மறுத்த மன்னர்கள் வந்தேறி பார்ப்பனர்கள் படிக்க தமிழகம் முழுக்க வேதபாடசாலைகளை நிறுவினர். மனுநீதி படி சூத்திரர்கள் கல்வி கற்கும் உரிமை மறுக்கப்பட்டது. தமிழ்மக்கள் தாங்கள் உழைத்துச் சேர்த்த செல்வங்கள் பார்ப்பன கடவுள்களுக்கு கோயில்கள் கட்டவும், அதில் மணியாட்டும் பார்ப்பனர்கள் படிக்கவும் பயன்பட்டன. தமிழ்மக்களின் நிலங்கள் பிரம்ம தேயங்களாக பார்ப்பனர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டன. இப்படியாக பார்ப்பனியத்தைக் காப்பாற்ற தமிழ்மக்களை முட்டாள்களாகக் கல்வியறிவு அற்றவர்களாக மன்னர்கள் வைத்திருந்தனர். இதன் மூலம் மிக வலுவாக கேள்வி இன்றி தமிழ்மக்கள் மீது பார்ப்பனியம் ஆதிக்கம் செலுத்தியது.

ஆங்கிலேயர்கள் நவீன அறிவியல் கல்வியை சாதிவித்தியாசம் இன்றி கல்வி நிலையங்கள் நிறுவி இங்கு கொடுக்கவில்லை என்றால் இப்போது இருப்பதைவிட தமிழன் இன்னும் மோசமான இழிநிலையிலேயே இருந்திருப்பான். ஆங்கில மொழியின் வாயிலாகவே தமிழனுக்கு உலக தத்துவங்களும், அறிவியலும் அறிமுகமாயின. பார்ப்பனியத்தை ஏற்றுக்கொண்ட தமிழர்கள் சிந்திக்கும் ஆற்றலை இழந்து அறிவியல் துறையில் மற்ற நாடுகளைவிட கீழ்நிலைக்குப் போனார்கள்.

தங்கள் குழந்தைகளுக்கு வடமொழியில் பெயர்கள் வைப்பதையும், நம்மை சூத்திரன் என்று இழிவு படுத்தும் கடவுள்களின் பெயர்களை சூட்டாமலும் இருக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் உள்ள அனைத்து ஊர்களின் பெயர்களும் தமிழ்மொழியில் மாற்றப்படவேண்டும்.

இன்றுவரையிலும் நாம் பயன்படுத்தும் அனைத்து அறிவியல் சாதனங்களும் மேற்குலகில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. இந்தியாவிலேயே தயாரிக்கப்பட்டது என்று சொல்லி சில பொருட்களை பயன்படுத்தினாலும் அந்தப் பொருட்களை தயாரிப்பதற்கான தொழிற் நுட்பம் நம்முடைய சுய கண்டுபிடிப்பாக இருக்காது. இதற்காக ஒட்டுமொத்த தமிழனும் மூளை இல்லாவன் என்று சொல்ல வரவில்லை. மேற்குலக நாடுகளை ஒப்பிடும் போது இங்கே தன்னுடைய சுய சிந்தனையால் அறிவியல் உலகிற்கு பங்களிப்பு செய்தவர்கள் மிக குறைவு என்பதுதான்.

தன்னுடைய வாழ்க்கையை ஒட்டு மொத்தமாக பார்ப்பன சடங்குகளைச் சார்ந்து கட்டமைத்துக்கொண்ட ஒருவனால் ஒருநாளும் சுய சிந்தனையாளனாய் மாறமுடியாது என்பது தான் உண்மை. ராகுகாலமும், எமகண்டமும், அஷ்டமியும், நவமியும், மோட்சமும் இல்லாத நாடுகளில் அறிவியல் அதன் உச்சத்தை தொட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றது. ஆனால் இங்கே இருக்கும் பார்ப்பன நயவஞ்சக சக்திகள் தங்களுடைய மனிதகுல விரோத மூட நம்பிக்கைகளை அறிவியல் சாயம் பூசி இன்னும் இந்த மக்களை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருப்பதற்கு முயன்றுகொண்டிருக்கின்றார்கள். மக்களுக்கு உண்மைகளை வெளிப்படுத்தி அவர்களுக்கு அறிவியல் சிந்தனையை ஊட்ட வேண்டிய விஞ்ஞானிகளின் சிந்தனையோ

இந்தியாவில் மிக ஆபத்தான நிலையில்தான் இருக்கின்றது. விண்வெளிக்கு ராக்கெட்டை விட்டாலும் நல்ல நேரம் பார்த்து பார்ப்பனர்களை வைத்து பூஜை போட்டு விடும் நிலையில் தான் இந்திய விஞ்ஞானிகளின் அறிவு வளர்ச்சி இன்றும் இருக்கின்றது.

“இந்திய விஞ்ஞானிகளிடையே அண்மையில் அமெரிக்காவிலுள்ள சமூக-கலாச்சார மதச்சார்பின்மை பற்றிய ஆய்வு நிறுவனத்தினர் (ஐஎஸ்எஸ்எஸ்சி) நடத்திய ஆய்வில் (பங்கேற்றோர் 1100 விஞ்ஞானிகள், எல்லாரும் அடிப்படை அறிவியல்களிலும், பொறியியலிலும், மருத்துவத்திலும் ஆய்வுப் பட்டம் பெற்றவர்கள்) அவர்களில் 26 சதவீதத்தினர் ஒரு தனிப்பட்ட கடவுளின் இருப்பிலும், மற்றொரு 30 சதவீதம் தனிநபர் சாராத ஆன்மீக சக்தியிலும் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். ஏறத்தாழ 40 சதவீத இந்திய விஞ்ஞானிகள் கடவுள் அற்புத செயல்களைச் செய்கிறார் என்றும் 24 சதவீத விஞ்ஞானிகள் சிறப்பு தெய்வீக ஆற்றல் படைத்த ஆடவரும் பெண்டிரும் அற்புதச் செயல்களைச் செய்ய முடியும் என்றும் நம்பினர். குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையினர் (29 சதவீதம்) கர்ம வினையிலும் இன்னும் சிலர் (26 சதவீதம்) மரணத்திற்குப் பிறகு வாழ்க்கையிலும் மறு பிறப்பிலும் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். நாட்டின் புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானிகள் என்ற வகையில் அடங்கக்கூடிய பலரும் பொது வழிபாடுகளில் பங்கேற்பதோடு, அற்புதங்களைச் செய்யும் சாமியார்களைப் பின்பற்றினர் (கடவுள் சந்தை-மீரா நந்தா).

இன்று மக்களை முட்டாள்களாக மாற்றும் வேலை கல்விநிலையங்களில் இருந்தே தொடங்கப்படுகின்றது. யுஜிசி எனப்படும் பல்கலைக்கழக மானியக் குழு முழுக்க ஆர்.எஸ்.எஸ் கட்டுப்பாட்டிலேயே உள்ளது. அது திட்டமிட்டு இந்திய மாணவர்களின் மனங்களில் மூடநம்பிக்கையையும், பார்ப்பனியத்தையும் பரப்பிவருகின்றது. ஜோசியம், யோகம், வேத அறிவியல்கள் (போலி அறிவியல்) போன்றவற்றை பல்கலைக்கழகங்களில் பட்ட படிப்புகளாக வைத்து இவற்றை உண்மை

போன்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்தி இந்திய மக்களை அவர்கள் என்றென்றும் பார்ப்பனியத்தின் பிடியில் இருந்து மீண்டுவிடாதபடி சதி செய்கின்றது.

நாம் சாதாரணமாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு சமஸ்கிருத வார்த்தைக்குப் பின்னாலும் இந்த மண்ணின் மக்களை முட்டாள்கள் ஆக்கும் மிகப்பெரிய பார்ப்பன சதித்திட்டம் இருக்கின்றது. ஒரு மொழியோடு இன்னொரு மொழி கலக்கும் போது கலக்கும் மொழி அறிவியல் மொழியாக இருந்தால் அதனால் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கும் மக்கள் கூட்டம் கூட நாளடைவில் அறிவியல் சிந்தனைக்கு ஆட்பட்டு நாகரிக நிலையை அடைந்துவிடும். ஆனால் கலக்கும் மொழி அடிமைத்தனத்தையும், அநாகரிக தன்மையும் கொண்டிருக்குமேயானால் இருக்கும் கொஞ்சநஞ்ச நாகரிக நிலையில் இருந்து மக்கள் அநாகரிகத்தின் படுகுழிக்குள் விழுந்துவிடுவார்கள். தமிழன் தன்னை ஒரு சமூக மனிதனாக உணரவேண்டும் என்றால் முதலில் அவன்மொழியில் கலந்து அவனை இழிவுபடுத்திக்கொண்டிருக்கும் வட மொழி சொற்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தை உடனே துவங்க வேண்டும். அதை முதலில் அவனின் வீட்டில் இருந்தே தொடங்க வேண்டும். தங்கள் குழந்தைகளுக்கு வடமொழியில் பெயர்கள் வைப்பதையும், நம்மை சூத்திரன் என்று இழிவு படுத்தும் கடவுள்களின் பெயர்களை சூட்டாமலும் இருக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் உள்ள அனைத்து ஊர்களின் பெயர்களும் தமிழ்மொழியில் மாற்றப்படவேண்டும். இன்று மண்ணுக்காகவும், நீருக்காகவும், இயற்கை வளங்களைக் காப்பாற்றவும் தமிழர்கள் போராடக்கொண்டு இருக்கும் போது தமிழனை முட்டாளாகச் செய்யும் இந்த வடமொழி சொற்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தையும் இதனோடு இணைத்து நடத்த வேண்டும் அப்போதுதான் தமிழன் சாதியையும் மதத்தையும், பெண்ணடிமைத்தனத்தையும் தூக்கி எறிந்துவிட்டு தன்மானமுள்ளவனாகவும் சுயமரியாதையுள்ளவனாகவும் மாறுவான்.

இந்திய அரசியலில்

அதிசய மனிதர்

● விடுதலை இராசேந்திரன்

வடநாட்டில் எத்தனையோ தலைவர்கள் உண்டு. பெரியாரியல்வாதிகளான நமக்கு எந்த வட நாட்டுத் தலைவர் மீதும் அவ்வளவு ஈர்ப்பு ஏற்பட்டதில்லை. அம்பேத்கர் ஒருவரைத் தவிர; எல்லைகளைக் கடந்து தமிழர்களின் இதயத்தோடு ஒன்றிவிட்ட ஒரு தலைவராக வி.பி.சிங் மட்டுமே தெரிகிறார்.

இந்திய அரசியலில் இவரைப்போல் ஒரு அதிசயமான மனிதரை நாம் கண்டதில்லை. பார்ப்பன ஊடகங்கள் அவர் மீது கக்கிய கசப்பு ஒன்றே போதும். என்னைக்குமே ஊடகங்களின் வளையத்துக்குள் அவர் வீழ்ந்தது கிடையாது. இந்த நாட்டின் ஊடகங்கள் பற்றிய தெளிவான புரிதல் தந்தை பெரியார் அவர்களைப் போல் வி.பி.சிங்குக்கு இருந்தது. அதை வி.பி.சிங் தனக்கே உரிய மொழியில் படம் பிடித்துக் காட்டி யிருக்கிறார்.

பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்துக்கு மத்திய அரசு பதவிகளில் 27 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டைக் கொண்டு வந்ததற்காக அவர் பதவியை இழந்தார். நாடாளுமன்றத்தில் அவர் நம்பிக்கை ஓட்டு கிடைக்காமல் பதவியை விட்டு விலகினார். பிரதமராக இருந்தது 11 மாதங்கள் தான். (2.12.89 இல் பிரதமராகப் பதவி ஏற்று 10.11.1990-ல் பதவி இழந்தார்) இரவு வரை ஓட்டுபு நீண்டு, நள்ளிரவுச் செய்தியில் 'தூர்தர்ஷன்' ஆங்கிலச் செய்தியின் பெண் செய்தி அறிவிப்பாளர் ஒருவர் அந்தச் செய்தியை 'VP Singh voted out of Power' என்று கூறியபோது அவரின் நா தழுதழுத்து, துயரத்தோடு, அடுத்த வரி செய்தியைத் தொடர முடியாமல் தவித்ததை நாடு முழுதும் லட்சோபலட்சம் மக்கள் பார்த்தனர். வி.பி.சிங் ஒழிந்தார் என்று பார்ப்பன வட்டாரங்களும், இந்துத்துவ சக்திகளும் மகிழ்ச்சிக் கூத்தாடின. அப்போது, ஒரு செய்தியாளர் வி.பி.சிங் கிடம்

கேட்டார். "பதவியை இழந்து விட்டீர்கள்; பிரதமர் பதவியை இழக்கப் போவது உங்களுக்குத் தெரியும். அந்த பதவியிலிருந்த கடைசி நாளில் உங்கள் மனநிலை எப்படி இருந்தது?" என்று விஷமத்தோடு அந்தக் கேள்வி இருந்தது. அதற்கு வி.பி.சிங் பதில் சொன்னார்: Gentleman, "There is no last date in the Political Calender" (நண்பரே, அரசியல் நாட் காட்டியில் கடைசி தேதி என்று எதுவும் கிடையாது).

மற்றொரு முறை - ஒரு பார்ப்பன செய்தியாளர் விரக்தியின் உச்சிக்குப் போய், அவரிடம் கேட்டார், "நீங்கள் எங்கே சென்றாலும், எங்கே பேசினாலும் - சமூக நீதி - சமூக நீதி என்பதை மட்டுமே தொடர்ந்து பேசி வருகிறீர்களே; வேறு எந்தப் பிரச்சினையுமே உங்களுக்கு தெரியவில்லையா?" என்று கேட்டார். வி.பி.சிங் பதில் சொன்னார், "நண்பரே, நான் பயணிக்கும் இடங்களுக்கெல்லாம் நீங்கள் தொடர்ந்து வரவேண்டும் என்று நான் கட்டாயப்படுத்தவில்லையே" என்றார். தங்களுக்கு சாதகமான கருத்துக் களை கேள்வியாக்கி, தலைவர்களிடமிருந்து சாதகமான பதிலைப் பெறுவது பார்ப்பன செய்தியாளர்களின் வழக்கமான தந்திரம். அற்பப் பிரச்சினையில் கூட 'அவாள் நலன்' அடங்கி இருந் தால், அதை ஏதோ சர்வதேசப் பிரச்சினைபோல கேள்வி கேட்பது உண்டு. அத்தகைய தருணங்களில் வி.பி.சிங் தெளிவாக

சொல்லியிருக்கிறார், “உங்கள் கருத்துக்களை எனது வாய்க்குள் திணித்து பதில் பெற முயலாதீர்கள்.”

ராஜீவ் அனுப்பிய இந்திய ராணுவம் ஈழத்திலே தமிழினப்படுகொலைகளை நடத்திய போது, சர்வதேச அளவில் கண்டனங்கள் எழுந்தன. வி.பி.சிங் பிரதமராக இருந்த காலத்தில் தான் இந்திய ராணுவம் திருப்பி அழைக்கப் பட்டது. செய்தியாளர்கள் கேட்டனர், “விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தை நீங்கள் பயங்கரவாத இயக்கமாகக் கருதவில்லையா?” என்று. வி.பி.சிங் சொன்னார், “எந்த ஒரு இயக்கத்துக்கும் முத்திரைக் குத்துவதற்கான ‘ரப்பர் ஸ்டாம்பு’ எதுவும் எனது சட்டைப் பைக்குள் இல்லை”. இலக்கிய மொழியிலேயே பதில்கள் தெறித்து வந்தன.

அவரது சிறுநீரகம் பாதிக்கப்பட்டது மதவெறிக்கு எதிராக பம்பாயில் அவர் உண்ணாவிரதம் இருந்ததால்தான். மதவெறிக்கு பலியானதுதான் வி.பி.சிங் உயிர். அயோத்தியில் பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்டு, இரண்டு வாரங்களுக்குப் பிறகு முஸ்லீம்களுக்கு எதிரான கலவரத்தை, ‘இந்துத்துவா’ சக்திகள் திட்டமிட்டுத் தொடங்கின. அப்போது மகாராஷ்டிராவில் பா.ஜ.க., சிவசேனா கூட்டணி ஆட்சி நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆட்சியின் ஆதரவோடு இந்தக் கலவரங்கள் நடந்தன. சிவசேனைத் தலைவர் பால்தாக்கரே தனது வீட்டிலிருந்து கலவரங்களுக்கான உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்ததையும், சாட்சி சொல்வதற்கு ஒரு முஸ்லீம் கூட உயிருடன் இருக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டதையும் கலவரங்கள் பற்றி விசாரித்த ‘ஸ்ரீ கிருஷ்ணா விசாரணை’ ஆணையத்தின் பரிந்துரை கூறியுள்ளது. அந்தக் காலகட்டத்தில் தமிழகத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார் வி.பி.சிங். 1993 ஜனவரி முதல் வாரத்தில் கலவரம் தீவிரமானவுடன் சென்னையிலிருந்து பெங்களூர் போய் அங்கே தமது கட்சித்தலைவர்களுடன் கலந்து பேசிவிட்டு, கலவரத்தை எப்படியாவது நிறுத்த வேண்டும் என்ற பதைப்பில் நேராக பம்பாய் போகிறார். கலவரத்தை ஆட்சியாளர்களும், மதவெறி வன்முறையாளர்களும் நிறுத்த

வேண்டும் என்று உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை அறிவித்தார். பா.ஜ.க. - சிவசேனா ஆட்சி வி.பி.சிங் போராட்டத்தை அலட்சியப்படுத்தியது. வி.பி.சிங் உண்ணா விரதமும் தொடர்ந்தது. வி.பி.சிங் உடல் நிலையும் பாதிக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த நிலையில் ‘இந்துத்துவா’ சக்திகள் வி.பி.சிங் உண்ணா விரதத்தைக் கேலி செய்யும் நோக்கத் தோடு, அவரது போராட்ட இடத்துக்கு அருகே ஒரு பந்தலைப் போட்டுக் கொண்டு ‘உண்ணும் விரதம்’ என்று கூறி சாப்பிடும் போராட்டத்தை தொடங்கினர். இதற்கு அரசும் அனுமதித்தது. இந்த நிலையில்தான் வி.பி.சிங், ‘இதற்கு என்னுடைய பதில் - இனி தண்ணீரும் நான் குடிக்கப் போவதில்லை’ என்று அறிவித்து, தண்ணீரும் குடிக்காமல் உண்ணாவிரதத்தைத் தொடர்ந்தார். தண்ணீர் குடிக்காமலே வி.பி.சிங் உண்ணாவிரதம் தொடர்ந்தது. அவரது உடல் நிலை மிகமோசமாகி விட்டதாக மருத்துவர்கள் அறிக்கை தந்த நிலையிலும், பா.ஜ.க. ஆட்சி, வி.பி.சிங் அப்படியே மரணத்தை சந்திக்கட்டும் என்று முடிவு செய்து விட்டது.

அப்போதுதான் வி.பி.சிங்கின் நம்பிக்கைக் குரிய நண்பராக எப்போதும் அவருடன் இருக்கும் சுதர்சன் லோயல்கா என்பவர் பதைபதைத்து, மகாராஷ்டிரா அரசு - வி.பி.சிங்கை கைது செய்து, மருத்துவ மனையில் உடனே அனுமதிக்காவிட்டால், ஆட்சியின் மீது கொலை முயற்சி வழக்கு தொடருவேன் என்று அறிக்கை விடுத்தார். அதைக் கண்டு பயந்த நிலையில் தான், ஆட்சி யாளர்கள், வி.பி.சிங்கை கைது செய்தனர். அவரது சிறுநீரகம், அப்போதிருந்து செயலிழக்கத் தொடங்கியது தான். அவர் வாழ்நாள் முழுதும் சிறுநீரகத்துடன் போராட வேண்டியிருந்தது. மதவெறிக் குண்டுகள் காந்தியார் மீது நேரடியாகவே பாய்ந்தது என்றால், அதே இந்துத்துவா மதவெறி வேறு வகையில் வி.பி.சிங், உயிரைப் பறித்தது.

அவர் வாழ்க்கை முழுதும் இலட்சிய உறுதி கொண்டவராகவே திகழ்ந்தார். பதவி அதிகாரங்களை கொள்கைக்காக உதறி எறிவதே அவரது வாழ்க்கையாக இருந்திருக்கிறது. பதவிக்காக - எல்லாவற்றையும் துறக்கக்கூடிய

**ஈழத்திலிருந்து
இந்திய இராணுவத்தை
தீர்ப்பி அழைத்தவர்
வி.பி.சிங்**

இன்றைய அரசியல் பொது வாழ்க்கையில் வி.பி.சிங் ஒரு மாறுபட்ட அதிசயமாகவே விளங்கினார். “அரசியலில் எல்லாம் கெட்டு விட்டது; நேர்மையில்லை; லஞ்சம் தலை விரித்தாடுகிறது; ஒழுக்கம் போய்விட்டது” என்றெல்லாம் கூக்குரல் போடும் பார்ப்பனர்களும், பார்ப்பன தலைவர்களும் இந்த நேர்மையான மனிதரை எப்போதாவது பாராட்டியிருக்கிறார்களா? இல்லை. இழிவு செய்தார்கள்; ஏளனம் செய்தார்கள்.

கல்லூரி பருவத்திலே அரசியல் ஈடுபாடு கொண்டவர் வி.பி.சிங். 1969 ஆம் ஆண்டு உ.பி.யில் சட்டமன்ற உறுப்பினராக தேர்வு செய்யப்பட்டது முதல் அவரது பொது வாழ்க்கை தொடங்குகிறது. 1971 இல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டு இந்திரா காந்தி அமைச்சரவையில் வர்த்தகத் துறை துணை அமைச்சரானார். அப்போது அவருக்கு வயது 38. அவரது திறமை, நேர்மை, ஆழமான பார்வை, அவரது தனிப்பண்புகளை வெளிச்சப்படுத்தின. 1980 ஆம் ஆண்டில் 49ஆம் வயதில் - உ.பி. முதல்வராக தேர்வு செய்யப்பட்டார். உ.பி. மக்களை அச்சுறுத்தி வந்த சம்பல் பள்ளத்தாக்கு கொள்ளையர்களின் கொள்ளைகளை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதாக மக்களிடம் உறுதி தந்தார். பதவிக்கு வந்தவுடன் கொள்ளையர்களை சமாதான வழியில் சரணடையச் செய்யும் முயற்சிகளில் ஜெயப் பிரகாஷ் நாராயணன் மூலம் இறங்கினார். ஜெயப் பிரகாஷ் நாராயணன் வழியாக கொள்ளையர்கள் ஆயுதங்களைக் கீழே போட முன் வந்தனர். அவர்களுக்கு அரசு பொது மன்னிப்பு வழங்கியது. ஆனால் சரணடைய மறுத்த ஒரு பிரிவினர், முதல்வர் வி.பி.சிங்கை பழி வாங்கிட அவரது சொந்த சகோதரனையே படுகொலை செய்து, வி.பி.சிங் வீட்டின் முன் கொண்டு வந்து பிணமாக வீசிப் போட்டனர்.

மக்களிடம் தந்த உறுதி மொழியைத் தன்னால் காப்பாற்ற முடியவில்லை என்று கூறி, 1983 இல் முதல்வர் பதவியைத் தூக்கி எறிந்தார் வி.பி.சிங்.

1984 ஆம் ஆண்டு இந்திரா காந்தி படுகொலை செய்யப்பட்டார். இந்திராவின் மகன் ராஜீவ் காந்தி, அவரது மகன் என்ற ஒரே தகுதியில் அன்றைய குடியரசுத் தலைவர் ஜெயில்சிங் அவர்களால் பதவிப் பிரமாணம் செய்யப்பட்டு, பிரதமர் பதவி ஏற்றார். நாடாளுமன்றத் தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டது. 400-க்கும் மேற்பட்ட காங்கிரஸ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்வு பெற்றனர். காங்கிரஸ் சரித்திரத்திலேயே இவ்வளவு எண்ணிக்கையில் வெற்றிப் பெற்ற வரலாறு அப்போது தான். மிகப் பெரும்பான்மையோடு ராஜீவ் ஆட்சி அமைத்த போது, அவரது அமைச்சரவையிலே முதலில் தொழில் துறை அமைச்சர் வி.பி.சிங். பிறகு அவரது திறமையினால் நிதித்துறை அமைச்சராகிறார். நிதித் துறையை திறம்பட நிர்வகிக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். நிதிநிலை அறிக்கையில் வரி வருவாய்க்கான இலக்குகள் நிர்ணயிக்கப்படுவது வழக்கம். ஆனால், இலக்குகள் எப்போதும் எட்டப்படுவது இல்லை. வரி ஏய்ப்பு செய்யும் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு அரசுகளே உடந்தையாக செயல்படும். ஆனால், வி.பி.சிங் நிர்ணயித்த இலக்கை எட்டிக் காட்டினார். பெரும் தொழில் நிறுவனங் களின் வரி ஏய்ப்புகளைத் தடுக்க அதிரடி நடவடிக்கைகளை எடுத்தார், வி.பி.சிங்கின் இந்த நடவடிக்கைகளுக்கு வருவாய்த் துறை செயலாளராக இருந்த நேர்மையான அதிகாரி பூரேலால் என்பவர் மிகவும் துணையாக நின்றார். அம்பானி - கிரிலோஸ்கர் போன்ற பெரும் தொழில் நிறுவனங்களில் அதிரடி சோதனைகள் நடந்தன. பெரும் தொழிலதிபர்கள் வரி ஏய்ப்பு குற்றத்துக்காக கைது செய்யப்பட்டு கைவிலங்கு போட்டபோது, தொழிலதிபர்கள் கலங்கிப் போனார்கள். பார்ப்பன தேசிய ஊடகங்கள், வி.பி.சிங் ‘சோதனை ராஜ்யம்’ (Raid Raj) நடத்துவதாக அலறின. பெரும் தொழில் நிறுவனங்களிடமிருந்து பெற வேண்டிய வரியை (Corporate Tax) முறையாக வசூலித்தாலே போதும் என்று கூறிய வி.பி.சிங், வருமான வரித்துறை என்ற துறையே தேவை இல்லை. அது

நடுத்தர மக்களை வதைப்பதாகும் என்று கூறினார். இந்தத் துறையிலிருந்து பெறப்படும் வருவாய் - அந்தத் துறையின் நிர்வாகத்துக்கு மட்டுமே பயன்படுகிறது. எனவே அத்துறையை இழுத்து முடிவிட்டு, அதன் ஊழியர் அதிகாரிகளை வேறு துறைக்கு மாற்றலாம் என்பதே வி.பி.சிங்கின் கருத்தாக இருந்தது. ஆனால், பணத் திமிலங்களை பகைத்துக் கொண்டு பதவியில் நீடிக்க முடியுமா? பெரும் தொழிலதிபர்கள் தங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, ராஜீவ்காந்தியுடன் பேரம் பேசி, வி.பி.சிங் துறையை மாற்றச் செய்து விட்டனர்.

அதன் பிறகு, பாதுகாப்புத் துறை அமைச்சரானார் வி.பி.சிங். அப்போதும் அவரது நேர்மையை முடக்கிட முடியவில்லை. இந்தியாவின் ராணுவ செலவுகளை தணிக்கை செய்வதற்கு அன்னிய நாட்டு நிறுவனமான 'ஃபேர்பாக்ஸ்' (Fairfax) என்ற நிறுவனத்தை பிரதமர் ராஜீவ் நியமித்தபோது, வி.பி.சிங் எதிர்த்தார். இந்தியாவின் ராணுவ ரகசியங்கள் - வெளிநாட்டு நிறுவனங்களின் தணிக்கைக்கு உட்படுத்துவது நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு எதிரானது. நாட்டின் பாதுகாப்பை அடகு வைக்கக் கூடாது என்றார். அதைத் தொடர்ந்து போஃபோர்ஸ் நிறுவனத்திடமிருந்து முறைகேடாக தரமில்லாத பீரங்கி வாங்கிய பிரச்சினை எழுந்தது. போஃபோர்ஸ் நிறுவன பீரங்கியைவிட 'சோஃமா' பீரங்கி தரமானவை என்று பாதுகாப்புத் துறை முடிவு செய்ததற்கு மாறாக, சுவீடன் நாட்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட போஃபோர்ஸ் நிறுவனத்திடமிருந்து பீரங்கி வாங்கும் முடிவை ராஜீவ் காந்தி எடுத்தார். இந்த முடிவுக்கு வருவதில் முக்கிய நபராக செயல்பட்டவர் இத்தாலியைச் சார்ந்த குத்ரோச்சி. ராணுவத்துக்கு ஆயுதங்கள் வாங்கும்போது, கமிஷன் பெறக் கூடாது. இடைத் தரகர்கள் தலையிடக் கூடாது என்பது அரசின் கொள்கை. இந்தக் கொள்கை காற்றில் பறக்க விடப்பட்டு இடைத்தரகர் மூலம் இந்த பீரங்கி வாங்குவதில் கமிஷன் பெறப்பட்டது. இடைத்தரகர்களாக செயல்பட்ட பெரும் தொழிலதிபர்களான இந்துஜா சகோதரர்கள் கமிஷன் பணத்தை சுவீட்சர்லாந்து நாட்டு வங்கியில் 3 பெயர்களில் போட்டனர். கமிஷனாகப் பெற்ற பணம் ரூ.64 கோடி

(1990களில் இதன் மதிப்பு மிக அதிகம்). இதில் 40 கோடி ரூபாய் லோட்டஸ் என்ற பெயரில் போடப்பட்டது. ராஜீவ்காந்திக்குரியது தான் என்பது ஆவணங்களுடன் நிரூபணமானது. சுவீடன் நாட்டு பிரதமர் ஓலஃப் பாம் என்பவர் மிகவும் நேர்மையானவர். தமது நாட்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனம் முறைகேடாக நடத்திய பேரத்தை அவர் ஏற்க மறுத்தார். முறையான விசாரணைக்கு ஒத்துழைக்கத் தயார் என்று கூறிய அவர், அது தொடர்பான ஆவணங்களை வழங்கவும் முன் வந்தார். இந்த நிலையில் நடைபயிற்சி சென்று கொண்டிருந்த சுவீடன் பிரதமர், ஒரு நாள் விடியற் காலை சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். போபோர்ஸ் ஊழல் பற்றி விசாரித்த மத்திய புலனாய்வுத் துறை, குற்றவாளிகளைக் காப்பாற்ற முறைகேடாக முயற்சித்தது. சுவீடன் அரசு போபோர்ஸ் நிறுவனம் நடத்திய பேரங்கள் - விற்பனை தொடர்பான மூல ஆவணங்களை தருவதற்கு முன்வந்தபோது, நகல் பிரதியே போதும் என்று சி.பி.அய். கூறியது. காரணம், நகல் பிரதியை நீதிமன்றம் ஆவணமாக ஏற்காது. தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்பதால்தான். நாட்டையே உலுக்கி எடுத்த ஊழல் இது. இந்த ஊழல் பேரத்துக்கு பாதுகாப்புத் துறை அமைச்சராக இருந்த வி.பி.சிங், உடன்பட மறுத்தார். ராஜீவ், வி.பி.சிங்கும் சந்திக்காமலே இருந்தனர்.

1987 ஆம் ஆண்டு ஏப். 4 ஆம் தேதி ராஜீவ் - வி.பி.சிங்கை சந்தித்து, நமக்குள் இடைவெளி வந்துவிட்டது, இனி இணைந்து செயல்பட இயலாது என்று கூறியவுடன் வி.பி.சிங், அமைச்சர் பதவியை தூக்கி எறிந்தார். "நாட்டின் பாதுகாப்பையும், கவுரவத்தையும் ஒரு குடும்பம், தனது விருப்பத்துக்கேற்ப ஆட்டிப்படைப்பதை ஏற்க முடியாது" என பகிரங்கமாக குற்றம் சாட்டினார்.

காங்கிரசிலிருந்து வி.பி.சிங் நீக்கப்பட்டார். நாடாளுமன்ற பதவியிலிருந்தும் விலகிய வி.பி.சிங், தனது நியாயத்தை மக்கள் மன்றத்தில் கேட்கப் போகிறேன் என்ற ஒற்றை கோரிக்கையை முன் வைத்து, தனது அலகாபாத் தொகுதியில் மீண்டும் போட்டியிட்டார். காங்கிரஸ் கட்சி, முன்னாள் பிரதமர் லால்பகதூர் சாஸ்திரியின் மகன் அனில் சாஸ்திரியை வேட்பாளராக நிறுத்தியது.

தனக்காக சுவரொட்டிகூட அச்சடிக்காமல், தலையில், ஒரு கைக் குட்டையைக் கட்டிக் கொண்டு, மோட்டார் சைக்கிளில் பின்னால் அமர்ந்து தொகுதி முழுதும் மக்களை சந்தித்துப் பேசினார். 1 லட்சத்து 25 ஆயிரம் வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் வெற்றி வாகை சூடினார்.

போபோர்ஸ் பேரத்தில் எந்த ஊழலும் நடக்கவில்லை என்று முதலில் கூறிய ராஜீவ், பிறகு கமிஷன் வாங்கப்பட்டது உண்மைதான் என்றார். அதன் பிறகு, கமிஷன் வாங்கப்பட்டிருந்தாலும், வாங்கியது நான் அல்ல என்றார். வி.பி.சிங் முன் வைத்த வாதங்களும், ஆவணங்களும் ராஜீவ் காந்திக்கு கடும் நெருக்கடிகளை உருவாக்கின.

தொடர்ந்து, 1988 இல் ஊழல் ஒழிப்பை முன் வைத்து 'ஜன்மோர்ச்சா' இயக்கத்தை வி.பி.சிங் தொடங்கினார்.

ஊழலுக்கு எதிராக அந்த இயக்கம் போராடியது. இந்தியாவின் நாடாளுமன்றத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடிய எண்ணிக்கை வலிமை உபி., பீகார் மாநிலங்களிடம் இருந்ததால், இந்த இரு மாநிலங்களிலும் காங்கிரஸ் கட்சியை தோற்கடித்துக் காட்டுவேன் என்று சபதமேற்ற வி.பி.சிங், அதற்கான தீவிர முயற்சிகளில் இறங்கினார். ஜனதா, லோக்தளம், காங்கிரசு (எஸ்) போன்ற கட்சிகளை ஒருங்கிணைத்து, 'ஜனதா தளம்' என்ற கட்சியை உருவாக்கினார். (1988, அக்.11). 1989 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தலை சந்திக்க, மாநிலக் கட்சிகளை உள்ளடக்கிய 'தேசிய முன்னணி' என்ற கூட்டணி அமைப்பை உருவாக்கிய தும் வி.பி.சிங் தான். மத்திய அரசில் மாநிலக் கட்சிகளும் அதிகாரப்பங்கு பெறும் கூட்டாட்சிப்பாதைக்கு வழியமைக்கும் முயற்சியாகவே இது அமைந்தது. காங்கிரஸ் எதிர்ப்பு ஒன்றையே முன் விறுத்தி - முரண்பாடுகள் கொண்ட, இடதுசாரிகள் - பா.ஜ.க.வினரையும் ஒரே அணிக்குள் கொண்டு வந்த சாதனையை வி.பி.சிங் ஒருவரால் தான் செய்ய முடிந்தது. வி.பி.சிங் மீதான நம்பகத் தன்மையும் நேர்மையுமே இதற்கு அடிப்படை என்று உறுதியாகக் கூற முடியும். முரண்பாடுகளை நிர்வகித்தல் (Managing the Contradictions) என்று வி.பி.சிங், இதற்குப் பெயர் சூட்டினார். ஆனாலும் கூட பாரதிய ஜனதா கட்சியின் தேர்தல் பிரச்சார மேடையில் வி.பி.சிங்

பேச மறுத்தார். தனது இயல்பான நட்பு சக்தி இடதுசாரிகள்தான் என்று கூறிய வி.பி.சிங், பா.ஜ.க.வை அரசியலுக்கான கூட்டணி என்று கூறினார்.

1989 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் தேசிய முன்னணி வெற்றி பெற்று, வி.பி.சிங் பிரதம ரானார். பாரதிய ஜனதாவும், இடதுசாரி கட்சிகளும், வெளியிலிருந்து ஆதரவை நல்கினர். 1977க்குப் பிறகு, இரண்டாவது முறையாக காங்கிரஸ் தோற்கடிக்கப்பட்டது. வி.பி.சிங் சபதம் ஏற்றதுபோல், உ.பி.யில் 83 தொகுதிகளிலும், பீகாரில் 54 தொகுதிகளிலும் தேசிய முன்னணி வெற்றி வாகை சூடி, 137 இடங்களை இந்த இரண்டு மாநிலத்தில் மட்டும் கைப்பற்றியது. காங்கிரஸ் படுதோல்வியை சந்தித்தது. இந்திராவின் மறைவுக்குப் பிறகு நடந்த தேர்தலில் 400க்கும் மேற்பட்ட இடங்களைக் கைப்பற்றிய காங்கிரஸ் வி.பி.சிங் விலகலுக்குப் பிறகு 200 இடங்களைத் தாண்டவே முடியவில்லை. ராஜீவ் மரணத்தைத் தொடர்ந்து நடந்த தேர்தலில்தான் 200க்கும் சற்று கூடுதலாக வெற்றி வெற்றது. இந்திய அரசியலில் காங்கிரசின் அரசியல் ஆதிக்கத்தைக் கணிசமாக குறைத்தப் பெருமை வி.பி.சிங் அவர்களுக்கு உண்டு. இதை மறுத்துவிட முடியாது.

'ஜன்மோர்ச்சா' தொடங்கிய காலத்தில் கூட வி.பி.சிங்கிற்கு இடஒதுக்கீடு குறித்த தெளிவான பார்வை இருந்ததாகக் கூற முடியாது. பொருளாதார அடிப்படையில் இடஒதுக்கீடு என்ற முழக்கம்தான் அப்போது முன் வைக்கப்பட்டது. அவரைச் சூழ்ந்து நின்ற அருண்நேரு போன்ற பார்ப்பன சக்திகளின் கருத்து 'ஜன்மோர்ச்சாவுக்குள்' நுழைக்கப் பட்டது. தொடர்ந்து இடஒதுக்கீடு கொள்கை களில் நம்பிக்கையுள்ள அதற்காக தொடர்ந்து நாடாளு மன்றத்தில் குரல் கொடுத்த ராம் அவதேஷ்கிங் போன்ற தலைவர்கள் வி.பி.சிங் கிடம் இடஒதுக்கீட்டு கொள்கைகளையும், அதன் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக் கூறியபோது நியாயங்கள் அவருக்குப் புரியத் தொடங்கின. மண்டல் ஆணையின் ஒரு பகுதியாக பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு 27 சதவீத இடஒதுக்கீடு ஆணையைப் பிறப்பித்த வி.பி.சிங், உடனே ராம் அவதேஷ்கிங் அவர்களைத்தான் நேரில் போய் சந்தித்து நன்றி கூறினார்.

பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 27 சதவீத ஒதுக்கீடு செய்யும் முடிவை வி.பி.சிங் தலைமையிலான அமைச்சரவை முடி வெடுத்து, அதற்கான ஆணையைப் பிறப்பித்தவர், அன்று சமூகநலத்துறை அமைச்சராக இருந்த ராம்விலாஸ் பஸ்வான் என்ற தலித் தான்! ஒரு தலித் அமைச்சர் ஆணை வழியாகத்தான் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு இடஒதுக்கீடு கிடைத்தது என்பதை பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயம் மறந்து விடக் கூடாது. அதேபோல் அரசியலமைப்பு சட்டத்தில் அம்பேத்கர் உருவாக்கிய பிரிவுகள்தான் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு வேலை வாய்ப்புகளில் இடஒதுக்கீட்டை உறுதி செய்துள்ளது என்பதையும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது.

வி.பி.சிங் பிரதமராகப் பதவி ஏற்று (2.12.1989) 11 மாதங்களில் ஆட்சியை உதறினார் (10.11.1990), 1990 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 7 ஆம் நாள். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வரலாற்றில் மட்டுமல்ல, இந்திய அரசியலிலும் திருப்புமுனையை ஏற்படுத்திய நாள். அன்றுதான் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான 27 சதவீத இடஒதுக்கீடு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. பார்ப்பனர்களும், பார்ப்பன ஊடகங்களும் அலறின. எரிமலையாக வெடித்தார்கள். ஏதோ பூகம்பமே வந்து விட்டதைப்போல கொதித்தார்கள். வடமாநிலங்களில் மாணவர்களைத் தூண்டி கலவரத்தை நடத்தினர். இதிலே மிகப் பெரும் சோகம் என்னவென்றால், பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்து மாணவர்களே இதை எதிர்த்து வீதிக்கு வந்து, கலவரத்தில் இறங்கியதுதான். இது, தங்களுக்கான உரிமை என்ற விழிப்புணர்வு, அவர்களிடம் உருவாக்கப்படவில்லை. ஏன்? என்ன காரணம்? அங்கு ஒரு பெரியார் பிறக்கவில்லை; அதுதான் காரணம்.

ஆணை வந்தவுடன் புதுடில்லியில் ஆர்.எஸ்.எஸ். தலைமையகத்தில், முக்கிய தலைவர்கள் கூடி வி.பி.சிங் ஆட்சிக்கு பாரதிய ஜனதாவின் ஆதரவை உடனே திரும்பப் பெற வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினர். பாரதிய ஜனதா கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் மனோகர் ஜோஷியும், அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார். ஆனாலும், பாரதிய ஜனதா கட்சி உடனே ஆதரவைத் திரும்பப் பெற்றுவிடவில்லை. பிற்படுத்தப்பட்டோரின் எதிர்ப்புக்கு

**வி.பி.சிங்குக்கு எதிராக
தீக்குளிப்பு நாடகங்கள்
அரங்கேற்றப்பட்டன**

ஆளாக நேரிடும் என்று தயங்கியது. காரணம், நாடாளுமன்றத்தில் மூன்று அல்லது நான்கு எண்ணிக்கையைத் தாண்டாத பாரதிய ஜனதா வி.பி.சிங் அணியில் இடம் பெற்றதால்தான் 86 உறுப்பினர்களைப் பெற முடிந்தது. அந்த 86 பா.ஜ.க.நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களில் 38 பேர் பிற்படுத்தப்பட்டவர். 12 பேர் தாழ்த்தப்பட்டவர். எனவே, இவர்களின் எதிர்ப்புக்குள்ளாக நேரிடுமோ என்ற தயக்கம் பா.ஜ.க.வுக்கு இருந்தது. எதிர்ப்பை வேறு வழியில் காட்ட காரணம் தேடிக் கொண்டிருந்தது.

ஆணையை எதிர்த்தது, ஆர்.எஸ்.எஸ். மட்டுமல்ல; காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த வசந்த் சாத்தே என்ற பார்ப்பன நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், ஆணையைத் திரும்பப் பெறக் கூறி நாடாளு மன்றத்தின் முன் உண்ணாவிதழ் போராட்டத்தை அறிவித்தார். தனது கட்சியின் கருத்து பற்றிக்கூட அவர் கவலைப்படவில்லை. பார்ப்பன உயர்சாதி அய்.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் ரகசியமாகக் கூடிப் பேசி, அரசுக்கு எதிராக செயல்படுவதென முடிவெடுத்தனர். முதல் கட்டமாக அய்.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளின் மனைவியர்களை திரட்டி, அணியாக்கி, இடஒதுக்கீட்டுக்கு எதிராக ஊர்வலம் நடத்தினர். எப்போதாவது இந்த பரம்பரையெல்லாம் வீதிக்கு வந்திருப்பார்களா?

பெங்களூரில் பார்ப்பனர் சங்கம் அவசரமாகக் கூடி, “இந்த ஆணை இந்து மதத்தை சாதி அடிப்படையில் பிரித்து விடும். எனவே அமுல்படுத்தக்கூடாது” என்று தீர்மானம் போட்டனர். சாதி அடிப்படையில் பிரிப்பது இந்து மதமா? அல்லது அரசு ஆணையா? ஏதோ இந்து மதத்துக்குள் சாதி நுழைந்ததே ஆகஸ்ட் 7 ஆம் தேதி தான் என்பதுபோல் நாடு முழுதும் பார்ப்பனர்களும், பார்ப்பன ஏடுகளும் ஒரே குரலில் ஓலமிட்டனர். அப்போது டெல்லிப் பல்கலைக்கழக பார்ப்பன மாணவர்கள்தான் எதிர்ப்புப் போராட்டத்துக்கு தலைமை தாங்கினர். விவரமறியாத

பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களையும் ஏதோ தேசத்துக்கே ஆபத்து வந்துவிட்டதாகக் கூறி, போராட்டத்தில் ஈடுபட வைத்து, கலவரத்தைத் தூண்டினார்கள். பீகாரில் நடந்த கலவரத்தில் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தபோது, அதில் இறந்த 6 மாணவர்களும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள். எதிர்ப்புக் கலவரத்தில் பீகார், உ.பி., ம.பி., ஒரிசா, இராஜஸ்தான், அரியானா மாநிலங்களில் இறந்த 32 மாணவர்களும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள்.

அதே ஆண்டு ஆகஸ்ட் 24 ஆம் தேதி நாடாளுமன்றத்தின் முன்பு மாணவர்கள் நடத்திய பேரணி கலவரமாக மாறிய போது, துப்பாக்கி சூட்டில் உயிரிழந்தவரும், செப்டம்பர் 24 ஆம் தேதி துப்பாக்கி சூட்டில் உயிரிழந்தவரும், முஸ்லிம் மாணவர்கள் தான். மாணவர்கள் இடஒதுக்கீட்டை எதிர்த்து தீக்குளிப்பதாக பார்ப்பன ஏடுகள் செய்திகளை வெளியிட்டன. உண்மையில், பல மாணவர்கள் திட்டமிட்டு உயிருடன் எரிக்கப்பட்டு, அவர்கள் தீக்குளித்ததாக நாடகமாடினார்கள். வி.பி.சிங் 'சமூக இழிவைக்' கொண்டு வந்தவர் என்று பார்ப்பன இறுமாப்போடு 'இந்தியா டுடே' எழுதியது. அதே ஏடு தான், கலவரங்களை ஊதி விட்டது. அப்படி இடஒதுக்கீட்டுக்கு எதிராக தீவிரமாக பிரச்சாரம் செய்த அதே 'இந்தியா டுடே' தான் - தீக்குளிப்பு என்ற பெயரில் ராஜீவ் கோஸ்வாமி என்ற பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவரை பார்ப்பன மாணவர்கள் தீக்குளிப்பது போல் நாடகமாடுமாறு கூறிவிட்டு, பிறகு, உண்மையிலே தீக்குளிக்க வைத்தனர் என்ற செய்தியை மருத்துவனையில் உயிருக்குப் போராடிய கோஸ்வாமியின் வாக்குமூலத்தின் வழியாக அம்பலப்படுத்தியது (இந்தியா டுடே அக்.6-20, 1990). இதே போல் பல பள்ளி மாணவர், மாணவிகளும் தீக்குளிக்க செய்யப்பட்டனர். பலர் கொளுத்தப்பட்டனர். புதுடில்லி ஆர்.கே. புரத்தில் வகுப்பை விட்டு தண்ணீர்குடிக்க வெளி வந்த பிரவீணா என்னும் சிக்கிய மாணவி மீது மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி நெருப்பைப் பற்ற வைத்து கொலை செய்தனர். 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' நாளேட்டில் ஆசிரியராக இருந்த பார்ப்பன அருண்ஷோரி, வி.பி.சிங்குக்கும், இடஒதுக்கீட்டுக்கும் எதிரான 'குருசேத்திரப் போரையே' நடத்தினார். ஆகஸ்ட் 15 முதல்

செப்டம்பர் 30 வரை ஒன்றரை மாத காலத்தில் 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' ஏட்டில் இடஒதுக்கீட்டுக்கு எதிராக அருண்ஷோரி எழுதி குவித்த தலையங்கங்கள், கட்டுரைகளின் எண்ணிக்கை மட்டும் 168. அதே போல் 'டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா' அதே காலகட்டத்தில் வெளியிட்டவை 171. 'இந்து' வெளியிட்டவை 151. 'இந்து' சென்னையை தலைமை யிடமாகக் கொண்டு வெளிவந்த காரணத்தால் இது தமிழ்நாட்டு மக்களின் உணர்வுக்கு எதிராகப் போய்விடும் என்பதால், சற்று அடக்கியே எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தியது. "மண்டல் பரிந்துரை நாட்டையே அழித்துவிடும்; அரசு நிர்வாகத்தை மேலும் சீர்குலைக்க வைத்துவிடும்; இந்த அப்பட்டமான சந்தர்ப்பவாத முடிவு சமூகப் பதட்டத்தைத்தான் உருவாக்கப் போகிறது. இதன் முதன் விளைவு இதுவாகவே இருக்கும்" என்று 'எக்ஸ்பிரஸ்' எழுதியது. "40 ஆண்டுகாலமாக - நவீன - சமத்துவ சமுதாயத்தை உருவாக்க படிப்படியாக எட்டிய சாதனைகள் அனைத்தையும் ஒரே அடியில் வி.பி.சிங் வீழ்த்திவிட்டார்" என்று 'டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா' பார்ப்பன நாளேடு எழுதியது. இவ்வளவையும் நாம் விரிவாக ஏன் சுட்டிக்காட்டுகிறோம் என்றால், எத்தகைய சூழலில் வி.பி.சிங், இப்படி ஒரு சமூகநீதி ஆணையைப் பிறப்பித்தார் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்குத்தான். பார்ப்பன அதிகார வர்க்கத்தின் ஒட்டு மொத்த எதிர்ப்பு; பார்ப்பன ஏடுகளின் ஒரு சார்பான பிரச்சாரம்; மிரட்டல்கள்; பார்ப்பன மாணவர்களின் வன்முறை; வடமாநிலங்களில் உண்மையையறியாத பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களே. பார்ப்பன மாணவர்களோடு சேர்ந்து போராடிய அவலம். பா.ஜ.க., காங்கிரஸ் கட்சியின் கடுமையான எதிர்ப்புகள். இவ்வளவு எதிர்ப்புகள் சூழ்ந்திருந்த நிலையிலும் கொள்கைக் குன்றாய் நிமிர்ந்து நின்ற மாமனிதன் தான் வி.பி.சிங். அதற்கு முன் 10 ஆண்டுகாலமாக காங்கிரஸ் ஆட்சியால் முடக்கப் பட்டுக் கிடந்த அறிக்கையை வெளியே கொண்டு வந்து ஆணை பிறப்பித்து, சமூகநீதிக்கும் பார்ப்பன எதிர்ப்புச் சூறாவளிகளுக்கு இடையே எதிர்த்தீச்சல் போட்ட அந்த மாமனிதரின் இந்த வரலாற்று சாதனையை நாம் நன்றியுடன் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

சாதிய சமூகத்தை ஜனநாயகப்படுத்த முயன்றவர்

புரண்பணர்களின் பார்வையில் வி.பி.சிங் கெடைய எதிரியாகவே பங்கிக்கப்பட்டார். 'துக்ளக்' சேர வி.பி.சிங் மீது நஞ்சு கக்கியதோடு அதற்காக அவர் அரசியல் எதிரியான கங்கிரேசோடு கூட சமரசத்துக்கு தயாராக இருந்தார்.

மும்பை பயங்கரவாதத் தாக்குதலுக்குப் பல்பரிசு இன்னொரு விஷயம் வி.பி.சிங்கின் மரணம் பற்றிய செய்தியாகும். அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதி வரும் மும்பை பத்திரிகையாளரும் எழுத்தாளருமான பர்ஸானா வெர்ஸெ கூறுவது போல, வி.பி.சிங் தான் இறப்பதற்கு ஒரு தவறான தருணத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டார்.

"மக்களின் எதிரிகள் எதைப் புகழ் கிறார்களோ அதை நாம் இகழ வேண்டும். அவர்கள் எதை இகழ்கிறார்களோ அதை நாம் புகழ வேண்டும்" என்றார் மாவோ-அது வி.பி.சிங் விஷயத்திற்கும் ஓரளவு பொருந்தும். எனவே, அவரைப் பற்றி இந்து பாசிசவாதிகளின் மிக சாதாரணமான, மிக சாமர்த்தியமான பிரதி நிதியான "சோ" ராமசாமி கூறியுள்ளதைக் காண்போம்:

"வி.பி.சிங்கின் (ஆட்சிக்) காலம் நெறி தவறிய காலம். அந்த மனிதரை நான் எப்போதுமே எதிர்த்து வந்திருக்கிறேன். ஆக, எனது கருத்துக்கள் ஒரு சார்பானது என்று கருத உங்களுக்குச் சுதந்திரம் உண்டு. அவர் காங்கிரசு லிருந்து வெளியே வந்த நொடியிலிருந்து, ஏன் அதற்கு முன்பேயும் கூட, நான் வி.பி.சிங்கையும் அவரது அரசியலையும் விமர்சித்து வந்திருக்கிறேன். நான் சந்திரசேகரை எச்சரித்தேன், ஹெக்டேவை எச்சரித்தேன், ஜனதா கட்சி யிலிருந்த எனது நண்பர்கள் அனைவரையும் எச்சரித்தேன் : வி.பி. சிங்கிடம் ஜாக்கிரதையாக இருங்கள்.

ஆனால் எதிர்க்கட்சிகள் ஒன்றுபட்டு,

மத்திய அரசாங்கத்தில் காங்கிரசை அகற்றுவதில் தான் அவருக்கு விருப்பம் இருந்ததேயன்றி, பிரதமராவதில் விருப்பம் இருக்கவில்லை என்று அவர்கள் கருதினர். ஆனால், நான் அதுதான் அவரது சூதாட்டம் என்று கூறினேன். பிரதமராவது, பிரதமர் பதவிக்கு அவரது பெயரை மற்றவர்கள் முன்மொழியச் செய்வது, பிறகு அந்தப் பதவியை மிகுந்த தயக்கத்துடன் ஏற்றுக் கொள்வது. சந்திரசேகருக்கு துரோகம் இழைத்து வி.பி.சிங்கை பிரதமராக்கிய தேவிலால், சந்திரசேகரை பிரதமராக்க வி.பி.சிங்கிற்குத் துரோகம் இழைப்பார் என்று எழுதிய ஒரே பத்திரிகையாளன் நான் தான்.

கடைசியில் அதுதான் நடந்தது. ராஜிவ் காந்தியின் அமைச்சரவையில் பணியாற்றிய வி.பி.சிங் வெளியாட்களை நியமித்து அவரை உளவுபார்த்தார். தனது சொந்தப் பிரதமருக்கே இப்படிச் செய்பவர், கற்பனை செய்து பார்க்கக் கூடிய மிக மோசமான துரோகியாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அவர் இதைச் செய்த நொடியிலிருந்தே அந்தமனிதரை அபாயகரமானவராக நான் பார்த்தேன். மண்டல் அறிக்கைக்கு அவர் புத்துயிர் தரும் வரை இட ஒதுக்கீட்டை ஆதரித்தவராக அவர் இருந்ததில்லை. மண்டல் கமிஷன் ஜனதா கட்சிக் காலத்தில் நியமிக்கப் பட்டது. ஆனால், அந்த அறிக்கை ஜனதா கட்சி அரசாங்கம் கவிழ்ந்த பிறகு தாக்கல் செய்யப் பட்டது.

பா.ஜ.க.வுக்கும் அவருக்கும் கடுமையான கருத்து வேறுபாடு ஏற்படத் தொடங்கிய போது, பா.ஜ.க. விடமிருந்து பிற்பட்ட வகுப்பினரை அக்கட்சியிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்வதன் மூலம் அக்கட்சியினரை அடக்கி வைக்க முடியும் என்று வி.பி. சிங் கருதினார். அதன் காரணமாகத் தான் மண்டல் கமிஷன் மூலம் அவர் இந்தியா விற்குப் பெரும் சேதத்தை ஏற்படுத்திவிட்டார் என்று நினைக்கிறேன். இந்த நாட்களில் பள்ளிச் சிறுவர்கள் கூட முற்பட்ட வகுப்பினர், பிற்பட்ட

வகுப்பினர் என்று பேசுகின்றனர். இந்த அபாயகரமான போக்குக்கான பழியை வி.பி.சிங் மீதுதான் சுமத்த வேண்டுமென்றி வேறு யார் மீதும் அல்ல. அவர் தனது பதவிக்காக, இந்து சமுதாயத்தை சீர் செய்ய முடியாத அளவுக்குப் பிளவுபடுத்திவிட்டார்.”

உலகின் புகழ்பெற்ற இலவச கலைக் களஞ்சியமான ‘விக்கி பீடியா’வில் ‘சோ’ ராமசாமி என்னும் பக்கம் உள்ளது. அதில் அவர் வி.பி.சிங் பற்றிக் கூறியவைதான் மேலே காணப்படுபவை. ஆனால் இந்து சமுதாயத்தில் உருக்குப் போன்ற “அய்க்கியத்தை”க் கொண்டு வரப் பாடுபட்ட / பாடுபடும் சாவர்க்கர், கோல்வால்கர், வாஜ்பேயி, எல்.கே. அத்வானி, நரேந்திர மோடி, தொகாடியா, சுதர்ஷன் போன்றவர்களைப் பற்றி ‘சோ’வின் கருத்துக்கள் ‘விக்கிபீடியா’வில் இதுவரை பதிவு செய்யப்படாமல் இருப்பது, இந்திய மக்களின் அவப்பேறுதான்! எனினும் அவை, வேறு இடங்களில் - குறிப்பாக அவரது ஊதுகுழலான ‘துக்ளக்’-இல் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ‘இந்தியாவின் மிகச் சிறந்த நிர்வாகி என அரசு பயங்கரவாதியான நரேந்திர மோ(ச)டி புகழப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

முதலில் ‘சோ’ கூறும் அரை உண்மை ஒன்றை எடுத்துக் கொள்வோம்: மண்டல் கமிஷன் ஜனதா கட்சி ஆட்சியின்போதுதான் (1977 - 79) அமைக்கப்பட்டது என்று கூறுகிறார். உண்மைதான். அந்த கமிஷனின் அறிக்கை ஜனதா கட்சி அரசாங்கம் கவிழ்க்கப்பட்டதற்குப் பிறகுதான் தாக்கல் செய்யப்பட்டது என்கிறார். அதுவும் உண்மைதான். ஆனால் இந்த உண்மைகளை முழுமையாக்கக் கூடிய இன்னொரு உண்மையைத்தான் அவர் மூடி மறைத்து விடுகிறார். ஜனதா கட்சி ஆட்சி வீழ்ச்சியடைந்த பிறகு மீண்டும் ஆட்சியைப் பிடித்த காங்கிரசின் இந்திரா காந்தி, ராஜிவ் காந்தி அரசாங்கங்கள் அந்த அறிக்கையைக் கிட்டத்தட்ட பத்தாண்டுகள் கிடப்பில் போட்டு வைத்திருந்தன.

பிரதமர் பதவிக்கு வரும் வரை வி.பி.சிங், மண்டல் கமிஷன் பற்றிப் பேசவே இல்லை என்று துணிந்து புளுகுகிறார் ‘சோ’. 1989ஆம் ஆண்டு நடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் வி.பி.சிங்கின் தலைமையிலிருந்த ஜனதா தளம்,

தி.மு.க., தெலுங்கு தேசம் கட்சி, அஸ்ஸாம் கண பரிஷத் முதலியன உள்ளிட்ட ‘தேசிய முன்னணி’ போட்டியிட்டது. தேசிய முன்னணியின் தேர்தல் அறிக்கையில் இருந்த முக்கிய வாக்குறுதிகளில் லொன்று, அது ஆட்சிக்கு வந்தால், மண்டல் குழுவின் பரிந்துரைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்பதாகும். அந்த வாக்குறுதியையும் உள்ளடக்கிய தேர்தல் அறிக்கையை முன்நிறுத்தி நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட வி.பி.சிங், பிரதமராகும் வரை அந்தப் பரிந்துரைகளை ஆதரித்துப் பேசவில்லை என்று ஆர்.எஸ்.எஸ். இன் ‘நசிகேதன் விருதை’ வாங்கிய ஒரே தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகையாளரான ‘சோ’ அபத்தமாகப் பேசுகிறார்.

யாரும் தட்டிக் கேட்க மாட்டார்கள் என்னும் தைரியத்தில் ஓர் அப்பட்டமான பொய்யைத் துணிச்சலாகக் கூறிய ஒருவரின் வாயிலிருந்து அடுக்கடுக்கான மற்ற பொய்கள் வருவதில் என்ன ஆச்சரியம் : “பா.ஜ.க.வுக்கும் அவருக்கும் கடுமையான கருத்து வேறுபாடு ஏற்படத் தொடங்கியபோது, பா.ஜ.க.விடமிருந்து பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரை அக்கட்சியிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்வதன் மூலம் அக்கட்சியினரை அடக்கி வைக்க முடியும் என்று வி.பி.சிங் கருதினார். அதன் காரணமாகத் தான் மண்டல் கமிஷன் அறிக்கையை அவர் நடைமுறைப்படுத்தினார்.” வரலாற்று நிகழ்வுகளின் காலவரிசையை அவரால்தான் எத்தனை எளிதாக மாற்றியமைக்க முடிகிறது. தனது வழக்கமான இரட்டை நாக்குடன் தான் பா.ஜ.க. மண்டல் குழு பரிந்துரைகளை அணுகியது. பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு இட ஒதுக்கீடு கூடவே கூடாது என வெளிப்படையாகச் சொல்வதற்குத் துணிச்சலில்லாத பா.ஜ.க., முன்னேறிய சமூகத்தினரை வகுப்பு மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டது. அருண் சோரி போன்ற சந்தர்ப்பவாதப் பத்திரிகை யாளர்களைத் தூண்டிவிட்டு, இட ஒதுக்கீடுக்கு எதிரான கட்டுரைகளை எழுத வைத்தது.

மண்டல் குழுவின் பரிந்துரைகளால் பிளவுபட்டுப்போன ‘இந்து சமுதாயத்தை’ சீர் செய்யும் முறையில் அய்க்கியப்படுத்துவதற்காக பா.ஜ.க., ‘ரத யாத்திரை’யைத் தொடங்கியது. மத்தியின் பெயரால் நாட்டு மக்களை மீண்டும் சீர் செய்ய முடியாத அளவுக்கு (அது 2008 நவம்பர்

மும்பையில் நடந்த பயங்கரவாதத் தாக்குதல் வரை நீடித்துள்ளது) பிளவுபடுத்தியது. 'தாவா'வுக்கு உரியதாகச் சொல்லப்பட்ட பாபர் மசூதியைத் தகர்ப்பதற்கு சங் பரிவாரம் செய்து வந்த எல்லா முயற்சிகளையும் முறியடித்த வி.பி.சிங், 'ரத யாத்திரை'யின் மூலம் மதப் பகைமையைக் கிளப்பி நாட்டில் ரத்தக் களரியை ஏற்படுத்தத் திட்டமிட்ட எல்.கே.அத்வானியைக் கைது செய்யும்படி பீகார் மாநில முதலமைச்சருக்கு உத்தரவிட்டார். பாபர் மசூதி தகர்க்கப்பட்ட 1992 டிசம்பர் 6ஆம் நாள்தான் இந்திய மக்களின் ஒற்றுமை 'சீர் செய்ய முடியாத' வகையில் தகர்க்கப்பட்டது.

'வி.பி.சிங் காங்கிரசிலிருந்து வெளியே வந்த நொடியிலிருந்தே, ஏன் அதற்கு முன்பிருந்தே, அவரது அரசியலை' விமர்சித்து வந்ததாக 'சோ' கூறுகிறார். வி.பி.சிங்கின் தொடக்கக் கால அரசியல் அப்பழுக்கற்றதாக இருந்ததா, இல்லையா என்பதில் நமக்கு அக்கறை இல்லை. ராஜிவ் காந்தியின் அமைச்சரவையில் சேர்ந்ததற்குப் பின் அவர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளிலிருந்து தான் அவர் நமது அக்கறைக்குள் 'வி.பி.சிங்' ஆக மாறுகிறார்.

வி.பி.சிங், ராஜிவ் காந்தியின் அமைச்சரவையில் நிதி அமைச்சராக நியமிக்கப்படும் வரை, அவர் மற்ற அரசியல் கட்சித் தலைவர்களைப் போலவே செயல்படுவார் என்றுதான் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அந்த எதிர்பார்ப்புக்கு உகந்த வகையில் தொழில், வர்த்தகம் தொடங்குவதற்காக மத்திய அரசு கடைப்பிடித்து வந்த லைசென்ஸ் முறையைத் தளர்த்த ராஜிவ் காந்தி எடுத்த கொள்கை முடிவைச் செயல்படுத்துவதில் வி.பி.சிங் இறங்கினார். தங்கக் கட்டிக் கடத்தலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக, தங்கத்தின் மீதான வரியைக் குறைத்தார். கள்ளக் கடத்தல் மூலம் வந்து சேரும் தங்கக் கட்டிகளைப் பறிமுதல் செய்யும் போலீஸாருக்கு, அந்தத் தங்கத்தில் சிறு பகுதி இலவசமாகத் தரப்படும் என அறிவித்தார். ஆனால் அவர் மேற்கொண்ட வேறு நடவடிக்கைகளை ராஜீவால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அதாவது, வி.பி.சிங் வருமான வரி ஏய்ப்பைத் தடுப்பதற்காக நிதியமைச்சகத்தைச் சேர்ந்த அமலாக்கப் பிரிவின் இயக்குநருக்கு

அதிக அதிகாரங்கள் கொடுத்தார். அச்சமயம் அவரது நம்பிக்கைக்குரியவராக இருந்தவரும் அமலாக்கப் பிரிவின் இயக்குநருமான புரே லால் என்பவரின் கீழ் பணியாற்றிய அமலாக்கப் பிரிவு அதிகாரிகள் - பல பண முதலைகளின் வீடுகள், அலுவலகங்கள் ஆகியனவற்றை திடீர் சோதனையிட்டு அவர்கள் கோடிக்கணக்கில் வரி ஏய்ப்பு செய்ததைக் கண்டு பிடித்தனர்.

அவர்களது திடீர் சோதனைக்கு உட்பட்டு வரி ஏய்ப்புச் செய்ததாகக் கண்டுபிடிக்கப் பட்டவர்களில் முக்கியமானவர்கள் அம்பானி நிறுவனத்தை நிறுவிய திருபாய் அம்பானியும், இந்தி சினிமா நடிகர் அமிதாப் பச்சனும் ஆவர். அம்பானியின் வரி ஏய்ப்புக்களை கட்டுப் படுத்துவதற்காக வி.பி.சிங், ரிலையன்ஸ் நிறுவனம் உற்பத்தி செய்து வந்த பாலிஸ்டர் நூல் இழையைத் தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருளை, திறந்த பொது உரிமம் மூலம் இறக்குமதி செய்யப்படுவதை நிறுத்தி அந்த மூலப் பொருளை வாங்குவதற்கு சிறப்பு உரிமம் பெற வேண்டும் என்னும் விதியை உருவாக்கினார். காங்கிரஸ் கட்சிக்கு பெரும் நிதி உதவி செய்து வந்த பண முதலைகளின் மீதே வி.பி.சிங் கை வைக்கத் தொடங்கியதால், பெரு முதலாளிகளின் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் ராஜிவ் காந்தி அவரை நிதித் துறையிலிருந்து மாற்றி பாதுகாப்பு அமைச்சராக்கினார். அவர் பாதுகாப்பு அமைச்சராக இருந்த போது தான் போபர்ஸ் பீரங்கிகளை வாங்கியதிலும், ஜெர்மனியிலிருந்து நீர்முழ்கிக் கப்பல்கள் வாங்கியதிலும் ஊழல்கள் நடந்திருப்பதையும் கண்டுபிடித்தார். அதனால் ஆத்திரமுற்ற ராஜிவ் காந்தி அவர் மீது ஓர் அபாண்டமான குற்றச்சாட்டைச் சுமத்தி 1986இல் அவரைப் அவரை பதவி நீக்கம் செய்தார். அதாவது தனியார் உளவு நிறுவனம் ஒன்றின் மூலமாக வி.பி.சிங், இந்திய பிரதமரான ராஜிவ் காந்தி மீது உளவு பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் என்பதுதான் அந்தக் குற்றச்சாட்டு.

இதைத்தான் 'சோ' உளவு பார்த்தவர் என்றும் சொல்கிறார். அப்படி உளவு பார்த்திருந்தாலும் (இதையும் ஒரு வாதத்துக்குத்தான் சொல்கிறோம்) அது தவறு அல்ல. ஆனால் ராஜிவ் காந்தியின் போபர்ஸ் ஊழல் 'சோ'வுக்கு ஒரு பெரிய விஷயமல்ல; மாறாக, அந்த ஊழல்

பேர்வழியை உளவு பார்ப்பதுதான் பெரும் குற்றம்.

வி.பி.சிங், பிரதமர் பொறுப்பில் இருந்தது ஓராண்டுக்கும் குறைவான காலமே (2 டிசம்பர் 1989 முதல் 10 நவம்பர் 1990).பா.ஜ.க. வெளியி லிருந்து தரும் ஆதரவைக் கொண்டே அரசாங் கத்தை நடத்த வேண்டிய நிற்பந்தம் அவருக்கு இருந்ததால், அவர் சில அரசியல் சமரசங்களை செய்து கொள்ள வேண்டி யிருந்தது. அவர் பதவி ஏற்ற சில நாட்களுக் குள்ளேயே பெரும் சவாலொன்றை அவர் எதிர்கொண்டார். அவரது அமைச்சரவையில் உள் துறை அமைச்சராக இருந்த முப்படி முகம்மது சயீதின் (முன்னாள் ஜம்மு காஷ்மீர் முதலமைச்சர்; இந்திய அரசாங்கத்தில் ஒரு முஸ்லிம் உள் துறை அமைச்சராக்கப்பட்டது அதுவே முதல்முறை) மகள், காஷ்மீர் விடுதலைப் போராளிக் குழு வொன்றால் கடத்திச் செல்லப் பட்டார். அந்த சம்பவத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட காங்கிரஸ், நாட்டின் பாதுகாப்பை உத்தரவாதம் செய்யும் தகுதி வி.பி.சிங்கிற்கு இல்லை எனக் கடுமையான விமர்சனம் செய்தது. அந்த விமர்சனத்தைத் தணிக்கும் வகையிலும், அமைச் சரின் மகள் கடத்தப்பட்டதால் காஷ்மீரில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பைத் தணிக்கும் வகையி லும் அவரது அரசாங்கம் அந்தப் போராளிக் குழு வின் நிபந்தனைகள் சிலவற்றை ஏற்று, அக்குழு கோரியபடி சில கைதிகளை விடுதலை செய்தது.

காஷ்மீர் பிரச்சனையில் கிடைத்த அனுபவத்தாலோ என்னவோ, பஞ்சாபில் பயங்கரவாதிகளை ஒடுக்குதல் எனும் பெயரால் கடுமையான போலிஸ் ஒடுக்குமுறைகளை ஆதரித்து வந்த அந்த மாநிலத்தின் ஆளுநராக இருந்தவரும், காங்கிரஸ்காரருமான சித்தார்த் ஷங்கர் ரேவை அகற்றி அவருக்குப் பதிலாக நிர்மல் குமார் முகர்ஜி என்னும் மூத்த அதிகாரியை ஆளுநராக நியமித்தார். அங்கு நீண்ட காலம் இருந்த குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை நீக்கி, பொதுத் தேர்தலை விரைவில் நடத்த ஏற்பாடு செய்தார். மேலும், இந்திரா காந்தி ஆட்சியின் போது, அமிர்தசரஸ் பொற்கோவிலில் இந்திய ராணுவம் நடத்திய 'ஆப்ரேஷன் ப்ரூ ஸ்டார்' நடவடிக்கை களுக்காக இந்திய அரசாங்கத்தின் சார்பில் மன்னிப்புக் கேட்பதற்காக அமிர்தசரசில் இறங்கி பொற்கோவிலுக்கு நடந்தே சென்றார்.

வி.பி.சிங் பிரதமர் பதவியிலிருந்து விலகிய வுடனேயே, தனக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த எஸ்.பி.ஐ.வகை பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை விலக்கிக் கொள்ளும்படி அரசாங்கத்திடம் கேட்டுக் கொண்டார்.கடைசி வரை எந்த போலிஸ் படையின் பாதுகாப்பும் அவருக்கு இருந்ததில்லை.1992இல் இந்தியாவின் துணைக் குடியரசுத்தலைவராக தாழ்த்தப்பட்டவர் ஒருவர் இருக்க வேண்டும் என்று கூறி, கே.ஆர்.நாராயணின் பெயரைப் பரிந்துரைத்தவர் வி.பி.சிங் தான்.

1990களின் இறுதியில் தீவிரமான அரசியலி லிருந்து வி.பி.சிங் ஒதுங்கி நின்றார்.தேவே கவுடாவும், அய்.கே.குஜ்ராலும் அடுத்தடுத்துப் பிரதமர்களாக இருந்த அய்க்கிய முன்னணி அரசாங்கத்திற்கு அவ்வப்போது ஆலோசனை வழங்கி வந்தார். தேர்தல் அரசியலின் வரம்புகளை உணர்ந்ததாலோ என்னவோ, மக்கள் பிரச்சனைகளில் நேரடியாகத் தன்னைத் தொடர்புபடுத்திக் கொள்ளத் தொடங்கினார். டெல்லி, மும்பை போன்ற நகரங்களில் உள்ள குடிசைப் பகுதி மக்கள் வெளியேற்றப்படுவதற்கு எதிரான போராட்டங்கள், சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்கள் அமைப்பதால் வெளியேற்றப் படும் மக்களுக்கு ஆதரவாகப் போராடும் தலைவர்களுடன் போராட்டத்தில் பங்கேற்றார். இத்தனைக்கும் அவர் பதினேழு ஆண்டுகளாக சிறுநீரகம் பாதிக்கப்பட்ட வராகவும், ரத்தப் புற்றுநோயால் அவதிப் பட்டவராகவும் இருந்தார். கடைசி வரை அம்பானிகளுக்கு அவர் சிம்ம சொப்பனமாகவே இருந்தார். உத்திரப் பிரதேசத்திலுள்ள காஸியாபாத் தொகுதியிலுள்ள டட்ரி என்னுமிடத்தில், மின் உற்பத்தி நிலையத்தை அமைக்க 2500 ஏக்கர் விவசாய நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டது. விவசாயிகளுக்கு மிக அற்பத் தொகையே இழப்பீடாகத் தரப்பட்டது. அவர்களுக்கு உரிய இழப்பீட்டுத் தொகையை வழங்க வேண்டும் என நடத்தப்பட்ட போராட்டத்தில் பங்கேற்ற அவர் முலாயம் சிங் அரசால் கைது செய்யப்பட்டார்.

எந்த பதவியையும் அவர் விரும்பவில்லை. அவரது நிம்மதி புகலிடமாக கடைசி வரை வரைந்து கொண்டிருந்த ஓவியங்களும், எழுதிக் கொண்டிருந்த கவிதைகளும் தான்.

'கீற்று' இணையதளம்

பெரியார் இறந்த பிறகும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார் என்று சொன்னால், அவருக்குப் பின்னாலே இருக்கின்ற மக்களின், வருகின்ற சந்ததியினரின் உள்ளங்களிலே, அவரது கருத்துகள் நிறைந்திருக்கின்றன என்றால், அவர் சாகவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. மாறாக, அவர் என்றைக்கும் மக்கள் நெஞ்சில் நிறைந்து இருக்கிறார் என்றுதான் நான் சொல்வேன்.

மிகப் பெரிய தலைவர் பெரியார் வாழ்ந்த காலத்திலே, இந்த நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய சமுதாயக் கொடுமைகளைக் கண்டு மனம் வெதும்பினார். அதன் காரணமாக இந்தச் சமூக அநீதியைக் கொடுமையைத் துடைத்தெறிய வேண்டும் என்று உள்ளத்தில் உறுதி பூண்டார்; அதற்காகவே உழைத்தார். ஒரு மனிதனுக்குச் சாவைவிட மிகக் கொடுமையானது, 'அவமானம்' என்றே நான் சொல்லுவேன். இந்த நாட்டிலே கோடிக்கணக்கான மக்கள் சமூக அநீதியால், அவமானத்தால் பாதிக்கப்பட்டார்கள். நெருப்பிலே வெந்து கொடுமைப் படுவதைவிடக் கொடுமையானதுதான் இந்த அவமானத்தால் ஏற்படுகின்ற கொடுமை. பசியால், வயிறு பற்றி எரிகிறது. ஆனால், மனத்தில் அவமானம் என்ற நெருப்புப் பற்றி எரிந்தால், இந்த நாட்டில் புரட்சிதான் வெடித்துக் கிளம்பும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதை உணர்ந்ததால் தான், பெரியார், சுயமரியாதை என்ற முழக்கத்தைத் தந்தார்கள். அந்தச் சுயமரியாதை என்ற முழக்கத்தைத் தந்ததால்தான், ஆயிரம் ஆயிரமாண்டு காலமாய், இந்த நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய சமூக அநீதியை, நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று நமக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார்.

ஒரு மனிதனை அழிக்க வேண்டுமா? அப்படி அழிக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், செல்வத்தை அழிப்பதால் அவன் அழிவதில்லை; ஆரோக்கியத்தை அழிப்பதால் அவன் அழிவதில்லை; ஆனால், அவனை முழுமையாக அழிக்க வேண்டுமானால், அவனுடைய மானத்தை அழித்து விட்டால், அவன் அழிந்து விடுவான் என்பதை, நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதைத் தான் சாதி செய்து கொண்டிருக்கிறது.

வி.பி. சிங்கின் சுயமரியாதை முழுக்கம்

28.12.1992 அன்று
திருச்சி பெரியார்
நினைவு நூற்றாண்டு
கல்வி வளாகத்தில்
நடைபெற்ற
பெரியார் நினைவு நூள் -
குழந்தைகள் காப்பகக்
கட்டிடத் திறப்பு விழாவில்
நிகழ்த்திய உரை:

**4000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே
இந்தியாவிலே ஒரு படையெடுப்பு
நடந்தது. அந்தப் படையெடுப்பிலே
கைபர், போலன் கணவாய் வழியாக
இந்த நாட்டுக்கு வந்தவர்கள்,
இங்கே இருந்த மக்களை
அடிமைப்படுத்தி விட்டார்கள்.**

சாதி என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது? என்று சொன்னால், அது உள்ளத்தை அடிமைப்படுத்தியிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய கோடிக்கணக்கான மக்களின் உள்ளங்களை, சிந்தனையை அடிமைப்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். கைகளிலே போடப்பட்ட இரும்புக் கைவிலங்குகளை நாம் உடைத்தெறிய முடியும். ஆனால், மனத்திலே, அறிவிலே பூட்டப்பட்டிருக்கின்ற விலங்கினை நாம் உடைத்தெறிய முடியாது. அந்த விலங்குகளை உடைத்தெறியத்தான், நமக்குச் சுயமரியாதை என்ற உணர்வு வேண்டும்.

‘ரோபோ’ என்று சொல்லக்கூடிய எந்திர மனிதன், அது மனிதனை விடத் திறமையாக, எல்லாச் செயல்களையும் செய்யக்கூடிய ஆற்றல் படைத்தது. ஆனால், அதற்கு மனிதனுக்கு இருக்கக்கூடிய ஒன்று இல்லை. அதுதான் மனம் என்ற ஒன்று, உள்ளம் என்று ஒன்று அதற்கு இல்லை.

இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைச் சூத்திரன் என்று சொல்லப்படுகின்ற பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களை, வருணம் என்று சொல்லக்கூடிய சாதி என்கிற அமைப்பு, அவர்களுடைய உள்ளங்களிலே விலங்கை மாட்டி, அடிமைப்படுத்தி வைத்திருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை எந்திர மனிதர்களாக்கி இருக்கிறது. ஆகையால் தான் பெரியார், சுயமரியாதை என்ற ஆணியை மிகச் சரியாக அதனுடைய தலையில் அடித்தார்.

ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவன், செல்வந்தன் ஆனால் இந்தச் சமுதாயம் எதிர்ப்பதில்லை. அதை ஏற்றுக் கொள்கிறது. அதே சமயம் அவன்

சமுதாயத்தில் உயர்ந்த நிலைக்கு வந்தால், அவனுடைய தலை வெட்டப்படுகிறது. ஆக, இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சிக்கல்களுக்கு அடித்தளம் என்ன? சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய தாழ்த்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை உயர்த்துவது எப்படி என்பதுதான் அந்தச் சிக்கல். அந்தச் சிக்கலுக்குத் தீர்வு காணப் பாடுபட்டவர்கள் தான் டாக்டர் பாபாசாகேப் அம்பேத்கர் அவர்களும். பெரியார் அவர்களும். மனிதன் தலைநிமிர்ந்து நிற்க வேண்டும், வாழ வேண்டும் என்பதுதான், பெரியார் அவர்களுடைய கொள்கை; டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்களுடைய கொள்கை.

நாம் 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உள்ள வரலாற்றுக்குச் செல்வதைவிட, 4000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் உள்ள வரலாற்றுக்குச் செல்வோம். 4000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இந்தியாவிலே ஒரு படையெடுப்பு நடந்தது. அந்தப் படையெடுப்பிலே கைபர், போலன் கணவாய் வழியாக இந்த நாட்டுக்கு வந்தவர்கள், இங்கே இருந்த மக்களை அடிமைப்படுத்தி விட்டார்கள். அவர்களைத் தசயூக்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்தத் தசயூக்கள் தான் இன்றைக்குப் பஞ்சமர்களாகச், சூத்திரர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே, அப்போது ஏற்பட்ட அடிமைத்தனம் ஒழிந்தாலொழியப் பிரச்சினைகள் தீராது.

இங்கே, அரசியலிலே ஈடுபட்டு, எம்.எல்.ஏக்களாக, எம்.பி.க்களாக வருகிறார்கள். ஏன்? அமைச்சர்களாகக்கூட வருகிறார்கள். ஆனால் மண்டல் அமுலாக்கம் என்பது வெறும் சம்பளத்திற்கான, வேலை வாய்ப்பு மட்டுமல்ல; அதிகாரவர்க்கத்தில் நமக்குப் பங்கு கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஏனென்றால், சாதாரணமான ஏழை மக்களுக்கான ‘ரேசன் கார்டு’ கிடைப்பதைக்கூட முடிவெடுப்பது அதிகார வர்க்கம்தான். எனவேதான், மண்டல் அமுலாக்கம் என்பது, அதிகாரப் பங்கீடு என்கிறோம். திராவிடர் கழகத்தை எங்களோடு ஒப்பிட மாட்டேன். ஏனென்றால், அது அரசியலிலே ஈடுபடக் கூடிய இயக்கமல்ல. ஆனால், அரசியலில் ஈடுபடுகின்ற கட்சிகளில், எங்களுடைய சனதாதளம் தான் கட்சிப் பொறுப்புகளில் 60 சதவிகிதத்தைப்

பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, சிறுபான்மை மக்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. அதே போல், நாட்டின் அனைத்து அதிகார மட்டத்திலும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டாலொழிய, நாட்டில் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை.

இந்த நிலையை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்திய நாட்டிலுள்ள அரசியலாக இருந்தாலும், அதிகார வர்க்கமாக இருந்தாலும், அரசியல் கட்சித் தலைமையாக இருந்தாலும், தொழில் துறையாக இருந்தாலும், எல்லா வற்றிலும் முடிவெடுக்கின்ற இடத்தில், மேல்சாதிக்காரர்களே இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை, அந்த இடங்களில் காண முடியாத நிலை, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. இதைப் பற்றி யாரும் பேசவில்லையே! ஏன்?

2000 ஆண்டுகளாகத் தங்களுடைய வாய்ப்புகளை இழந்தவர்களைப் பார்த்துத் தகுதி, திறமை இருந்தால், அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்கிறீர்கள். 3000 ஆண்டு

காலமாகத் தகுதிகளை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்; அந்த வாய்ப்பை 30 ஆண்டுகள் இவர்களுக்குக் கொடுத்தால், 30 ஆண்டுகளில் உங்களைவிட இவர்கள் முன்னேறிவிடுவார்கள்.

எடுத்துக் கொண்ட செய்தியைச் சொல்லப் போனால் நீண்டநேரம் பேசிக் கொண்டே இருக்கலாம். காலத்தின் அருமை கருதிக் கடைசியாகச் சில கருத்துகளைக் கூற விரும்புகிறேன். கல்வி வேறு, அறிவு வேறு. அறிவு என்று சொல்லக் கூடியது இருக்கிறதே, அந்த அறிவு மனிதனுக்கு அதிகாரத்தைத் தர இருக்கிறது. அப்படி அறிவு அதிகாரத்தைத் தருகிறது என்பதை ஈராயிரம், மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அவர்கள் உணர்ந்தார்கள். அதனால்தான் அதிகாரத்தைத் தங்கள் கையிலேயே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கருதி, ஒன்றைச் செய்தார்கள். மற்றவர்கள் படித்து அறிவு பெறக் கூடாது என்று நினைத்தார்கள். அப்படி நினைத்ததால்தான், சூத்திரர்கள் வேதத்தைப் படித்தால், அவர்கள் காதில் ஈயத்தைக் காய்ச்சி ஊற்று என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவிற்கு

வி.பி. சிங் சொன்ன கதை

பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான 27 சதவீத இடஒதுக்கீட்டு ஆணைக்கு பார்ப்பன உயர்ஜாதி சக்திகளிடமிருந்து கடும் எதிர்ப்புகள் உருவாகி நாடு முழுதும் கலவரங்களைக் கட்டவிழ்த்தபோது பாட்னாவில் வல்லுபிரசாத் ஏற்பாடு செய்த மரபெரும் கூட்டத்தில் பேசிய வி.பி.சிங் ஒரு குட்டிக் கதையைக் கூறி, இடஒதுக்கீடு கொள்கையை விளக்கினார்.

ஒரு குடும்பத்தில் அண்ணன் தம்பிகளிடையே பாகப் பிரிவினை நடந்தது. வீட்டில் இருந்த ஒரே மாட்டையும் இரண்டாகப் பிரித்துவிட வேண்டும் என்றார்கள். மாட்டின் தலைப்பகுதி தம்பிக்கும் பின்பகுதி அண்ணனுக்கும் பிரிக்கப்பட்டது. தம்பியின் கடமை ஒவ்வொரு நாளும் தலைப் பகுதியிலுள்ள வாய்க்கு - மாட்டின் தீவனம் போட வேண்டும். அண்ணனோ ஒவ்வொரு நாளும், பின்பகுதியிலுள்ள மாட்டின் மடியிலிருந்து பால் கறந்து கொண்டே இருந்தார். எத்தனை காலத்துக்குத்தான் இந்த அநீதியை தம்பி சகித்துக் கொண்டிருப்பான்? ஒரு நாள் அண்ணன் பால் கறந்து கொண்டிருக்கும்போது தம்பி, தலைப்பகுதியிலிருந்த கொம்பைப் பிடித்து ஆட்டி விட்டான். அவ்வளவுதான்; இத்தனை ஆண்டுகாலம் தீனி போடாமலேயே பாலை மட்டும் கறந்து கொண்டிருந்த அண்ணனை மாடு எட்டி உதைத்தது. அண்ணன் - இது அநீதி; அநியாயம் என்று அலறுகிறான். அந்தக் கொம்பைப் பிடித்து ஆட்டிய வேலையைத்தான் நான் செய்தேன். அதற்காக காலம் காலமாக அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள மறுத்தவர்கள் என்னை எதிர்க்கிறார்கள், என்றார் வி.பி.சிங்.

அறிவுத் துறையைத் தங்கள் கையிலே ஏகபோகமாக வைத்துக் கொண்டார்கள்.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அந்தக் காலத்திலிருந்து இந்தக் காலம் வரை, தொழில் நுணுக்கங்களைக் கொடுக்க மறுத்தார்கள். இருந்த போதிலும் தானாகவே முயன்று ஏகலைவன் (வில் வித்தையைக்) கற்றுக் கொண்டான். அவனது கட்டை விரலையே வெட்டி விட்டார்கள். முன்னேறிய நாடுகளிலிருந்து எதை வேண்டுமானாலும் தர இருக்கிறார்கள்; பணம் தரத் தயாராக இருக்கிறார்கள்; பொருள்களைத் தரத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால், பொறியியற் கல்வியைத் தர மறுக்கிறார்கள்.

இந்த நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய கல்வி முறைகூட, நாட்டில் இருக்கிற ஏற்றத் தாழ்வுகளை நிலை நிறுத்துகின்ற கல்வி முறையாக இருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய நிர்வாகங்களுக்கு எல்லாம் போகக் கூடியவர்களுக்கு, மிகப் பெரிய கல்வி தேவைப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட கல்வியைப் பெறும் வசதி படைத்தவர்கள்தான் பெற முடியும் என்ற நிலை இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய கல்வி முறை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடையே உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை அதிகரிக்கக் கூடிய ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது.

புரட்சி என்பது வாளைத் தூக்கிக் கொண்டு மட்டும் செய்ய முடியாது. மக்கள் மனத்தில் எழுகின்ற மலர்ச்சியை வைத்துத் தான் செய்ய முடியும். அப்படிப்பட்ட பணியை நாங்களெல்லாம் செய்கின்ற பணியைவிட, உயர்ந்த பணியை, நீங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். எனவே, உங்களைப் பாராட்டுகிறோம்.

அண்மையிலே விடுதலை பெற்ற நாடுகள் இந்தியா ஆயினும், வங்காள தேசம் ஆயினும், பாகிஸ்தான் ஆயினும், மூன்று இலக்குகளை வைத்திருக்கின்றன. ஒன்று நாட்டினுடைய ஒருமைப்பாட்டை முன்னேற்றுவது; இன்னொன்று மக்கள் நாயகத்தை நிலைநிறுத்துவது; மூன்றாவது நவீன மயமாக்குவது. இதிலே நான் முதலில் ஒன்றை

அறிவு பெறக் கூடாது என்று நினைத்தார்கள். அப்படி நினைத்ததால்தான், சூத்திரர்கள் வேதத்தைப் படித்தால், அவர்கள் காதில் ஈயத்தைக் காய்ச்சி ஊற்று என்று சொன்னார்கள்.

எடுத்துக் கொள்கின்றேன். ஒருமைப்பாடு பேசுகிறவர்கள், ஒருவன் பிறக்கும்போது, சாதியின் அடிப்படையில் உயர்வு, தாழ்வு என்று சொல்கிறார்கள் என்றால், சமுதாய இணக்கம் இல்லை என்றால், சமுதாய ஒற்றுமை இல்லை என்றால், நாட்டு ஒற்றுமை எப்படி வரும் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, மக்கள் நாயகம் என்பது வெறும் வாக்குச் சீட்டிலே இல்லை; ஒருவனுடைய கால், இன்னொருவனுடைய தலையிலே இருக்கக்கூடிய இந்தச் சமுதாய அமைப்பில், சமூக நீதி இல்லாமல், சமுதாயச் சமத்துவம் என்பது இல்லை. சமுதாயச் சமத்துவம் இல்லை என்று சொன்னால், மக்கள் வாழ்வு இருக்க முடியாது. மக்கள் வாழ்வு இல்லையென்றால் மக்கள் நாயகம் எப்படி இருக்க முடியும்?

இப்படிச் சமுதாயத்திலே, சமூக அநீதி இருக்கும் போது, மூன்றாவதாக உள்ள நவீன மயமாக்குவதை எப்படிச் செய்ய முடியும்? இன்றைக்கு வகுப்பு வெறியானது இந்த நாட்டிலே பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகுப்புவெறி மறைய வேண்டும் என்று சொன்னாலும்கூட அதன் மூலத்தைப் பார்க்க வேண்டும்.

வகுப்புவாதத்தின் மூல ஊற்று எங்கிருந்து புறப்படுகிறது என்பதை ஆராய வேண்டும். வகுப்புவாதத்துக்கு எதிராக நாம் மதச்சார்பின்மை வேண்டும் என்கிறோம். ஆனால் மதச்சார்பின்மை மட்டுமே வகுப்புவாதத்தை ஒழித்துவிடாது. அத்துடன் கட்டாயமாக சமூக நீதியும் இணைந்தாக வேண்டும்!

பதினொரு மாதங்களில்... பதின்கூறாய்க்காலங்கள்

- பாராளுமன்றத்திலும், சட்டமன்றங்களிலும் தாழ்த்தப்பட்டோர், பழங்குடியினர்க்கு, இட ஒதுக்கீட்டை மேலும் பத்து ஆண்டுக்கு நீட்டித்துச் சட்டமியற்றினார்.
- புத்த மதத்தைத் தழுவின தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு உரிய உதவி, உரிமைகளை அளித்தார்.
- தாழ்த்தப்பட்டோர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கான ஆணைக் குழுவுக்கு (கமிசன்) அமைச்சரக அதிகார உரிமையை வழங்கினார்.
- வானொலி, தொலைக்காட்சிகளில் ஆளுங்கட்சியின் ஆதிக்கத்தை மாற்றத் தன்னாட்சி உரிமை வழங்கும் சட்ட மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்.
- அமைச்சர், முதலமைச்சர் உள்பட எவர்மீது ஊழல் புகார் வந்தாலும், அவற்றை விசாரிக்கும் (ஆராயும்) 'லோக்பால்' எனும் உயர்மட்ட ஆய்வுக் குழு அமைக்கச் சட்டமுன் வடிவமைப்புக் கொண்டு வரப்பட்டது, அவரது ஆட்சியில்தான்.
- அஞ்சலுகைகளைப் பிரித்துப் பார்ப்பது, தொலைபேசியின் மூலம் ஒட்டுக் கேட்பது போன்ற, மனித உரிமை மீறல்களுக்கு வழிவகுக்கும் அரசியல் சட்டத்தின் ஐம்பத்தாறாவது பிரிவை நீக்கினார்.
- ஒரு மாநிலத்துக்கு மட்டும் தனியாக, அவசர நிலையை அறிவித்து, அடிப்படை உரிமையைப் பறிக்கும் ஐம்பத்தொன்பதாவது சட்டத்திருத்தம் நீக்கப்பட்டது. (இது இராஜீவ் ஆட்சி காலத்தில் கொண்டு வந்த மனித உரிமைப் பறிப்பு சட்டத்திருத்தம்)
- 1984ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு மாநில அரசுகள் கொண்டு வந்த அனைத்து நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களும் அரசியல் சட்டத்தின் ஒன்பதாவது பிரிவின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டு இச்சட்டங்களை எதிர்த்து நீதிமன்றம் செல்ல முடியாமல் தடுத்தார்.
- அனைத்து அரசியல் கட்சிகளுடன் கலந்து பேசித் தேர்தல் சீர்திருத்த மசோதா கொண்டு வந்தார். பிறகு பிரதமராக வந்த சந்திரசேகர் அதைக் கூட்டுப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பிக் கிடப்பில் போட்டார்.
- பெண்களுக்கு 30 விழுக்காடு இடம் ஒதுக்கும் பஞ்சாயத்து ஆட்சி மசோதா கொண்டு வந்தார்.
- நகராட்சிகள் நன்முறையில் வளர்ச்சி யடையத் தனிச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்.
- வழக்கறிஞர்க்காகவும், ஏழையர்க்கும் பணமின்றி இலவச சட்ட உதவி பெற தனிச்சட்டம் கொண்டு வந்தார்.
- தொழில் உறவுக் கொள்கையில், இதற்கு முந்தைய அரசு கடைப்பிடித்த வழி முறைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டார். (விலக்கினார்)
- காங்கிரசு ஆட்சி, தொழிலாளர்க்கு எதிராகக் கொண்டு வந்திருந்த தொழில் உறவுக் கொள்கைகளை நீக்க புதிய தொழிலுறவுச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்காகத் தொழிற் சங்கங்கள், தொழில் முகவர்கள், அரசு அலுவலர்கள் கொண்ட குழு அமைத்தார்.
- நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்க்கு மிகுந்த பங்களிப்புக் கொடுக்க மசோதா கொண்டு வந்து முத்தரப்புக் குழு அமைத்தார். மேலும் விடுமுறை அறிவித்தார்.
- இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் கூறப்பட்டிருந்தும், சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு அமைக்கப்படாமலிருந்த, மாநிலங்களுக்கு

இடையிலான கவுன்சில் அமைக்கப்பட்டது, அவரது ஆட்சியில்தான்.

- புரட்சியாளர் அம்பேத்கரின் நூற்றாண்டுப் பிறந்த நாளில், அவருக்குப் பாரத இரத்தினா பட்டம் வழங்கிச் சிறப்புச் செய்தார். நாடாளுமன்றத்தின் மைய மண்டபத்தில், அம்பேத்கர் படம் வைக்கப்பட்டது. அம்பேத்கர் நூற்றாண்டு விழா நடத்தத் தேசியக் குழு அமைக்கப்பட்டது.
- பெண்கள் நலனுக்காக ஒரு தனி ஆணைக் குழுவினைச் சட்ட வடிவில் அமைத்து, குழுவிற்கு அதிகார உரிமைகளை வழங்கினார்.
- 1984ஆம் ஆண்டு தில்லியில் சீக்கியர்களுக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட படுகொலையில், விதவையான சீக்கியப் பெண்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மாத உதவித் தொகை, முந் நூற்றிலிருந்து, ஐநூறாக உயர்த்தப்பட்டது.
குறிப்பு: (1984 இந்திராவைச் சுட்டுக் கொன்றதற்காகப் பழிவாங்கும் எண்ணத் தோடு, தில்லியிலும் மற்றும் சில பகுதிகளிலும் 6000 சீக்கியர்க்குமேல் கொல்லப்பட்டனர். இது இராஜீவ் காந்தி காலத்தில் நடந்தது.)
- சிறுபான்மை மக்கள் நலனுக்காக 16 கொள்கைத் திட்டங்களை வகுத்தார்.
- முகமதுநபி பிறந்த நாளைத் தேசிய விடுமுறை நாளாக்கினார்.
- மீனவரின் எந்திரப் படகுக்குக் குறைந்த விலையில் டீசல் உட்பட சலுகைகள் அளித்தார்.
- தங்கக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் விலக்கப் பட்டது.
- சிறு தொழில் மற்றும் கைவினைத் தொழிலுக்கான 680 திட்டங்களுக்குக் கடன் வழங்கப்பட்டது.
- சிறு தொழில்களுக்கான முதலீட்டை ரூ.3 இலட்சத்திலிருந்து ரூ.5 இலட்சமாக உயர்த்தப்பட்டது. நடுத்தரத் தொழில்களுக்கு இதனை ரூ.35 இலட்சத்திலிருந்து ரூ.75 இலட்சமாக்கினார்.

- சிறு தொழில்களுக்கு உதவுவதற்காகவே, ரூ.680 கோடியில் ஒரு தனி வங்கி அமைத்தார். உழவர், உழவுத் தொழிலாளர், கைவினைஞர்க்குக் கடன் ரூ.10 இலட்சம் வரை தள்ளுபடி செய்தார்.
- கோதுமை, நெல், கரும்பு, பருத்தி முதலியவற்றின் கொள்முதல் விலையை உயர்த்தினார்.
- வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 49 விழுக்காட்டை விவசாயத்துக்கும், கிராமப்புறத்துக்கும் ஒதுக்கினார்.
- நகர்ப்புறத் துப்புரவு, தூய்மைக்காக ரூ. 4000 கோடி ஒதுக்கினார்.
- வளர்ச்சிப் பணிக்கு ஒதுக்கும் தொகையில் சரி பாதி, கிராமப்புறங்களுக்கு ஒதுக்கினார்.
- ஆண்டுக்கு 1.7 விழுக்காடு மட்டுமே உயர்ந்து வந்த வேலை வாய்ப்பை, 1990 முதல் ஆண்டுக்கு 3 விழுக்காடாக உயர்த்தினார். (இவ்வயர்வு பத்தாண்டுக் காலத்துக்கு)
- அனைவருக்கும் வேலை என்ற அடிப்படையில் வேலை கோரும் உரிமையை அரசியல் சட்டத்தில் அடிப்படை உரிமையாக்கும் திட்டத்தைத் தேசிய வளர்ச்சி அமைப்புக் குழுவில் வைத்தார். இதற்காக முதலமைச்சர்கள் குழுவை அமைத்தார். இக்குழு அரசியல் சட்டத்திருத்த மசோதாவையும், வேலை உறுதிப்பாட்டு மசோதாவையும் தயாரித்தது.
- தகவல் பெறும் உரிமைச் சட்டத்தை உரு வாக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.
- பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு, மைய அரசிலும் மையப் பொதுப் படிப்பு நிலையங்களிலும் 27 விழுக்காடு, ஒதுக்கீடு செய்யும் மண்டல் குழுவின் பரிந்துரையின் ஒரு பகுதி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது.
- அரசு அலுவலகங்களில் தனது புகைப்படம் வேண்டாம் என்றவர். தனி விமானப் பயணம் தவிர்த்து, பயணிகள் விமானத்திலேயே பயணித்தார்.

தகவல் : 'இல்லஸ்டிரேட்டட் வீக்லி' வார இதழ்
30.3.1991

மோடியின் நான்கு ஆண்டு வேதனைகள்

பிரதமர் நரேந்திர மோடியால் தலைமை தாங்கப்படும் பாஜக அரசாங்கத்தின் கடந்த நான்காண்டு கால ஆட்சி, 2014ஆம் ஆண்டில் அளித்த வாக்குறுதிகள் அனைத்துக்கும் முழுமையாக துரோகம் செய்திருக்கிறது. கடந்த நான்காண்டுகளில், நாட்டின் மீதும் மக்களின் வாழ்வாதாரங்கள் மீதும் முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவிற்குத் தாக்குதல்கள் தொடுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து வருகிறோம்.

நாட்டின் பொருளாதார அடிப்படைகளுக்கு வலுவாக இருந்தவற்றை, ரூபாய் நோட்டுகள் செல்லாது என்ற அறிவிப்பும் ஜி.எஸ்.டி. அமலாக்கம் என்னும் இரட்டைத் தாக்குதல்கள் சின்னாபின்னமாக்கிவிட்டன. இவ்விரண்டும், மீட்கமுடியாத அளவிற்கு நம் பொருளாதாரத்தை அழித்துள்ளது. இந்தியாவில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு, பாதிக்குப் மேல் பங்களிப்பினைச் செலுத்திவந்த, வேளாண்மைக்கு அப்பால் உள்ள தொழில்களில் ஈடுபட்டுவந்த அதிகபட்ச எண்ணிக்கையிலான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை வழங்கி வந்த முறைசாராத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரங்கள் சின்னாபின்னமாகி கிடக்கிறது. ஜிஎஸ்டியும் அது அமல்படுத்தப்பட்ட விதமும் கோடிக்கணக்கான மக்களின் வாழ்வாதாரங்களுக்கு வழிவகுத்து வந்த இந்தியாவின் குறு, சிறு மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்களை கிட்டத்தட்ட முழுமையாக முடமாக்கி இருக்கிறது. அந்நிய நேரடி முதலீடு நம் பொருளாதாரத்தின் அனைத்துத் துறைகளுக்கும் அனுமதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்நிய நேரடி முதலீடு கிட்டத்தட்ட இந்தியாவின் சில்லரை வர்த்தகத்தை

கொல்லைப்புற வழியாக முழுமையாகக் கைப்பற்றக்கூடிய விதத்தில் நுழைந்திருக்கிறது. இந்தியாவில் சில்லரை வர்த்தகத் துறை நான்கு கோடிக்கும் மேலான மக்களுக்கு நேரடி யாக வேலைவாய்ப்பை அளித்து வந்தது. சமீபத்தில் சில்லரை வர்த்தகத்தில் சர்வதேச பகாசரக் கம்பெனியான வால்மார்ட் - இந்தியாவில் செயல்பட்டுவந்த ஃபிளிப்கார்ட் நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்தி இருப்பதானது சில்லரை வர்த்தகத் துறையில் அந்நிய மூலதன நுழைவினை சட்டப்பூர்வமானதாக மாற்றி இருக்கிறது.

கடன் வலை

நாட்டின் விவசாய நெருக்கடி மிகவும் அச்சம் தரத்தக்க அளவிற்கு மிகவும் மோசமாகி இருக்கிறது. கிராமப்புற ஏழை மக்களின் உண்மை ஊதியம் உயிர் வாழ்வதற்குரிய தேவை என்ற அளவைவிட மிகவும் கீழான நிலைக்கு வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. நம் விவசாயிகளது விளைபொருள்களுக்கு, உற்பத்திச் செலவை விட ஒன்றரைமடங்கு விலை நிர்ணயம் செய்து, குறைந்தபட்ச ஆதார விலை நிர்ணயிப்போம் என்று ஆட்சியாளர்கள் அளித்திட்ட

உறுதிமொழியை அமல் படுத்த மறுப்பது, பல லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளை தாங்கள் விவசாயத்திற்காக வாங்கிய கடன்களை திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் கடன்வலையில் சிக்கி, வெளிவர முடியாது தற்கொலைப் பாதைக்குத் தள்ளிக் கொண்டிருக்கிறது. பெரிய கார்ப்பரேட்டுகள் தாங்கள் வாங்கிய பல லட்சம் கோடி ரூபாய் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்திடும் அதே சமயத்தில், விவசாயிகள் வாங்கிய கடன்களை ஒரே தவணையில் தள்ளுபடி செய்திட மறுத்து வருகிறது. அந்நிய மற்றும் உள்நாட்டுப் பெரும் கார்ப்பரேட்டுகள் கொள்ளை லாபம்ஈட்ட வழிவகுத்துத் தந்திருப்பதன் காரணமாக, நாட்டில் மக்களுக்கிடையேயான ஏற்றத்தாழ்வுகள் அச்சம் தரத்தக்க அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறது. பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாகி இருக்கிறார்கள், ஏழைகள் மேலும் வறிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். 2017இல் நாட்டில் உருவாக்கப்பட்ட கூடுதல் வளத்தில் 73சதவீதம், மக்கள் தொகையில் வெறுமனே 1 சதவீதமாக இருப்பவர்களால் வளைத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டின் வளங்கள் முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு குறையாடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. 'கூட்டுக் களவு முதலாளித்துவம்' ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. 11 லட்சம் கோடி ரூபாய்க்கும் மேல் கார்ப்பரேட்டுகளால் பெறப்பட்ட கடன்கள், அநேகமாக தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து பெறப்பட்ட கடன்கள், திருப்பி வசூலிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமலிருக்கின்றன.

மதவெறி

மக்கள் மத்தியில் நிலவிவந்த வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணும் மகத்தான பண்பின் மீது மதவெறித் தீயைத்தொடர்ந்து விசிறிவிடுவதன் மூலம் தலித்துகள் மற்றும் முஸ்லீம் சிறு பான்மையினர் மீது கொலைபாதகத் தாக்குதல் களுக்கு இட்டுச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்தில் 'பசுப்பாதுகாப்பு' மற்றும் 'ரோமியோ எதிர்ப்புக் குழுக்கள்' என்ற பெயர்களில் கொலை பாதகக் கூலிப்படைகள் அமைக்கப்பட்டு, இளைஞர்கள் மத்தியில் என்ன சாப்பிட வேண்டும், என்ன உடுத்த வேண்டும், யாருடன் நட்பு கொள்ள வேண்டும்

போன்றவற்றைத் திணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதவெறி நஞ்சு, நம் சமூகத்து மனிதர்களின் சிறப்பியல்புகளையே இழக்கும்படிச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் இளம் சிறுமிகள் மிகவும் கொடூரமான முறையில் வன்புணர்வுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் இவற்றிற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

உயர்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சித் துறைகளின் மீது

பகுத்தறிவாளர்கள் மீதான தாக்குதல் களும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றைத் தொடர்ந்து மதவெறி அடிப்படையில் உயர்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சித் துறைகளின் மீதான தாக்குதல்களும் ஏவப்பட்டிருக்கின்றன. இந்திய வரலாற்றை, இந்து புராணங்களில் கூறப்படும் புனைவுகளுக்கேற்ப மாற்றுவதற்கான முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய மதச்சார்பற்ற ஜனநாயகக் குடியரசை, ஆர்எஸ்எஸ் விரும்பும் வெறிபிடித்த சகிப்புத் தன்மையற்ற தெய்வ ஆளுகை சார்ந்த பாசிச 'இந்து ராஷ்ட்ரமாக' மாற்றி மக்கள் மீது திணிக்கிறார்கள். அனைவரும் ஒன்றுபட்டு அனைவருக்குமான வளர்ச்சி யைக் கொண்டு வருவோம் என்று சொல்லி ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள், அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்குப் பதிலாக, கடந்த நான்காண்டுகளில் தலித்துகள் மற்றும் மதச் சிறுபான்மையினர் போன்றவர்களை இதர மக்கள் திரளினரிடமிருந்து ஒதுக்கி வைத்திடும் விதத்தில் இந்துத்துவா தாக்குதல்களை அதிகரித்த வேலையையே செய்துள்ளார்கள்.

அனைவருக்குமான வளர்ச்சியா?

கடந்த நான்காண்டுகளில் மத்திய அரசாங்கம் சமூகநலத்திட்டங்களுக்கு அளித்து வந்த செலவினங்களைக் கடுமையாக வெட்டிக் குறைத்திருப்பதையும் அதன்மூலம் மக்களின் சுகாதாரப் பாதுகாப்பு நேரடியாகவே பாதிக்கப்பட்டிருப்பதையும் பார்க்கிறோம். மோடி அரசாங்கம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற சமயத்தில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 6 சதவீதம் கல்விக்கான செலவினத்தை உயர்த்திடுவோம் என்று உறுதி அளித்தது. ஆனால், மாறாக, நடந்திருப்பது என்ன? 2014-15 ஆம் ஆண்டில் 0.55 சதவீதமாக இருந்தது,

2018-19இல் 0.45 சதவீதமாக வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. மத்திய அரசின் பட்ஜெட் சதவீத அடிப்படையில் பார்த்தோமானால், 2014-15இல் 4.1 சதவீதமாக இருந்தது, 2018-19இல் 3.6 சதவீதமாக வீழ்ந்திருக்கிறது. நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் நல்ல குடிநீர் மற்றும் கழிப்பிட வசதிகள் அளிக்கப்படும் என்று 'தூய்மை பாரதம்' திட்டத்தின்கீழ் படாடோபமாக தம்பட்டம் அடிக்கப்பட்ட போதிலும், எதார்த்த நிலைமைகள் இதற்கு நேரெதிராக இருக்கிறது. தேசிய ஊரகக் குடிநீர் திட்டத்திற்கு பட்ஜெட் ஒதுக்கீடு, 2014-15இல் 10 ஆயிரத்து 892 கோடி ரூபாய் களாக இருந்தது, 2018-19 ஆம் ஆண்டிற்கு 7 ஆயிரம் கோடி ரூபாயாக வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. அதாவது 36 சதவீதம் வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. 'தூய்மை பாரதம்' திட்டத்தின்கீழ் கட்டப்பட்ட கழிப்பிடங்களில் பத்தில் ஆறில் தண்ணீர் வசதி கிடையாது என்று 2015-16 ஆம் ஆண்டின் தேசிய மாதிரி ஆய்வு ஸ்தாபனத்தின் ஆய்வறிக்கை காட்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு இந்த முழக்கங்கள் அனைத்துமே தேர்தல் காலத்தில் மக்களை ஏமாற்றுவதற்காக அறிவிக்கப்பட்ட 'ஜும்லாஸ்' ('jumlas') எனப்படும் பித்தலாட்ட வாக்குறுதிகளே யாகும். அதேபோன்றே, மகாத்மா காந்தி ஊரக வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம், சுகாதாரத் திட்டங்களுக்கான ஒதுக்கீடுகளும் போதுமானவை அல்ல. இவற்றில் மிகவும் மோசமானவை, தலித் மற்றும் பழங்குடியினரின் துணைத் திட்டங்களுக்கான ஒதுக்கீடுகளாகும். துணைத்திட்டங்களுக்கான பட்ஜெட் ஒதுக்கீடுகள் முற்றிலும் போதுமானவையல்ல.

நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் மீதான தாக்குதல்

கடந்த நான்காண்டுகளில் நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் அனைத்து நிறுவனங்களும் கடும்தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகி இருக்கின்றன. நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைகளே செயலற்றதாகக் குறைந்துவிட்டது. அரசாங்கம் தான் செய்திட்ட நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக நாடாளுமன்றத்திற்குப் பதில் சொல்வதிலிருந்து ஒதுங்கிக் கொண்டுள்ளது. முன்னெப்போதும் கேள்விப்படாத பல விஷயங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. எந்தவொரு நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தையும் விவாதத்திற்கு அனுமதித்திடவில்லை. மாநிலங்களவையின் விவாதங்களின்

லிருந்து தப்பிப்பதற்காக பல சட்டமுன் வடிவுகளை நிதி மசோதாவுக்குக் கீழே கொண்டு வந்து விட்டனர். (நிதி மசோதா என்ற பெயரில் கொண்டு வரப்படுபவை மாநிலங்களவைக்கு விவாதத்திற்கு வைக்கத் தேவையில்லை) தேர்தல் ஆணையம் போன்ற பல அரசமைப்புச் சட்ட அதிகாரக் குழுமங்கள் தங்களுடைய பங்களிப்புகளின் மூலமாக கேள்விக்குறியானவைகளாக மாறியிருக்கின்றன. இதற்கு ஒரு சமீபத்திய எடுத்துக்காட்டு, முன்னாள் தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர்கள், தற்போதைய தலைமைத் தேர்தல் ஆணையரைச் சந்தித்து, மக்களின் முன் தேர்தல் ஆணையத்திற்குரிய நம்பகத்தன்மையைப் பேணிப் பாதுகாத்திட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்கள். நாட்டிலுள்ள அனைத்துப் புலனாய்வு அமைப்புகளும் அரசாங்கத்தின் அரசியல் அங்கமாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. பல்வேறு விதமான அச்சுறுத்தல்கள், மிரட்டல்கள் மற்றும் தொல்லைகள் அளிப்பதுடன் பணத்தை வாரி இறைப்பதன் மூலமும் பாஜக கோவா, மணிப்பூர், மேகாலயா மற்றும் பீகாரில் தேர்தல்களில் தோல்வி அடைந்த பின்னரும் ஆட்சிகளை குறுக்கு வழியில் அமைப்பதில் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றன. மக்களுக்குப் பதில் சொல்லும் விதத்திலும், ஊழலற்ற விதத்திலும் அரசாங்கங்களை அமைப்போம் என்று அளித்த வாக்குறுதிகள் அனைத்தும் முழுமையாக குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்டுவிட்டன. இந்த அரசாங்கம் ஊழலை ஒழிக்க உறுதி பூண்டிருக்கிறது என்று பிரதமர் அடிக்கடி பேசிய போதிலும், இதுநாள் வரையிலும், 2013 டிசம்பரில் நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு, 2014 ஜனவரியில் அறிவிக்கை அளிக்கப்பட்ட லோக்பால், லோக் ஆயுத்தா சட்டங்களை இதுவரை நடைமுறைப்படுத்திடவில்லை. ஊழல் தடுப்புச் சட்டம் 2016இல் அரசாங்கத்தால் கொண்டுவரப்பட்ட திருத்தங்கள் மூலமாக பலவீனப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஊழலை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவருபவர்களைப் பாதுகாத்திடும் சட்டம் (The Whistle Blowers Protection Act) இன்னமும் அமல்படுத்தப்படவில்லை. இதன் காரணமாக ஊழலை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்த பலர் ஊழல் புரிந்த கயவர்களால்

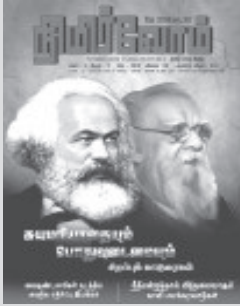
உயிர்களை இழந்துள்ளார்கள். மோடி அரசாங்கம் குறைதீர்க்கும் சட்டமுன்வடிவு (Grievance Redressal Bill), தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் திருத்தப்பட்டு மீண்டும் அறிமுகப்படுத்துவதில் தோல்வி அடைந்திருக்கிறது. மத்திய தகவல் ஆணையத்தில் (Central Information Commission) மொத்தமே 11 ஆணையர்கள்தான். இதில் நான்கு பணியிடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. 2018இல் அதன் தலைவர் உட்பட நான்கு பேர் ஓய்வு பெற்றுவிடுவார்கள். இவற்றின் மூலம் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தை வலுவற்றதாக மாற்றிட அரசாங்கம் உறுதி பூண்டிருக்கிறது. மோடி அரசாங்கம், அரசியல் கட்சிகளுக்கு நிதி கொடுப்பதில் கடுமையான மாற்றங்களைச் செய்து, அரசியல் ஊழலை சட்டப்பூர்வமாக மாற்றியிருக்கிறது. தேர்தல் பத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தியிருப்பதுடன், பெரிய அளவிற்கு வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும்

மக்களுக்குக் கணக்குச் சொல்வதற்குப் பதிலாக, அரசாங்கம் அவற்றை மூடிமறைத்திடும் விதத்தில் சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் நிதிச் சட்ட மசோதா மூலம் நிறைவேற்றிக் கொண்டு விட்டார்கள். இதன் மூலம் அரசியலில் பொதுவாகவும், தேர்தலில் குறிப்பாகவும் பணத்தை வாரியிறைப்பதை சட்டப்பூர்வமாகவே மாற்றிவிட்டது.

‘தூய்மை பாரதம்’ திட்டத்தின்கீழ் கட்டப்பட்ட கழிப்பிடங்களில் பத்தில் ஆறில் (10இல் 6இல்) தண்ணீர் வசதி கிடையாது என்று 2015-16ஆம் ஆண்டின் தேசிய மாதிரி ஆய்வு நிறுவனத்தின் ஆய்வறிக்கை கூறுகிறது. இவ்வாறு இந்த முழக்கங்கள் அனைத்துமே தேர்தல் காலத்தில் மக்களை ஏமாற்றுவதற்காக அறிவிக்கப்பட்ட பித்தலாட்ட வாக்குறுதிகளேயாகும்.

‘சீத்தாராம் யெச்சூரி’ கட்டுரையிலிருந்து

வாசகர்களிடமிருந்து...

மே 2018 ‘நிமிர்வோம்’ இதழில் இடம் பெற்றிருந்த ‘சுயமரியாதை-சமதர்மக் கட்டுரைகள்’ மிகவும் சிறப்பு. ‘பணக்காரன்-ஏழை’ முரண்பாடுகளைக் கோட்டையாக இருந்து பாதுகாப்பதே இந்தியாவின் ‘மேல்ஜாதி-கீழ்ஜாதி’ அமைப்பதான் என்று 1931ஆம் ஆண்டிலேயே பெரியார் எவ்வளவு சரியாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்பது பெரும் வியப்பைத் தருகிறது.

இந்தியாவில் ‘வர்க்கப் போராட்டம்’ என்பது பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு ஜாதிய ஒடுக்குமுறை காரணமாக நடக்கும் மோதல்களுக்கு முகம் கொடுக்கும் காலகட்டத்திலேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

“நான் ஏன் நாத்திகனானேன்?” என்ற பக்தசிங் நூலை தமிழில் மொழி பெயர்த்த ப. ஜீவானந்தம் மீது தேசத் துரோக வழக்கை அன்றைய பிரிட்டிஷ் அரசு போட்டபோது அதற்கு ‘மன்னிப்புக் கேட்டு’ எழுதச் சொன்னது நான்தானே தவிர, ப.ஜீவானந்தம் அல்ல என்று பெரியார் எழுதியதைப் படித்தபோது அவரது நேர்மை வியக்க வைத்தது. இத்தகையத் தலைவர்களை இப்போது பார்க்க முடியுமா?

- தமிழ்நேசன், திருச்சி

ஜாதி-மதப் பண்பாட்டை எதிர்க்காமல், ஆணாதிக்க எதிர்ப்பு மட்டுமே சமத்துவத்தை உறுதி செய்யாது என்ற ஜெயராணியின் கட்டுரை ஆழமாக சிந்திக்க வைத்தது. ஆணாதிக்க எதிர்ப்போடு பெண்ணுரிமை முடிந்து விடுவதில்லை.

கடவுள், மத, ஜாதி நம்பிக்கைகளிலிருந்து விடுபடாமல், நகைகளும் அலங்காரங்களும் தங்களுக்கு ‘சமூக அந்தஸ்தை’ உருவாக்குகிறது என்ற போலி நம்பிக்கைகளிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளாமல் பெண்கள் சமத்துவத்தை எட்ட முடியாது என்பதையும் கல்வி, பொருளாதார அரசியல் தளங்களில் பெண்கள் பெற்றுள்ள பயன் அவர்களுக்கு உரிமைகளைப் பெற்றுத் தந்திருக்கலாமே தவிர, சமத்துவத்தைப் பெற்றுத் தர முடியாது என்பதையும் மிகச் சரியாக படம்பிடித்துக் காட்டியிருக்கிறார் ஜெயராணி.

காலத்துக்குத் தேவையான கட்டுரை; பெண் விடுதலையை விரும்பும் ஒவ்வொருவரையும் சிந்திக்கத் தூண்டியிருக்கிறது இக்கட்டுரை.

- பகுத்தறிவாளன், தஞ்சை

தமிழகத்தில் வைகுண்ட சாமிகள் நடத்திய வைதிக எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் வரலாற்றுச் சுருக்கத்தை வெளியிட்ட ‘நிமிர்வோம்’ இதழுக்கு நன்றி. உண்மையில் இப்படி ஒரு இயக்கம் நடந்ததே இளைய தலைமுறைக்குத் தெரியாது. வைதிகத்துக்கு எதிராக எந்த சமூகத்துக்காக ‘அய்யா’ (வைகுண்டசாமி) போராடினாரோ, அதே சமுதாய மக்களில் பலர் மதவாத சக்திகளுக்கு ஆதரவாக இருப்பது வேதனை தருகிறது.

- கணேசன், தூத்துக்குடி

‘நிமிர்வோம்’ மே மாத இதழில் வெளிவந்த அனைத்து கட்டுரைகளும் சிறப்பு. ஆனால் இதழ் பரவலாகக் கிடைப்பதில்லையே என்பதுதான் குறை. தி.வி.க. தலைவர் கொளத்தூர் மணி பேசிய ஒரு கூட்டத்துக்குப் போகும்போதுதான் இதழை வாங்கினேன். இதழ் பரவலாக சென்றடைய வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

- மணியன், தர்மபுரி

நீதியின் புதைச் சேற்றில்....

மனுஷ்ய புத்திரன்

‘என் மகனை
கருணைக்கொலை செய்துவிடுங்கள்’
என்று மன்றாடுகிறாள்
அற்புதம் அம்மாள்.

‘என் மகனைத்
தூக்கு மேடையிலிருந்து
காப்பாற்றுங்கள்’ என்று
மன்றாடிய
அதே அற்புதம் அம்மாள்.
இப்போது
‘என் மகனைக் கொன்றுவிடுங்கள்’
என்று கேட்கிறாள்

மரணத்தைவிடவும்
கொடிய மரணங்கள் இருக்கின்றன
தண்டனைகளை விடவும்
கொடிய தண்டனைகள் இருக்கின்றன
ஒருவனைக் கொல்லவேண்டும் என்பதில்லை
ஆனால் அழிக்கலாம்
நீதானமாக
எந்தக் குழப்பமும் இல்லாமல்

சட்டத்தின் சிலந்தி வலைக்குள்
தன் மகனை ஒப்புக்கொடுத்தாள்
அற்புதம் அம்மாள்.
நீதியின் புதிர்ப் பாதைகளுக்குள்
அவளுக்கு வழி தவறிவிட்டது
எங்கும் போய்ச் சேராத
கருணையின் இருட்டில்
மீட்சியின் திசைகள்
அவளுக்குப் புலப்படவில்லை
இருபத்தேழு வருடங்களாக
வீடு திரும்பாத மகனுக்காக
சிறிய மெழுகுவத்திகளின் துணையுடன்
காத்திருக்கிறாள் அற்புதம் அம்மாள்.

அவள் மகனுக்குப் பின்
நிறையபேர் குற்றம் சாட்டப்பட்டார்கள்
நிறையபேர் விடுதலையானார்கள்
நிறையபேருக்கு
நிறைய கருணை கிடைத்தது
மனிதர்களைக் கொன்றவர்கள்

மாணக்கொன்றவர்கள்
ஆயுதங்களை விநியோகித்தவர்கள்
கலவரங்களில் கர்ப்பத்திலிருந்து
சிகவைக் கீறியவர்கள்
வெடிகுண்டுகளைப் பற்ற வைத்தவர்கள்
துப்பாக்கி ஏந்திய சன்னியாசிகள்
என இந்த தேசத்தில்
அனைவரீதும்
கருணை வெள்ளமாக ஓடியது.

அற்புதம் அம்மாள் மகன்
நீதியின் புதைசேற்றில்
சிக்கிக்கொண்டுவிட்டான்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாக
அவனது தலை வரை மூழ்கிவிட்டான்
அந்தக் காட்சியை
அற்புதம் அம்மாளோடு சேர்ந்து
நாமும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்

அற்புதம் அம்மாளுக்கு வயதாகிவிட்டது
அற்புதம் அம்மாளின் மகனுக்கும்
வயதாகிவிட்டது
27 ஆண்டுகளில் இந்தியா
எவ்வளவோ மாறிவிட்டது
ஸ்மார்ட் போன்கள்
அதிவேக இணையத் தொடர்புகள்
சமூக வலைதளங்கள்
24 மணி நேர தொலைக்காட்சிகள்
டிஜிட்டல் பணம்
பழைய ஆட்சிகள் போய்
புதிய ஆட்சிகள் வந்தன
பழைய தலைவர்கள் போய்
புதிய தலைவர்கள் வந்தார்கள்
பழைய தலைமுறைகள் கடந்து
புதிய தலைமுறைகள் வந்துவிட்டன
அற்புதம் அம்மாளின் மகனுக்கு
இதெல்லாம் எதுவும் தெரியாது
ஒன்பது வேல்ட் பேட்டரி

எதற்கு வாங்கப்பட்டது என
அவனுக்குத் தெரியாது
என்பதை நிரூபிக்க
ஏராளமான ஆவணங்கள்
இந்த இருபத்தேழு ஆண்டுகளில்
சமர்ப்பிக்கப்பட்டுவிட்டன
அவை நீதியரசர்களின் கழிவறையில்
குடியரசுத்தலைவர்களின் கழிவறையில்
டிஷ்யூ காக்கிங்களாகப்
பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
'என் மகனைத் தூக்குமேடையிலிருந்து
காப்பாற்றுங்கள்' என்று கேட்ட
அதே அற்புதம் அம்மாள்தான் கேட்கிறாள்
'என் மகனைக் கொன்றுவிடுங்கள்' என்று.
நம்முடையதைப் போன்ற
ஒரு கொடுமையான காலம்
இனி வரப்போவதில்லை.

அற்புதம் அம்மாளின் மகனைக்
கருணைக்கொலை செய்துவிடுங்கள்
அது ஒரு நியாயமான தீர்வு
உங்கள் போலி நீதியைக் காப்பாற்ற
உங்கள் போலி மனசாட்சியைக் காப்பாற்ற
அதுதான் யிஞ்சியிருக்கும் ஒரே வழி

அற்புதம் அம்மாள்
தன் மகனுக்கு
அப்போது கேட்டது விடுதலை
இப்போது கேட்பதும் விடுதலை
அப்போது கேட்டதும் கருணை
இப்போது கேட்பதும் கருணை

உங்களுக்குத் தேவையான கொலையும்
அற்புதம் அம்மாளுக்குத் தேவையான
கருணையும்
ஒரே நேரத்தில் நீகழும் அற்புதத் தருணம் இது.
அற்புதம் அம்மாளின் மகனைக்
கருணைக்கொலை செய்துவிடுங்கள்.

நன்றி : 'ஆனந்த விகடன்'

Printed by K.RAJENDRAN. Published and Owned by K.RAJENDRAN and Printed at
BEAUTIFUL PRINTER, 27/65, Devaraj Street, Royapettah, Chennai-600014 and Published at Old No.29,
New No.16, 1st Street, Journalists Colony, Srinivasapuram, Thiruvannamiyur, Chennai-600041. Editor:K.RAJENDRAN